

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำและทักษะทางสังคม
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค TGTร่วมกับแบบฝึก

โดย
นายเฉลิม เพิ่มนาม

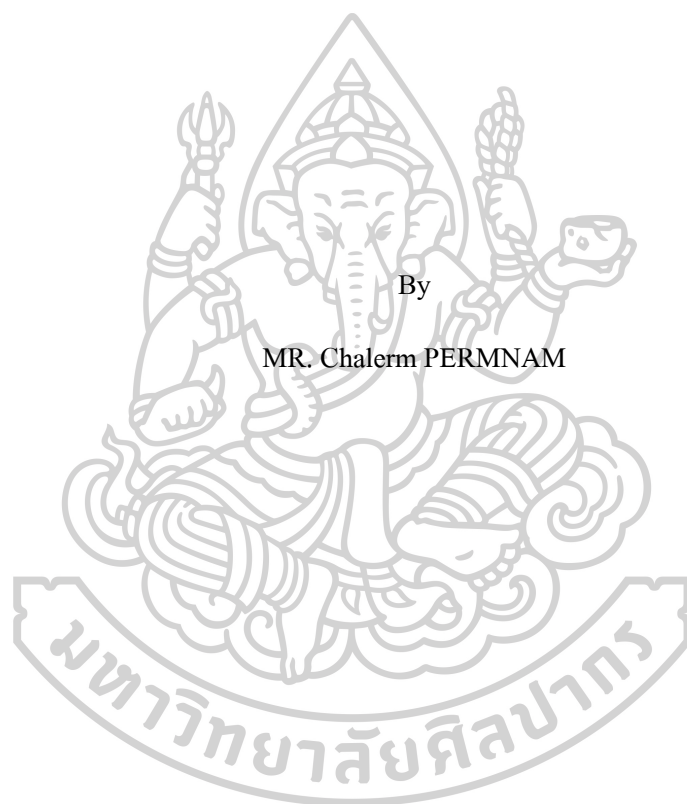
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำและทักษะทางสังคม
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค TGTร่วมกับแบบฝึก

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF LEARNING ACHIEVEMENT ON WORDS SPELLING
WRITING AND SOCIAL SKILLS OF PRATHOMSUEKSA 3 STUDENTS
TAUGHT BY USING COOPERATIVE LEARNING TGT TECHNIQUE
AND EXERCISES

By
MR. Chalerm PERMNAM

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (TEACHING THAI LANGUAGE)

Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2017

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก
โดย	เฉลิม เพิ่มนาม
สาขาวิชา	การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ สมพร ร่วมสุข

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจ้อย)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ สมพร ร่วมสุข)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร. บำรุง ชำนาญเรือ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(รองศาสตราจารย์ ประพนธ์ เรืองณรงค์)

57255312 : การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT/แบบฝึก/การเขียนสะกดคำ/ทักษะทางสังคม

นาย เฉลิม เพิ่มนาม: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGTร่วมกับแบบฝึก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ สมพร ร่วมสุข

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGTร่วมกับแบบฝึก 2) ศึกษาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGTร่วมกับแบบฝึก 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGTร่วมกับแบบฝึก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนวัดเขาวัง(แสง ช่วงสุวนิช) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 48 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ด้วยวิธีจับสลาก เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนสอบหลัง (The One – Group Pretest – Posttest Design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก แบบฝึกการเขียนสะกดคำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ แบบประเมินทักษะทางสังคมและแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคTGT ร่วมกับแบบฝึก การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)โดยการใช้ทดสอบค่าที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGTร่วมกับแบบฝึก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก อยู่ในระดับมาก
3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคTGT ร่วมกับแบบฝึก อยู่ในระดับมาก

57255312 : Major (TEACHING THAI LANGUAGE)

Keyword : WORDS SPELLING WRITING / COOPERATIVE LEARNING TGT TECHNIQUE AND EXERCISES / SOCIAL SKILLS

MR. CHALERM PERMNAM :

THE DEVELOPMENT OF LEARNING ACHIEVEMENT ON WORDS SPELLING WRITING AND SOCIAL SKILLS OF PRATHOMSUEKSA 3 STUDENTS TAUGHT BY USING COOPERATIVE LEARNING TGT TECHNIQUE AND EXERCISES THESIS ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR SOMPORN RUAMSUK

The purposes of this research were to 1) compare the achievement of learning words spelling writing of Prathomsueksa 3 students, before and after learning words spelling writing by using cooperative learning TGT technique and exercises 2) study social skills of Prathomsueksa 3 students who participated in cooperative learning TGT technique and exercises 3) study the opinions of Prathomsueksa 3 students towards learning by using cooperative learning TGT technique and exercises. The samples of this research consisted of 48 students of Wat Khao Wang school (Sang Chuangsuwanit) in the service of primary education service area office 1, in the second semester of the academic year 2016 The samples were selected by a simple random sampling, conducted by the one-group pretest- posttest design.

The research instruments were 1) lesson plans using cooperative learning TGT technique and exercises 2) an achievement test 3) a social skills assessment and a questionnaire asking students' opinions towards learning by using cooperative learning TGT technique and words spelling writing exercises. The mean (X), standard deviation (S.D.), dependent samples t-test and content analysis were employed to analyze the research data.

The findings were as follows:

1. The Prathomsueksa 3 students' learning achievement on words spelling writing after being taught by cooperative learning TGT technique and exercises was significantly higher than before being taught by cooperative learning TGT technique and exercises at the .05 level.

2. The Prathomsueksa 3 students' social skills after being taught by cooperative learning TGT technique and exercises are at the high level.

3. The Prathomsueksa 3 students' opinions toward the cooperative learning TGT technique and exercises were highly positive.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำและทักษะทางสังคม ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความกรุณา การให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จาก รองศาสตราจารย์ สมพร ร่วมสุข อาจารย์ ดร. บำรุง ชำนาญเรือ และรองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ อย่างยิ่งต่อผู้วิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร. อธิกมาส มากชัย ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ประพนธ์ เรืองณรงค์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อเสนอแนะ ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ส่งผลให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ปริญญา ปั้นสุวรรณ อาจารย์พิณเพชร บุรณภิญโญ และอาจารย์ รสชกร บุบผาคำ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือในการวิจัย สำหรับการทำวิทยานิพนธ์ ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาการสอนภาษาไทยทุกท่านที่ให้ความรู้ให้คำแนะนำและ ประสบการณ์อันมีค่ายิ่งแก่ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณเจ้าของหนังสือ วารสาร เอกสาร และวิทยานิพนธ์ทุกเล่ม ที่ ช่วยให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ ขอขอบคุณที่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ สาขาวิชาการสอนภาษาไทยทุกคนที่ ให้คำแนะนำและกำลังใจตลอดมา

ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร ครู และนักเรียน โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) จังหวัดราชบุรี ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการเก็บข้อมูลการวิจัย ส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัย จนสำเร็จลุล่วง ด้วยดี

ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อเช่า และคุณแม่จิ้น เพิ่มนาม ผู้ให้สิ่งที่ตั้งามาตลอด ชีวิต ตลอดจนบุคคลในครอบครัวทุกท่านที่ได้ให้การส่งเสริมช่วยเหลือและเป็นกำลังใจ ในการทำงาน วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คุณค่าความดีและประโยชน์ อันเกิดจากการทำงานวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อม บูชาพระคุณบุพการี บูรพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่อบรมสั่งสอน แนะนำ ให้การสนับสนุนและ กำลังใจอย่างดียิ่งเสมอมา

เฉลิม เพิ่มนาม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
กรอบแนวคิดในการวิจัย	10
คำถามการวิจัย.....	13
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	14
สมมติฐานของการวิจัย.....	14
ขอบเขตของการวิจัย.....	14
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	15
ประโยชน์ที่ได้รับ	17
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	18
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย....	19
หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช)	23
การเขียนสะกดคำ.....	30
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	39
แบบฝึก	52
ทักษะทางสังคม.....	63

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	68
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	77
ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย	77
ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างและพัฒนาเครื่องมือ	78
ขั้นตอนที่ 3 ขั้นดำเนินการทดลอง	90
ขั้นตอนที่ 4 ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล.....	91
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	92
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ของ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบ ฝึก.....	93
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการ เรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก.....	93
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาคำคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก	96
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	99
สรุปผลการวิจัย.....	100
อภิปรายผล.....	100
ข้อเสนอแนะ.....	105
ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้.....	105
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	105
รายการอ้างอิง	106
ภาคผนวก	117
ภาคผนวก ก แผนการจัดการเรียนรู้ ใบความรู้ ใบงาน แบบบันทึกคะแนน และคำศัพท์ที่ใช้ใน การแข่งขัน.....	118

ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนรู้ ก่อนเรียน-หลังเรียน โดยใช้ ข้อสอบชุดเดียวกันแต่สลับข้อและตัวเลือก.....	134
ภาคผนวก ค แบบการประเมินทักษะทางสังคม โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก	141
ภาคผนวก ง แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคTGT ร่วมกับแบบฝึก	144
ภาคผนวก จ ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	146
ภาคผนวก ฉ คะแนนวัดผลการเรียนรู้ และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ของนักเรียนที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่าง แบบรายบุคคล จำนวน 9 คนและ 30 คน	152
ภาคผนวก ช ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และความเชื่อมั่น ของ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังทำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ.....	154
ภาคผนวก ซ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนวัดผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและ หลังเรียน ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	157
ภาคผนวก ฅ รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ.....	161
ภาคผนวก ฌ หนังสือทดลองเครื่องมือวิจัย.....	166
ประวัติผู้เขียน	169

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบ NT ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาภาษาไทย จำแนกตามมาตรฐานการเรียนรู้ การเขียน โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) ปีการศึกษา 2557 – 2559	5
ตารางที่ 2	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	22
ตารางที่ 3	โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดเขาวัง(แสง ช่วงสุวนิช) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	24
ตารางที่ 4	สาระที่ 2 การเขียน และมาตรฐานการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	26
ตารางที่ 5	สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และมาตรฐานการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	27
ตารางที่ 6	หน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	28
ตารางที่ 7	หน่วยการเรียนรู้ที่ 13 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 14	29
ตารางที่ 8	การกำหนดนักเรียนเข้ากลุ่มตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน	47
ตารางที่ 9	แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เรื่องการเขียนสะกดคำ	79
ตารางที่ 10	วิเคราะห์ข้อสอบตามพฤติกรรมการเรียนรู้ เรื่องการเขียนสะกดคำ	84
ตารางที่ 11	เกณฑ์การกำหนดประเมินค่าทักษะทางสังคม	86
ตารางที่ 12	เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยน้ำหนักประเมินค่าทักษะทางสังคม	87
ตารางที่ 13	เกณฑ์การกำหนดค่าความคิดเห็น	88
ตารางที่ 14	เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็น	89
ตารางที่ 15	แบบแผนการวิจัย	90
ตารางที่ 16	ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก	93

ตารางที่ 17	ระดับปฏิบัติทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก	94
ตารางที่ 18	ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก	96
ตารางที่ 19	ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน	147
ตารางที่ 20	ผลการประเมินคุณภาพของชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำเรื่องมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน	148
ตารางที่ 21	ผลการประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน-หลังเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ในมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน	149
ตารางที่ 22	ผลการประเมินแบบประเมินทักษะทางสังคมโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ประเมินโดยครู จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน	150
ตารางที่ 23	ผลการประเมินแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน	151
ตารางที่ 24	คะแนนวัดผลการเรียนรู้ และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แบบรายบุคคล จำนวน 9 คน	153
ตารางที่ 25	คะแนนวัดผลการเรียนรู้ และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แบบรายบุคคล จำนวน 30 คน	153
ตารางที่ 26	ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังทำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ	155
ตารางที่ 27	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนวัดผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	158

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยคือวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของคนไทย ที่แสดงความเป็นไทยในหลายด้าน บ่งบอกถึงความเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติและช่วยสร้างเสริมบุคลิกภาพให้มีความเป็นไทยอย่างโดดเด่นมายาวนาน จากอดีตจนกระทั่งปัจจุบันในสังคมยุคโลกาภิวัตน์ คนไทยจะต้องทำความเข้าใจถึงแก่นแท้ของภาษา หมั่นฝึกฝนให้มีทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน สื่อสารให้มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน ตลอดจนการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และการสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันภายในชาติ เสริมสร้างประโยชน์แก่ชุมชน สังคมและประเทศชาติภาษาไทยจึงเป็นมรดกของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กรมวิชาการ, 2545: 127)

การจัดการศึกษาต้องใช้ภาษาเป็นสื่อในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ภาษาจึงมีความสำคัญสำหรับทุกชาติ สำหรับภาษาไทยซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ เป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจการ งานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ ภาษาไทยจึงควรแก่การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่ตลอดไป นอกจากนี้ภาษาไทย จะมีความสำคัญในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร และเป็นมรดกทางวัฒนธรรม รวมทั้งในด้านการศึกษา ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนวิชาต่าง ๆ ด้วย (กรมวิชาการ, 2543: 3)

กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 9) เห็นความสำคัญของภาษาไทย จึงกำหนดให้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กำหนดให้มีการเรียนรู้ภาษาไทย โดยได้กำหนดสาระหลัก 5 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดูและการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

ในสังคมบุคคลมีความจำเป็นที่จะต้องมีการสื่อสาร ซึ่งในบรรดาทักษะการสื่อสารต่าง ๆ ทางภาษาไทย การเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญมากในการสื่อสาร เพราะการเขียนเป็นหลักฐานที่คงทนถาวรยิ่งกว่าทักษะอื่น ๆ ในการนำเสนอข้อมูลความรู้ ความคิดและประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้ส่งสารสู่ผู้รับสาร ถ้าผู้ส่งสารบกพร่องด้านความรู้ความคิดในการเขียน การถ่ายทอดสื่อสารก็บกพร่องด้วยคุณค่าตามไปด้วย ทักษะการเขียนจึงมีความจำเป็นและสำคัญเป็นการถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึกนึกคิด เรื่องราว ตลอดจนประสบการณ์ต่างๆ ไปสู่ผู้อื่นโดยใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอด เพื่อสื่อไปยังผู้รับได้อย่างกว้างไกล นอกจากนั้นการเขียนยังมีคุณค่าในการบันทึกเป็นข้อมูลหลักฐานให้ศึกษาได้ยาวนาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 1)

นอกจากนี้ สอวศ์ ดำเนินสวัสดิ์และคณะ (2546: 101) ได้อธิบายถึงความสำคัญของการเขียนอีกว่า การเขียนเป็นทักษะการแสดงออกที่สำคัญในการเรียนการสอน ทุกวิชาต้องอาศัยการเขียนเพื่อบันทึกความจำ และความรู้ ซึ่งงานเขียนในอดีตเป็นสิ่งที่บันทึกเหตุการณ์ความรู้ ภูมิปัญญา เพื่อให้ชนรุ่นต่อมาได้เรียนรู้ ศึกษา และค้นคว้าเพื่อความเจริญก้าวหน้าเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณีสามารถถ่ายทอดจากอดีตได้ด้วยการเขียน ดังนั้นการเขียนจึงเป็นรากฐานในการเรียนวิชาต่าง ๆ และเป็นอีกทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับชนุ ทดแทนคุณและกานต์วี แพทย์พิทักษ์ (2552: 117) ที่ได้กล่าวว่าการเขียนเป็นทักษะทางภาษาไทยที่สำคัญยิ่งในการสื่อสาร เป็นการเรียบเรียงความคิดในสิ่งที่จะสื่อสารเป็นตัวหนังสืออย่างมีจุดมุ่งหมายเพื่อถ่ายทอดความรู้สึก ความนึกคิด ความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษร และข้อมูลต่าง ๆ ไปยังผู้อ่านได้เข้าใจและเป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาของบุคคล โดยถือว่าการแสดงออกถึงภูมิปัญญาเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมได้อีกวิธีหนึ่งดังนั้นผู้เรียนควรมั่นฝึกฝนการใช้ภาษาในการเขียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะได้ติดต่อสื่อสารกับผู้รับสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ และวีรวัฒน์ อินทรพร (2556: 169) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่าการเขียนเป็นการสื่อสารด้วยตัวอักษรเพื่อถ่ายทอดความรู้ ข่าวสารจากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน ทักษะการเขียนนับเป็นทักษะที่เป็นทั้งศิลป์และศาสตร์ กล่าวคือ การเขียนต้องใช้ภาษาที่งดงาม ประณีต สามารถสื่อได้ทั้งอารมณ์ ความรู้ ความคิด และที่สำคัญต้องรู้หลักและวิธีการเขียนที่ถูกต้องด้วย ซึ่งในการเรียนการสอนเกือบทุกวิชาต้องอาศัยการเขียน เพื่อบันทึกเพื่อรวบรวมถ้อยคำของครูของเพื่อน หรือของวิทยากรเพื่อรายงานหรือย่อสิ่งที่ได้ยินได้ฟัง และเพื่อเขียนตอบปัญหาต่าง ๆ ดังนั้นการเขียนจึงเป็นรากฐานในการเรียนวิชาต่าง ๆ และการเขียนที่มีความสำคัญคือการเขียนสะกดคำถ้าหากเขียนคำผิดพลาดคลาดเคลื่อนหรือบกพร่องก็จะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไป ซึ่งสอดคล้องกับ ผดุง อารยะวิญญู (2544: 23) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า การเขียนเป็นทักษะสูงสุดใน

กระบวนการทางภาษา เป็นการแสดงออกถึงแนวความคิดของผู้เขียน โดยผู้เขียนจะต้องนำคำในภาษามาร้อยเรียงกันอย่างเป็นระบบที่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย แต่ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การเขียนมีความถูกต้องนั้นจะต้องใช้การฝึกฝนความจำในการสะกดคำ เนื่องจากการเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นการที่จะเขียนให้เป็นประโยคหรือเรื่องราวต้องเริ่มจากการฝึกสะกดคำให้ถูกต้องก่อนดังนั้น ความถูกต้องในการเขียนเป็นทักษะเบื้องต้นอันเป็นพื้นฐานของการเขียน เพราะการเขียนจะมีประสิทธิภาพมากที่สุดก็ต่อเมื่อสัญลักษณ์ที่ถ่ายทอดออกมา นั้นถูกต้องชัดเจน

การเขียนสะกดคำจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ควรระมัดระวังในการใช้ภาษา เพราะการสะกดคำผิดความหมายของคำก็จะผิดไปด้วย ซึ่ง ทวีศิลป์ อัยวรรณ (2555: 10) ได้กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นทักษะการเขียนที่สำคัญ คือการนำ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดการันต์มาประสมให้เป็นคำที่ถูกต้อง ตามอักษรวิธี ถูกต้องตามหลักภาษา และมีความหมาย ซึ่งการเขียนสะกดคำถูกต้องตามหลักภาษาไทย เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เขียนคำไทยทุกคนจะต้องระมัดระวังไม่ให้สะกดผิด ทั้งด้านอักษร ตัวสะกด การันต์ การวางรูปสระวรรณยุกต์และองค์ประกอบอื่น ๆ เพื่อให้คำไทยเป็นมาตรฐานเดียวกัน ผู้สะกดคำผิดพึงสังเกต จดจำ หาแนวเทียบเข้าใจความหมายต่าง ๆ และหมั่นฝึกเขียนคำต่าง ๆ ให้ถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนดไว้ในพจนานุกรม หากผู้ใดสะกดคำผิดนอกจากจะทำให้ภาษาด้อยมาตรฐานแล้ว ยังทำให้ผู้อื่นขาดความนิยมชมชอบ และเสื่อมศรัทธาในภูมิความรู้ของผู้คนได้ สอดคล้องกับเสนีย์ วิลาวรรณ (2546: 77) ได้กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการเขียน เพราะการเขียนสะกดคำเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการวางรากฐานในการเขียน

การเลือกสรรคำมาใช้จึงจำเป็นจะต้องให้ถูกต้องเหมาะสมเพื่อประโยชน์สูงสุดในการติดต่อสื่อสาร นอกจากการเลือกสรรคำแล้ว สิ่งที่ต้องคำนึงอีกประการหนึ่งก็คือการเขียนคำเหล่านั้นให้ถูกต้อง เพราะหากเขียนผิดจะทำให้การติดต่อสื่อสารไม่บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ นักเรียนสามารถนำประโยชน์จากการเขียนสะกดคำไปใช้จดบันทึกหรือเขียนถ่ายทอดในวิชาอื่น ๆ ได้ดีถ้านักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้องและรวดเร็ว ดังนั้นการมีความรู้เรื่องการเขียนสะกดคำจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่ยังต้องติดต่อสื่อสารด้วยภาษาไทยและดวงใจ ไทยอุบล (2554) ได้กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นสิ่งสำคัญเพราะการเขียนมีบทบาทในการดำเนินชีวิตของคนเรามากขึ้น การเขียนที่จะประสบผลนั้นจะต้องอาศัยองค์ประกอบอื่น ๆ คือ การเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง ซึ่งผู้เขียนจะต้องเรียนรู้และฝึกฝนอย่างถูกวิธีให้เกิดความชำนาญ และจะต้องใช้เวลาพอสมควรที่จะทำให้เกิดทักษะ การที่จะพัฒนาการเขียนสะกดคำได้จะต้องคำนึงถึงหลักการและวิธีการเขียนสะกดคำที่ถูกต้องด้วยซึ่งสอดคล้องกับ วรรณิ โสมประยูร (2544: 156) ได้กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กจะต้องรู้จักสะกดคำให้ได้ถูกต้องก่อนจึงสามารถเขียนเป็นประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กสะกดคำไม่ได้เด็กจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องราวจากผู้อื่นได้

และไม่สามารถแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเองได้ กล่าวคือ สื่อสารกันไม่ได้นั่นเอง ดังนั้น การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากในการเขียน เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง ตั้งแต่เริ่มเรียนคำเพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ได้ถูกต้องและกว้างขวางซึ่งสอดคล้องกับปิยวรรณ สังข์จันทร์เพชร (2550: 18) ได้กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานสำคัญเบื้องต้นที่ครูผู้สอนต้องฝึกฝนให้นักเรียนตั้งแต่เริ่มเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นออกเป็นลายลักษณ์อักษร ที่สามารถทำให้ผู้อ่านสื่อความได้ถูกต้องตลอดจนสามารถนำประโยชน์จากการเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นการเขียนสะกดคำเป็นทักษะการเขียนที่สำคัญยิ่งที่ครูผู้สอนภาษาไทยทุกคนควรให้นักเรียนมีการฝึกฝนตั้งแต่เริ่มแรกเรียน และปลูกฝังการเขียนสะกดคำที่ถูกต้องให้แก่เด็กนักเรียน เพื่อให้เด็กมีความมั่นใจในการเขียนสะกดคำได้และสามารถนำประโยชน์จากการเขียนไปใช้ได้ จึงนับได้ว่าการเขียนสะกดคำเป็นสิ่งสำคัญมากในการเขียนทุกประเภท เพราะถ้าเขียนสะกดคำผิดไม่ถูกต้องตามหลักภาษา ความหมายในการสื่อสารจะผิดไปด้วย ซึ่งเด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตั้งแต่เริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำและเขียนสะกดคำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องนั่นเอง

จะเห็นได้ว่าการเขียนสะกดคำถูกต้องจะช่วยให้อ่านความหมายมีประสิทธิภาพ ดังนั้นครูจึงจำเป็นที่จะต้องฝึกฝนการเขียนสะกดคำของนักเรียนตั้งแต่เริ่มต้น เพื่อจะให้นักเรียนเกิดความเคยชินจนคิดเป็นนิสัยและเป็นการฝึกทักษะที่ถูกต้องตลอดไป อีกทั้งยังเป็นการปูพื้นฐานสำหรับการเรียนต่อในระดับสูงขึ้นไป (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2537: 29) นอกจากนี้ สมบูรณ์ ทินกร (2535: 25) กล่าวว่า การเขียนหนังสือผิดเป็นประจำเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าผู้นั้นไม่สนใจในภาษา เพราะการเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานการเขียนที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องสอนและจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ฝึกเขียนสะกดคำอย่างถูกต้องสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็นผู้เรียนระดับไหนก็ตาม และการเขียนที่มีประสิทธิภาพ ผู้เขียนต้องพยายามเขียนให้ผู้อ่านอ่านได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย ซึ่งปัจจัยพื้นฐานการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ คือ การเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง ดังนั้นทักษะการเขียนจึงเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นสิ่งสำคัญซึ่งการเขียน คือการสื่อสารชนิดหนึ่งของมนุษย์เราที่ต้องอาศัยความพยายามและฝึกฝน การเขียนเป็นการแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้รับสารสามารถอ่านได้เข้าใจ

อย่างไรก็ตามเรื่องการเขียนสะกดคำก็ยังพบปัญหาอยู่เสมอ มีการใช้ภาษาผิดพลาดและบกพร่อง ดังที่ นิตยา กาญจนะวรรณ (2544); สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2543: 290-298) นิตยา กาญจนะวรรณ (2544: 42) เข็มทอง จิตจักร (2544: 12) ประทีป วาทิกทินกร (2543: 86) ปัทมา ไตรคุป (2547: 8) และอดิศักดิ์ ทองบุญ (2551: 43) กล่าวว่า ปัญหาการเขียนนั้นเกิดจากนักเรียนยังไม่รู้จักภาษาไทยดีพอ นักเรียนระดับประถมศึกษาส่วนมากยังเขียนสะกดผิดพลาด เพราะนักเรียน

ไม่ได้รับการฝึกเขียนสะกดคำอย่างถูกวิธีและเพียงพอ เกิดความสับสนไม่เข้าใจ โดยเฉพาะการเขียนพยัญชนะไม่ชัดเจนเขียนผิด เขียนสระผิด การวางสระและวรรณยุกต์ไม่ถูกที่ การเขียนตัวสะกดตัวการันต์ไม่ถูกต้อง ซึ่งการสะกดคำไทยผิคนั้นมีอยู่ 2 ประเภทใหญ่ คือ สะกดผิดไปจากที่กำหนดไว้ในพจนานุกรมกับสะกดผิดหลักการเขียนตามหลักภาษาไทย โดยความผิดพลาดของการเขียนเกิดจากการที่ผู้ใช้ภาษาไทยไม่สนใจที่จะใช้ภาษาให้ถูกต้อง ก็จะเขียนอะไรก็เขียนโดยไม่หยุดคิดสักนิดว่า สิ่งที่ยืนยันนั้น สะกดคำถูกต้องหรือไม่ ซึ่งการที่จะเขียนสะกดคำได้ถูกต้องนั้น ไม่ยาก เพียงแต่ใช้ความระมัดระวัง ต้องสังเกต จดจำ และฝึกฝน ก็จะช่วยให้เขียนสะกดได้อย่างรวดเร็ว

ดังนั้นสรุปได้ว่า ปัญหาการเขียนสะกดคำ คือ การเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง ผิดพลาด เพราะเด็กไม่ได้รับการฝึกเขียนสะกดคำอย่างถูกวิธีและเพียงพอ โดยเฉพาะการเขียนพยัญชนะไม่ชัดเจนเขียนผิด เขียนสระผิด การวางสระและวรรณยุกต์ไม่ถูกที่ การเขียนตัวสะกด ตัวการันต์ไม่ถูกต้อง รวมทั้งการไม่รักการเขียน ขาดความสนใจในการเขียนสะกดคำ จึงเป็นผลให้ไม่มีการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและเป็นประจำ จึงทำให้มีปัญหาทางการเขียนสะกดคำ

อนึ่ง เมื่อพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยจำแนกตามมาตรฐานการเรียนรู้ โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) ปีการศึกษา 2556 – 2558 ที่จัดการสอบโดยสำนักทดสอบทางการศึกษา องค์การมหาชน มีผลการสอบดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบ NT ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาภาษาไทย จำแนกตามมาตรฐานการเรียนรู้ การเขียน โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) ปีการศึกษา 2557 – 2559

ปีการศึกษา	ระดับโรงเรียน		ระดับเขตพื้นที่		ระดับประเทศ	
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)
2557	47.85	25.30	41.80	25.27	44.15	25.92
2558	35.41	21.42	33.99	21.52	33.76	21.28
2559	51.74	18.46	54.27	20.33	55.06	20.63

ที่มา : สำนักทดสอบทางการศึกษา (องค์การมหาชน).ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบ NT ป.3 จำแนกรายมาตรฐานการเรียนรู้ ปีการศึกษา 2557-2559. เข้าถึงเมื่อ 7 กันยายน 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.niets.or.th>

จากตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) ระดับโรงเรียน ระดับเขตพื้นที่ และระดับประเทศ ปีการศึกษา 2557 – 2559 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนคะแนนเฉลี่ยด้านการเขียน ปีการศึกษา 2557 และปีการศึกษา 2558 ยังต่ำกว่าเกณฑ์การผ่านครึ่ง คือร้อยละ 50 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาด้านการเขียนในปีการศึกษา 2559 ถึงแม้จะผ่านเกณฑ์ครึ่ง ร้อยละ 50 แต่คะแนนเฉลี่ยก็เพิ่มสูงขึ้นเพียงเล็กน้อย ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่อนข้างต่ำและยังไม่เป็นที่น่าพอใจ จากประสบการณ์ของผู้วิจัย รวมทั้งการสัมภาษณ์จากครูสอนวิชาภาษาไทย และผู้บริหารสถานศึกษา ที่โรงเรียนวัดเขาวัง(แสง ช่วงสุวนิช) ศิริพร วิทยารัตน์ ดารณี อัสโมและพิชญ โขติศิริคุณวัฒน์ (สัมภาษณ์, 9 กันยายน 2559) ซึ่งมีความคิดเห็นตรงกันว่า ปัญหานั้นอาจมาจากหลายสาเหตุด้วยกัน เช่น วิธีการจัดการเรียนรู้ของครูขาดความเหมาะสมกับระดับความสามารถและธรรมชาติของผู้เรียนที่แตกต่างไปจากผู้เรียนในอดีต ทำให้การจัดการเรียนรู้ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จึงส่งผลทำให้ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนค่อนข้างต่ำ และอยากที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้สูงขึ้น ดังนั้นครูควรปรับวิธีการจัดการเรียนรู้ใหม่ให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม

เมื่อพิจารณาจากข้อมูลดังกล่าว จะเห็นได้ว่าครูเป็นบุคคลสำคัญที่จะช่วยแก้ปัญหานี้ได้ การแก้ไขปัญหานั้น มีผู้วิจัยหลายท่านได้นำเทคนิคการสอนและสื่อนวัตกรรมต่าง ๆ ไปใช้ ดังเช่น ภาวนา ดาวเรือง (2550: 128) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ประไพ สุวรรณสารคุณ (2553) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษา ศิริพร จิงรัศมีพานิช (2553: 110) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือผสมผสานระหว่างเทคนิคกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) และเทคนิคกลุ่มเกมการแข่งขัน (TGT) จุฑามาศ กันต๊ิบ (2554: 74) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ โดยใช้เทคนิค Jigsaw II ร่วมกับเกมการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ สารสิน เล็กเจริญ (2559: 68) ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นในระดับหนึ่ง

จากเทคนิคการสอนและสื่อนวัตกรรมที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสนใจในวิธีการสอนแบบร่วมมือ จึงได้ศึกษาคำรา เอกสาร และรายงานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่าวิธีสอนแบบร่วมมือมีหลายรูปแบบ เช่น 1) เทคนิค STAD : Student Teams – Achievement Division 2) เทคนิค Jigsaw 3) เทคนิค Jigsaw II 4) เทคนิค TAI : Team Assisted Individualization 5) เทคนิค Learning Together 6) เทคนิค Group Investigation 7) เทคนิคการบูรณาการ การอ่านและการเขียน (Cooperative Integrated Reading and Composition : CIRC) และ 8) เทคนิค TGT : Teams – Games – Tournament เทคนิค TGT: Teams – Games – Tournament เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (cooperative learning) ที่เริ่มมีบทบาทสำคัญ เนื่องจากเป็นรูปแบบการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มย่อย ๆ เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน สนับสนุนให้มีการช่วยเหลือกันจนบรรลุผลตามเป้าหมาย ตลอดจนส่งเสริมให้ทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะหรือทีมตามระบอบประชาธิปไตย(จันทรา ดันติพงศานุรักษ์, 2543: 36) สอดคล้องกับ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ซึ่งสมรรถนะ(ที่ได้กล่าวมา)ประการหนึ่งก็คือ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ที่ต้องการเปิดโอกาสให้ “มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย และจิตสาธารณะ มีการพัฒนาทักษะทางสมอง และทักษะทางสังคมที่ทำให้เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ มีความคิดสร้างสรรค์ ผู้เรียนทำงานเป็นทีมมากที่สุด เพื่อพัฒนาความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ และทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุขและสร้างสรรค์” (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์, 2559) ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้เป็นรูปแบบหนึ่งที่สามารถนำมาจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะดังกล่าว

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นกลยุทธ์ที่ช่วยให้นักเรียนทำงานกลุ่ม เพื่อบรรลุเป้าหมายทั้งด้านความคิดความเข้าใจและด้านอารมณ์ สอดคล้องกับ สุพล วังสินธ์ (2543: 62) ได้กล่าวว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการเรียนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เป็นกลุ่มเล็ก ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนทางสติปัญญาและสังคม ทั้งนี้เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่จะต้องมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างตนเองกับผู้อื่น ซึ่ง จันทรา ดันติพงศานุรักษ์ (2543: 37) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมทั้งเป็นการส่งเสริมทักษะทางสังคมให้แก่ นักเรียน Button (1974: 1-2, อ้างถึงใน จำเนียร นนทมิตร, 2547: 9) ไว้ว่า การเป็นมนุษย์ย่อมต้องสื่อสารและมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ซึ่งหมายถึงเราต้องอยู่ในสังคม ดังนั้น บุคคลจึงต้องมีความสามารถในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น ต้องมีความสามารถในการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล

อื่น สามารถ สื่อความหมาย สื่อความเข้าใจ สามารถทำงานและดำเนินชีวิตร่วมกันได้ ซึ่งความสามารถเหล่านี้ เรียกว่า ทักษะทางสังคม (Social Skills)

ซึ่งกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือก็เป็นแนวการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจวิธีหนึ่งเพราะสามารถพัฒนาได้ทั้งสติปัญญาและสังคม (ชนาลัย ตปณีย์, 2535: 4) มีผู้วิจัยหลายคนได้นำเทคนิคการสอน TGT : Teams – Games – Tournament ไปใช้ในงานวิจัย เช่น มณี บุญญาติศัย (2548: 90) ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ สารสิน เล็กเจริญ (2549: 68) ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ จุลมณี สุระโยธิน (2554: 187) ได้วิจัยเรื่อง ผลของการจัดกิจกรรมเรียนรู้ร่วมกันทางอินเทอร์เน็ตด้วยการเขียนสะท้อนคิดผ่านสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กนกรัตน์ สุธยอด (2547: 123-125) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ ทักษะทางสังคม และความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษ ต่างกัน โรงเรียนครุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี จากงานวิจัยที่ใช้เทคนิคการสอน TGT : Teams – Games – Tournament มาพัฒนาการเรียนรู้และทักษะทางสังคม ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะทางสังคมของนักเรียนสูงขึ้น

นอกจากเทคนิคการสอน TGT : Teams – Games – Tournament ยังมีนวัตกรรมอีกแบบหนึ่งที่น่าสนใจ คือ แบบฝึก ซึ่งได้มีผู้กล่าวถึงไว้ว่า แบบฝึกเป็นส่วนเพิ่มเติมช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น ช่วยในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการที่ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน และการให้นักเรียนทำแบบฝึก ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือจุดบกพร่องของนักเรียนได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุง แก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันทั่วทั้งและแบบฝึกที่จัดทำไว้แล้วจะช่วยให้ครูประหยัดแรงงานและเวลาในการที่จะเตรียมการสร้างแบบฝึก นักเรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาในการคัดลอกแบบฝึก ทำให้มีเวลาและโอกาสฝึกฝนได้มากขึ้น แบบฝึกมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษามาก เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีสามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียน และคำศัพท์ต่างๆ ให้คงทน ทำให้เกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียน ทราบความก้าวหน้าของตนเอง สามารถนำแบบฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2537: 146)

แบบฝึกที่คิดจะต้องเกี่ยวกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว เหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีคำสั่งหรือคำอธิบาย มีคำแนะนำในการใช้แบบฝึก มีรูปแบบที่น่าสนใจ และมีกิจกรรมหลาย ๆ แบบ (ชาอุชัย อาจินสมาจาร, 2540: 34) สอดคล้องกับอัญชัญ อินคำ (2536: 45) ที่กล่าวว่าควรใช้หลักจิตวิทยาเพื่อศึกษาพฤติกรรมความต้องการ ความสนใจ และกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนของแต่ละช่วงวัย ควรสร้างขึ้นเพื่อฝึกสิ่งที่จะสอน และเกี่ยวข้องกับนักเรียน คำพูดหรือเนื้อหา ควรเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และเป็นสิ่งที่นักเรียน พบเห็นอยู่แล้ว เช่น จากการอ่าน การสนทนา สิ่งที่จะฝึกแต่ละครั้ง ควรเป็นแบบฝึกสั้น ๆ และเข้าใจง่าย ไม่น่าเบื่อ และที่สำคัญต้องกระตุ้นให้เด็กสนใจที่จะฝึก ซึ่งสอดคล้องกับการสร้างแบบฝึกที่ดีมีลักษณะดังนี้ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537: 145) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ว่า 1) เหมาะสมกับระดับวัยหรือความสามารถของนักเรียน 2) มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้เด็กเข้าใจวิธีทำโดยง่าย 3) ใช้เวลาที่เหมาะสม 4) มีสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ 5) ควรมีข้อแนะนำในการใช้ 6) ให้เลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัด และตอบอย่างเสรี ถ้าเป็นแบบฝึกที่ต้องการให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง 7) แบบฝึกนั้นควรมีหลายรูปแบบและให้ความหมายแก่ผู้ฝึกทำด้วย 8) ควรใช้สำนวนภาษาง่าย ๆ ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุกปลูกความสนใจและใช้หลักจิตวิทยา

มีผู้วิจัยหลายคนได้นำนวัตกรรมแบบฝึกไปใช้ในงานวิจัย เช่น อุดลย์ ภูปลี้ม (2539: 101) ได้วิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ณัฐพงศ์ สวางค์ต้อย (2542: 104) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพเรื่องการสะกดคำยักวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นางเยาว์ ประโมนะกัง (2546: 93) ได้วิจัยเรื่องเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนเรียงความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับวิธีสอนตามคู่มือครู สุณีย์ แก้วของแก้ว (2549-55) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกประสมอักษร และคำขวัญ ชูเอียด (2554: 98) ได้วิจัยเรื่อง แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำมาตรา กก กค กบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลักสูตรภาคภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

ทักษะทางสังคม (Social Skills) เป็นความสามารถของบุคคลในการติดต่อสื่อสาร และการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น โดยการใช้ถ้อยคำ (Verbal) และไม่ใช่ถ้อยคำ (Non – Verbal) ซึ่งครอบคลุมในการรับ การส่ง และการควบคุมการสื่อสารระหว่างบุคคล เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมและทำงานร่วมกันกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข และเมื่อบุคคลในสังคมสามารถดำรงชีวิตในสังคมและทำงานร่วมกันกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุขแล้ว ก็จะทำให้สังคมนั้นเป็น

สังคมที่น่าอยู่ สงบสุข แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าสมาชิกในสังคมขาดทักษะทางสังคม มีการติดต่อสื่อสารกันน้อย มีปฏิสัมพันธ์ที่ไม่ดีต่อกัน อยู่กันอย่างตัวใครตัวมัน ไม่มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน สังคมนั้นย่อมเกิดปัญหาไม่สงบสุข แต่การส่งเสริมให้บุคคลมีทักษะทางสังคม ควรเสริมตั้งแต่ในวัยเด็ก (Riggio,1986, อ้างถึงใน นพรัตน์ นาชาสิงห์ 2551: 1 ; สุชา จันทร์เอม , 2540: 50) ซึ่งสอดคล้องกับ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2551: ออนไลน์) ทักษะสังคม (social skills) เป็นกลุ่มของทักษะต่าง ๆ ที่ใช้ในการปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารระหว่างกันในสังคม อันได้แก่ ทักษะการสื่อสาร การพูด การฟัง การทำงานร่วมกันเป็นทีม ฯลฯ รวมทั้งความสามารถในการเข้าใจถึงสถานการณ์ที่หลากหลาย กฎกติกาต่าง ๆ ในสังคม ความสามารถในการรู้จักผู้อื่น และการคิดคำนึงถึงคนรอบข้างอย่างเข้าใจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสัมพันธ์ในทางบวกให้เกิดขึ้น เป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับทุกเพศทุกวัย ทั้งวัยเด็กที่ต้องการการพึ่งพา การเรียนรู้สิ่งใหม่ในชีวิต วัยรุ่นที่ต้องการการยอมรับจากเพื่อนฝูงคนรอบข้าง วัยผู้ใหญ่ที่เริ่มสร้างครอบครัว และต้องการความสำเร็จในหน้าที่การงาน ทักษะสังคมเป็นทักษะที่จำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนอย่างเป็นระบบเช่นเดียวกับทักษะอื่น ๆ

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น สามารถกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT และแบบฝึกเป็นเทคนิคการสอนและเครื่องมือที่น่าสนใจ ทำให้เกิดประสิทธิผลแก่นักเรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกมาใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำและทักษะทางสังคม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ด้านการเขียนสะกดคำและทักษะทางสังคมมากยิ่งขึ้นซึ่งผลของการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยด้านการเขียนสะกดคำได้มาตรฐานการเรียนรู้และเหมาะสมต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำและทักษะทางสังคม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและตำรา เพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT (Teams – Games Tournament) หมายถึงการจัดการเรียนรู้ที่ต้อง 1) การนำเสนอบทเรียนต่อชั้นเรียน ครูสอนเนื้อหาต่อชั้นเรียน โดยครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมตามลักษณะของเนื้อหาของบทเรียน และใช้สื่อการเรียนการสอนประกอบคำอธิบายของครู เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนมากที่สุด 2) การเรียนเป็นกลุ่ม เป็นการทำงานกลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยสมาชิก 4-6 คน กิจกรรมของ

กลุ่มจะอยู่ในรูปของการอภิปรายหรือการแก้ปัญหาาร่วมกัน กลุ่มจะต้องทำให้ดีที่สุดเพื่อช่วยเหลือสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มของตน ครูควรกระตุ้นสมาชิกทุกคนให้ทราบว่างานของกลุ่มจะสำเร็จก็ต่อเมื่อสมาชิกในกลุ่มส่งเสริมและสนับสนุนซึ่งกันและกัน 3) การแข่งขันเกมวิชาการ เป็นการแข่งขันทบคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาของบทเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจในบทเรียน การแข่งขันประกอบด้วยผู้เล่น กลุ่มละ 4-6 คน ซึ่งแต่ละคนจะเป็นตัวแทนของกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่ม การกำหนดนักเรียนเข้ากลุ่มเล่นเกมจะยึดหลักนักเรียนที่มีความสามารถทัดเทียมกัน แข่งขันกัน กล่าวคือ นักเรียนที่มีความสามารถสูงของแต่ละกลุ่มจะแข่งขันกัน นักเรียนที่มีความสามารถปานกลางของแต่ละกลุ่มจะแข่งขันกัน และนักเรียนที่มีความสามารถต่ำของแต่ละกลุ่มจะแข่งขันกัน การที่นักเรียนมีความสามารถทัดเทียมกันของแต่ละกลุ่มมาทำการแข่งขันกัน เพื่อให้ให้นักเรียนแข่งขันกับตัวเอง และนักเรียนแต่ละคนมีโอกาสดูช่วยเหลือกลุ่มให้ประสบความสำเร็จเท่าเทียมกันและ 4) การยอมรับกลุ่ม กลุ่มที่ได้รับคะแนนรวมถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รางวัลโดยกำหนดรางวัลไว้ 3 รางวัล ได้แก่ กลุ่มยอดเยี่ยม กลุ่มเก่งมาก และกลุ่มเก่ง

แบบฝึก หมายถึง คู่มือให้นักเรียนที่นักเรียนต้องใช้ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนจากชุดการสอน เป็นส่วนที่นักเรียนบันทึกสาระสำคัญและทำแบบฝึกหัดด้วยมีลักษณะคล้ายกับ “แบบฝึกหัด” แต่ครอบคลุมกิจกรรมที่ผู้เรียนพึงกระทำมากกว่าแบบฝึกหัด อาจกำหนดแยกเป็นแต่ละหน่วย เรียกว่า “Worksheet” หรือ “กระดาษคำตอบ” ซึ่งผู้เรียนต้องถือติดตัวเวลาประกอบกิจกรรมต่าง ๆ หรืออาจรวมเป็นเล่ม เรียกว่า “Workbook” โดยเขียนรวมเรียงลำดับตั้งแต่หน่วยที่ 1 ขึ้นไป แบบฝึกปฏิบัติเป็นสมบัติส่วนตัวของผู้เรียน แต่ต้องเก็บไว้ที่ชุดการสอนเป็นตัวอย่าง 1 ชุดเสมอ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2537: 490)

ในการปฏิบัติกิจกรรมแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้สำหรับครูใช้กับนักเรียน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย คำนำ คำชี้แจง วิธีการทำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ โดยเริ่มจากมาตราตัวสะกดตรงมาตราและมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา มี 8 ชุด คือ มาตราแม่กง แม่กม แม่เกย แม่เกอว แม่กน แม่กก แม่กบ และแม่กด เพื่อให้ นักเรียนเกิดความรู้ และทักษะสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT (Teams – Games Tournament) ร่วมกับ แบบฝึก หมายถึงการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-6 คน คละความสามารถด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน 1 : 2 : 1 ภาระงานของกลุ่มคือ หลังจากที่ครูนำเสนอบทเรียนทั้งชั้นแล้ว ให้แต่ละกลุ่มทำงานตามที่ครูกำหนด และเตรียมสมาชิกทุกคนให้พร้อมสำหรับการแข่งขันในการแข่งขันครูจะจัดให้นักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับเดียวกันแข่งขันกัน

คะแนนที่สมาชิกทำได้จะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้รางวัลคือกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงสุด การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นนำ ครูจัดกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของนักเรียน เพื่อเชื่อมโยงความรู้เข้าสู่เรื่องที่จะสอน เช่น การใช้เกม เพลง นิทาน บทหรือโครง การบรรยาย การอภิปราย ฯลฯ

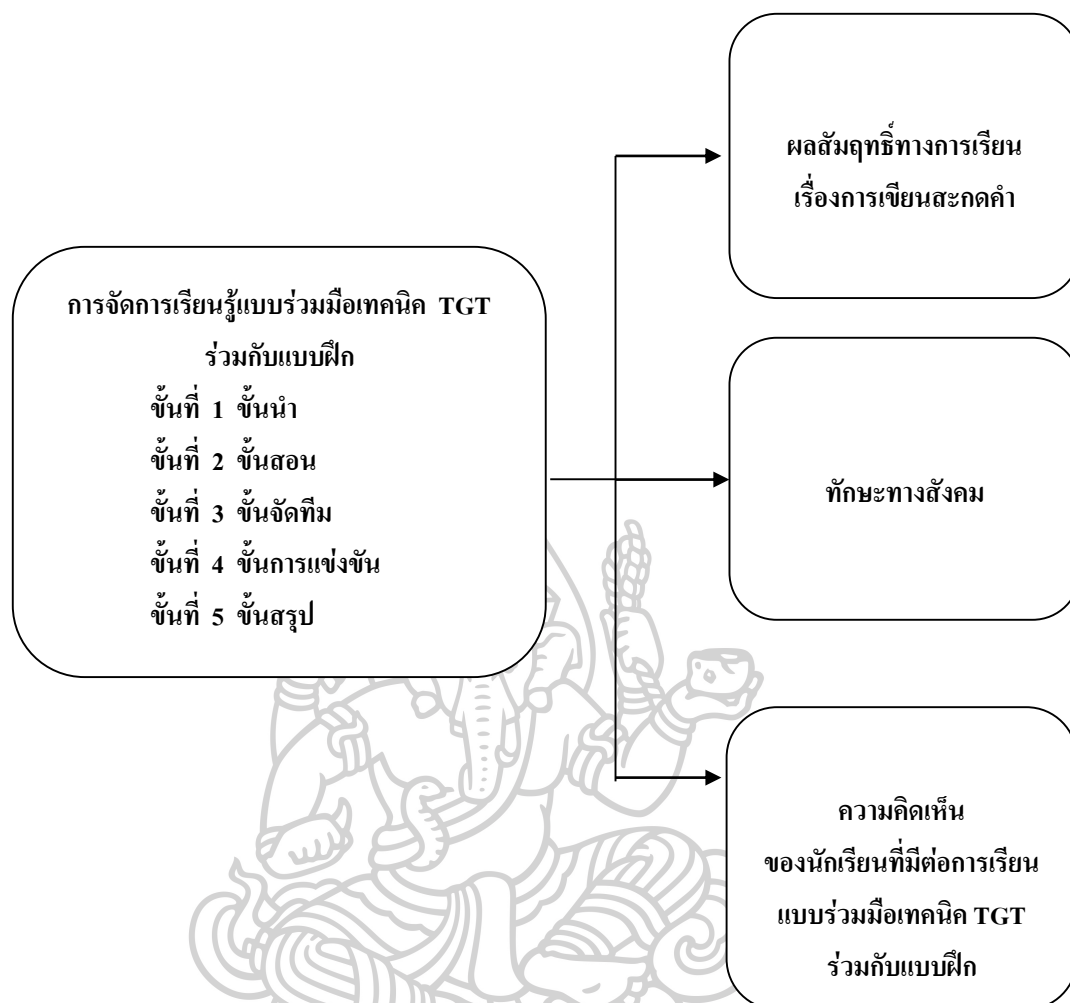
2. ขั้นสอน ครูสอนเนื้อหาให้นักเรียนทั้งชั้น โดยใช้เทคนิควิธีที่เหมาะสมทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อเชื่อมโยงให้เข้ากับเนื้อหาใหม่ แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกในแต่ละกิจกรรมจากแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เพื่อที่จะได้ความรู้ความเข้าใจในบทเรียนไปใช้ในการแข่งขัน

3. ขั้นจัดทีม ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-6 คน โดยคณะนักเรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน 1 : 2 : 1 เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกันก่อนการปฏิบัติกิจกรรม และเตรียมความพร้อมก่อนที่จะแข่งขัน

4. ขั้นการแข่งขัน นักเรียนแต่ละกลุ่มจะแข่งขันกันตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียน โดยยึดหลักนักเรียนที่มีความสามารถทัดเทียมกันคือนักเรียนเก่งของแต่ละทีมแข่งขันกันนักเรียนปานกลางของแต่ละทีมแข่งขันกัน และนักเรียนอ่อนของแต่ละทีมแข่งขันกัน แล้วนำคะแนนการแข่งขันของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนรวมของทีม

5. ขั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียนและมอบรางวัลทีมที่ได้คะแนนสูงสุดจากแนวคิดต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแผนภาพที่ 1

ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

คำถามการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
2. ทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก อยู่ในระดับใด
3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก
2. เพื่อศึกษาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนรู้

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำและทักษะทางสังคม ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับศึกษาระชาชนบุรี เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 8 ห้องเรียน มีนักเรียนรวมทั้งหมด 385 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับศึกษาระชาชนบุรี เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้องเรียน คือ ป.3/5 มีนักเรียน 48 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ด้วยวิธีจับสลาก
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก
 - 2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ

2.2.2 ทักษะทางสังคม

2.2.3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กำหนดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คือ สาระที่ 2 การเขียนมาตรฐาน ท.2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ และสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท.4.1 เข้าใจธรรมชาติภาษาและหลักภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ รวมทั้งแบบฝึกเรื่องการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดตรงมาตราได้แก่ แม่กง แม่กม แม่เกย แม่เกอว และไม่ตรงมาตรา ได้แก่ แม่กน แม่กค แม่กด แม่กบ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

4. ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โดยใช้การทดลอง 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง เป็นเวลา 12 ชั่วโมง และใช้เวลาในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างละ 1 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้ทั้งหมด 14 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก 4-6 คน สมาชิกแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน สมาชิกแต่ละคนของกลุ่มจะมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันผลสำเร็จของสมาชิก คือ ผลสำเร็จของกลุ่ม

2. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT (Teams – Games Tournament) ร่วมกับแบบฝึก หมายถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-6 คน ให้ความสำคัญด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน 1 : 2 : 1 ภาระงานของกลุ่มคือหลังจากที่ครูนำเสนอบทเรียนทั้งชั้นแล้ว ให้แต่ละกลุ่มทำงานตามที่ครูกำหนด และเตรียมสมาชิกทุกคนให้พร้อมสำหรับการแข่งขันในการแข่งขันครูจะจัดให้นักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับเดียวกันแข่งขันกัน คะแนนที่สมาชิกทำได้จะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้รางวัล

คือกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงสุด การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มีขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นนำ 2) ขั้นสอน 3) ขั้นจัดทีม 4) ขั้นการแข่งขันและ 5) ขั้นสรุป

3. แบบฝึก หมายถึง สื่อการสอนชนิดหนึ่งที่มีลักษณะกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อฝึกหัดฝึกฝน ทบทวน ให้ผู้เรียนเกิดทักษะและความชำนาญในเนื้อหาความรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ได้อย่างแม่นยำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย คำนำ คำชี้แจง วิธีการทำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ โดยเริ่มจากมาตราตัวสะกดตรงมาตราและมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา มี 8 ชุด คือ มาตราแม่กง แม่กม แม่เกย แม่เกอว แม่กน แม่กก แม่กบ และแม่กด

4. ประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำ หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่วัดได้จากการทำแบบฝึก และการทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้เกณฑ์ 85/85

85 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียน ที่ได้จากการทำกิจกรรมแต่ละชุดแบบฝึก จำนวน 8 ชุด ร้อยละ 85

85 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนได้ถูกต้อง ร้อยละ 85

5. การเขียนสะกดคำ หมายถึง การนำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา และพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 และเป็นคำที่มีความหมาย สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารชีวิตประจำวันได้

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

7. ทักษะทางสังคม (Social Skills) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการติดต่อสื่อสารและการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ทั้งโดยการใช้ถ้อยคำ (Verbal) และไม่ใช่ถ้อยคำ (Non - verbal) ซึ่งครอบคลุมในการรับ การส่ง และการควบคุมการสื่อสารระหว่างบุคคล แบ่งออกเป็น 4 ประการตามแนวคิดของ Slavin, Madden N.A, and Stevens (1989: 22-26)

7.1 ความร่วมมือในการทำงาน โดยเน้นให้นักเรียนมีการช่วยเหลือกันและกันด้วยความเต็มใจ มีความกระตือรือร้นในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม

7.2 ความเป็นผู้นำและเป็นผู้ตาม กระตุ้นให้นักเรียนตระหนักในบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

7.3 การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม โดยเน้นทั้งปฏิสัมพันธ์ทางร่างกาย (Physical interactive) ปฏิสัมพันธ์ทางวาจา (Verbal interaction) และปฏิสัมพันธ์ทางจิตใจ (Emotion interaction)

7.4 การเป็นสมาชิกในกลุ่มมุ่งพัฒนาการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตย รวมทั้งปลูกฝังให้สมาชิกในกลุ่มมีความยืดหยุ่น (Flexible) เกิดความเข้าใจในตนเองและผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น มีการยอมรับซึ่งกันและกัน ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบประเมินทักษะทางสังคมที่ผู้วิจัยได้พัฒนาจากแบบบันทึกสังเกตการประเมินทักษะทางสังคมของ กนกรัตน์ สุขยอด (2547)

8. ความคิดเห็นของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เรื่องการเขียนสะกดคำที่ได้จากการทำแบบสอบถามความคิดเห็นในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ และด้านความรู้ จำนวน 10 ข้อ

9. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มีทักษะทางสังคมในระดับดีขึ้นไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำ และทักษะทางสังคม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ารวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัย ตามลำดับดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
3. การเขียนสะกดคำ
 - 3.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ
 - 3.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ
 - 3.3 หลักการเขียนสะกดคำในภาษาไทย
 - 3.4 วิธีสอนและกิจกรรมการสอนการเขียนสะกดคำ
4. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ : แบบร่วมมือเทคนิค TGT
 - 4.1 หลักการการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 4.2 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT
 - 4.2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT
 - 4.2.2 องค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT
 - 4.2.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT
5. แบบฝึก
 - 5.1 ความหมายของแบบฝึก
 - 5.2 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี
 - 5.3 หลักการสร้างแบบฝึก
 - 5.4 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก
 - 5.5 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึก
 - 5.6 ประโยชน์ของแบบฝึก

6. ทักษะทางสังคม

6.1 ความหมายของทักษะทางสังคม

6.2 ความสำคัญของทักษะทางสังคม

6.3 ทักษะทางสังคมของสมาชิกในกลุ่มการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยในประเทศ

7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นี้ จัดทำขึ้นสำหรับท้องถิ่น และสถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 4-5)

1. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. **ความสามารถในการสื่อสาร** เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้องตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. **ความสามารถในการคิด** เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้ มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น ต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยี ด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียน ให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทย และพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

2. คุณภาพของผู้เรียน

การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ และทักษะพื้นฐานทางภาษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ เนื่องจากภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและ

เพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง ดังนั้น จึงได้กำหนดให้มี 5 สาระการเรียนรู้ย่อย คือ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และ สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม และได้กำหนดตัวชี้วัดชั้นปีไว้สำหรับแต่ละชั้น โดยกำหนดคุณภาพผู้เรียนแต่ละชั้นไว้ คือ เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แล้ว ผู้เรียนต้องมีคุณภาพ ดังนี้ (มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย , กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 35)

1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับ เหตุการณ์ คาคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจาก เรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่าง สม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

3. เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดง ความคิดความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

4. สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่ายๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับ กาลเทศะ

5. เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

การเขียนสะกดคำ ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท.4.1 เข้าใจธรรมชาติภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของ ภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ โดยกำหนดตัวชี้วัดชั้นปีและ สาระการเรียนรู้แกนกลาง ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 28) รายละเอียดดัง ตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	1. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	<ul style="list-style-type: none"> ● การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ ● มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา
		<ul style="list-style-type: none"> ● การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ ● คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ● คำที่มีอักษรนำ ● คำที่ประวิสรรชนีย์และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ ● คำที่มี ฤ ฤา ● คำที่ใช้ บัน บรร ● คำที่ใช้ รร ● คำที่มีตัวการ์นต์ ● ความหมายของคำ
	2. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	<ul style="list-style-type: none"> ● ชนิดของคำ ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา
	3. ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ	<ul style="list-style-type: none"> ● การใช้พจนานุกรม

ตารางที่ 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	4. แต่งประโยคง่ายๆ	<ul style="list-style-type: none"> ● การแต่งประโยคเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - ประโยคบอกเล่า - ประโยคปฏิเสธ - ประโยคคำถาม - ประโยคขอร้อง - ประโยคคำสั่ง
	5. แต่งคำคล้องจองและคำขวัญ	<ul style="list-style-type: none"> ● คำคล้องจอง ● คำขวัญ
	6. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและ ถิ่น ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	<ul style="list-style-type: none"> ● ภาษาไทยมาตรฐาน ● ภาษาถิ่น

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ตัวชี้วัดข้อที่ 1 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช)

โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ราชบุรี เขต 1 เปิดสอนตั้งแต่ระดับปฐมวัยถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวนครูทั้งสิ้น 132 คน มีจำนวนนักเรียนในปีการศึกษา 2559 จำนวนทั้งสิ้น 3,232 คน

1. วิสัยทัศน์ของโรงเรียน (Vision of School)

โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) เป็นโรงเรียนปฏิรูปการศึกษาที่พัฒนากระบวนการเรียนรู้ เน้นนวัตกรรม สร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมสู่การประกันคุณภาพ นักเรียนมีความรู้ คู่คุณธรรม นำความรู้สู่การศึกษาต่อ

2. พันธกิจ (Mission)

โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) มีหน้าที่ต้องดำเนินการตามแนวทางที่กำหนด ในวิสัยทัศน์ดังกล่าวข้างต้น ดังนี้

1. ส่งเสริม ปฏิรูปการศึกษา โดยพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ ใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นองค์ประกอบ ในการจัดการศึกษา

2. พัฒนาระบบการเรียนรู้ โดยจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้
3. ส่งเสริมการใช้นวัตกรรม นำมาประกอบการจัดการศึกษาของโรงเรียน พัฒนาบุคลากร ให้มีทักษะในการใช้เทคโนโลยี
4. ปรับปรุง พัฒนาสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ของโรงเรียน ให้มีบรรยากาศให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สะอาด น่าดู น่าอยู่ น่าเรียน
5. พัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน ให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพทางการศึกษา
6. ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ให้เกิดแก่นักเรียนโดยชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม รวมถึงการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น
7. ส่งเสริมการจัดการศึกษา โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนทุกคนได้ศึกษาต่ออย่างเต็มศักยภาพ

3. โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา

โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) ได้จัดโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดเขาวัง(แสง ช่วงสุวนิช) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รายวิชา/กิจกรรม	เวลาเรียน (ชั่วโมง/ปี)	ภาคเรียน/ภาค		ภาคเรียน/สัปดาห์	
		1	2	1	2
รายวิชาพื้นฐาน	960				
ท13101 ภาษาไทย 3	200	100	100	5	5
ค13101 คณิตศาสตร์ 3	200	100	100	5	5
ว13101 วิทยาศาสตร์ 3	80	40	40	2	2
ส13101 สังคมศึกษา 3	80	40	40	2	2
ส13102 ประวัติศาสตร์ 3	40	20	20	1	1
พ13101 สุขศึกษาและพลศึกษา 3	80	40	40	2	2
ศ13101 ศิลปะ 3	80	40	40	2	2
ง13101 การงานอาชีพและเทคโนโลยี 3	80	40	40	2	2
อ13101 ภาษาอังกฤษ	120	60	60	3	3

ตารางที่ 3 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดเขาวัง(แสง ช่วงสุวนิช) ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 (ต่อ)

รายวิชา/กิจกรรม	เวลาเรียน (ชั่วโมง/ปี)	ภาคเรียน/ภาค		ภาคเรียน/สัปดาห์	
		1	2	1	2
รายวิชา/กิจกรรมเพิ่มเติม	120				
ส13201 หน้าที่พลเมือง 3	40	20	20	1	1
จ13201 ภาษาจีน 1	40	20	20	1	1
อ13201 ภาษาอังกฤษฟัง-พูด 3	40	20	20	1	1
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	120				
● กิจกรรมแนะแนว	30	15	15	1	1
● กิจกรรมนักเรียน					
ลูกเสือ	40	20	20	1	1
ชมรม ชุมนุม	40	20	20	1	1
● กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	10	5	5	1	1
รวมเวลาเรียน	1200	600	600	30	30

4. สาระการเรียนรู้ภาษาไทย

4.1 คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชา ท13101 ซึ่งการเขียนสะกดคำได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนใน
คำอธิบายรายวิชา สาระที่ 2 การเขียน และสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ดังนี้

สาระที่ 2 การเขียน

ศึกษาและฝึกทักษะ กระบวนการเขียน การเขียนคำ การคัดลายมือตัวบรรจงเต็ม
บรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย การเขียนบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของคน สัตว์ สิ่งของ
สถานที่ การเขียนบันทึกประจำวัน การเขียนจดหมายลาครู การเขียนเรื่องตามจินตนาการจากคำภาพ
และหัวข้อที่กำหนด และมีมารยาทในการเขียน เช่น เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า ไม่ขีดเขียน
ในที่สาธารณะ ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้
ผู้อื่นเสียหาย เพื่อให้นิสัยรักการอ่าน รักการเขียน มุ่งในการทำงานมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่
ที่ได้รับมอบหมาย

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

ศึกษาเรียนรู้ลักษณะทางภาษา การเขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ
การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ มาตรฐานตัวสะกดที่ตรงตามมาตรฐานและไม่ตรงตาม
มาตรฐาน การผันอักษรสูง อักษรกลาง อักษรต่ำ คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่

ประวิสรรชนีย์และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ คำที่มี ฤ ฎ คำที่ใช้บัน บรร คำที่ใช้ รร คำที่มีตัวการ์นต์ การระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา การใช้พจนานุกรม ค้นหาความหมายของคำ การแต่งประโยคง่ายๆเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ ประโยคบอกเล่า ประโยค ปฏิเสธ ประโยคคำถาม ประโยคขอร้อง ประโยคคำสั่ง การแต่งคำคล้องจอง คำขวัญ การเลือกใช้ ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

4.2 มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้

โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งการเขียนสะกดคำนั้นได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนในสาระที่ 2 การเขียน ดังตารางที่ 3 และสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 สาระที่ 2 การเขียน และมาตรฐานการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สาระที่ 2 การเขียน	มาตรฐานการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
<p>มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. คัดลายมือ ตัวบรรจง เต็มบรรทัด 2. การเขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน 3. การเขียนเรื่องตามจินตนาการ 4. การเขียนบันทึกประจำวัน บันทึกการอ่านจดหมายลาครู 5. การเขียนคำพื้นฐานในชีวิตประจำวัน 6. การเขียนสะกดคำตามคำบอก 7. การเขียนเลขไทย 8. การเขียนคำคล้องจอง มาตราตัวสะกด 9. การเขียนสรุปใจความสำคัญ 10. การเขียนจดหมายลาครู 11. การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง 12. การปลูกฝังนิสัยให้มีมารยาทในการเขียนและรักการเขียน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้มาตรฐานการเรียนรู้ข้อที่ 5 การเขียนคำพื้นฐานในชีวิตประจำวัน ข้อที่ 6 การเขียนสะกดคำตามคำบอก และข้อที่ 12 การปลูกฝังนิสัยให้มีมารยาทในการเขียนและรักการเขียน

ตารางที่ 5 สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และมาตรฐานการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย	มาตรฐานการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
<p>มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ 2. เข้าใจการสะกดคำ การแจกถูก และการอ่านเป็นคำ มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา 3. สามารถผันอักษรสูง อักษรกลาง อักษรต่ำ คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่ประวิสรรชนีย์และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ คำที่มี ฤ ฎ คำที่ใช้บัน บรร คำที่ใช้รร คำที่มีตัวการ์นต์ 4. สามารถระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา 5. สามารถใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ 6. สามารถแต่งประโยคง่ายๆเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ ประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม ประโยคขอร้อง ประโยคคำสั่ง การแต่งคำคล้องจอง คำขวัญ 7. เข้าใจและเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ 8. สามารถนำบทอาขยานมาใช้ในการเรียนและเล่น ตระหนักในคุณค่าของภาษามีความภาคภูมิใจในภาษาของตนเอง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้มาตรฐานการเรียนรู้ข้อที่ 1 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ และข้อที่ 2 เข้าใจการสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา

4.3 ตัวชี้วัด

การเขียนสะกดคำได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนในตัวชี้วัด ดังนี้

4.3.1 เขียนคำที่มีในชีวิตประจำวัน คำในมาตราตัวสะกดต่าง ๆ และเขียนประโยคง่าย ๆ

4.3.2 บอกความหมายของคำและเขียนสะกดคำตามหลักเกณฑ์ทางภาษา

4.4 หน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช)

ตารางที่ 6 หน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
1	ปฏิบัติการสายลับจิ๋ว	9
2	แต่เด็กซื้อไว้	10
3	ปานี้มีคุณ	8
4	อาหารดี ชีวิตมีสุข	10
5	ทำดี...อย่าหวังไหว	9
6	พลังงานคือชีวิต	10
7	ความฝันเป็นจริงได้	9
8	ภูมิใจภาษาไทยของเรา	8
9	คิดไป รู้ไป	10
10	นอกเมือง...ในกรุง	8
11	ส่งข่าว...เล่าเรื่อง	9
12	ประชาธิปไตยใบเล็ก	10
13	ของดีในตำบล	8
14	ธรรมชาติเจ้าเอ๋ย	8
15	เล่นคำทาย	10
16	บันทึกความหลัง	8

ตารางที่ 6 หน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
17	กระต่ายไม่ตื่นตูม	10
18	แม่ไก่อยู่ในตะกร้า	10
19	เด็กเอ๋ยเด็กน้อย	9
20	ลูกแกะของซาฟิยะห์	9
21	กาเหว่าที่กลางกรุง	8
22	ธนูตกไม้กับเจ้าชายน้อย	10
รวม	22 หน่วยการเรียนรู้	200 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 13 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 14 ซึ่งเป็นหน่วยที่ผู้วิจัยนำมาทำการทดลอง เพราะเป็นหน่วยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดที่ต้องเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รายละเอียดดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 หน่วยการเรียนรู้ที่ 13 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 14

หน่วยการเรียนรู้ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
13	ของดีในตำบล	8
	- คำที่ประวิสรรชนีย์ คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์	1
	- คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำแท้	1
	- คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำไม่แท้	1
	- คำที่มี ฤ ฎา	1
	- การเขียนสะกดคำที่มีแม่กงเป็นตัวสะกด	1
	- การเขียนสะกดคำที่มีแม่กมเป็นตัวสะกด	1
	- การเขียนสะกดคำที่มีแม่เกยเป็นตัวสะกด	1
	- การเขียนสะกดคำที่มีแม่เกอวเป็นตัวสะกด	1

ตารางที่ 7 หน่วยการเรียนรู้ที่ 13 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 14 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
14	ธรรมชาติเจ้าเอย - การเขียนสะกดคำที่มีแม่กนเป็นตัวสะกด - การเขียนสะกดคำที่มีแม่กกเป็นตัวสะกด - การเขียนสะกดคำที่มีแม่กคเป็นตัวสะกด - การเขียนสะกดคำที่มีแม่กบเป็นตัวสะกด	8 2 2 2 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 13 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 14 เนื้อหาที่นำมาใช้ในงานวิจัย คือ การเขียนสะกดคำได้แก่ การเขียนสะกดคำที่มีแม่กนเป็นตัวสะกด การเขียนสะกดคำที่มีแม่กมเป็นตัวสะกด การเขียนสะกดคำที่มีแม่เกยเป็นตัวสะกด การเขียนสะกดคำที่มีแม่เกวเป็นตัวสะกด การเขียนสะกดคำที่มีแม่กนเป็นตัวสะกด การเขียนสะกดคำที่มีแม่กกเป็นตัวสะกด การเขียนสะกดคำที่มีแม่กคเป็นตัวสะกด และการเขียนสะกดคำที่มีแม่กบเป็นตัวสะกด

การเขียนสะกดคำ

1. ความหมายของการเขียนสะกดคำ

การเขียนเป็นเครื่องมือที่ช่วยในเรื่องของการสื่อสารที่จะถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งการเขียนเป็นเรื่องที่สำคัญผู้สอนควรฝึกการเขียนให้กับผู้เรียนเพื่อให้เกิดทักษะ ความชำนาญและสามารถต่อยอดการเขียนในระดับสูงต่อไป ซึ่งความหมายของการเขียนสะกดคำมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ ดังนี้

สนธิ ตั้งทวี (2536: 37) กล่าวถึงความหมายของการเขียนสะกดคำว่าความหมายของการเขียนสะกดคำมีดังนี้ คือ

1. เขียนตัวหนังสือให้ชัดเจน สวยงาม น่าอ่าน มีความเป็นระเบียบและรวดเร็ว
2. เขียนตัวหนังสือได้ถูกต้องตามอักขรวิธี
3. เลือกคำได้ถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อหาและความนิยม
4. ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นภาษาที่กะทัดรัด
5. สามารถแก้สำนวนภาษาที่ไม่ถูกต้องให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของภาษาได้
6. เขียนเล่าเรื่องต่าง ๆ ตามที่ต้องการได้

7. เขียนตอบคำถามได้ตรงประเด็น
8. เขียนเรื่องโดยใช้ถ้อยคำชักจูง โน้มน้าวจิตใจ
9. ใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง
10. เขียนได้ถูกต้องตามแผนการเขียนทุกประการ

วิไลลักษณ์ อุดมทรัพย์ (2542: 23) กล่าวถึงความหมายของการเขียนสะกดคำว่าการเขียนสะกดคำเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการกำหนดตัวอักษร หรือสัญลักษณ์แทนเสียง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เขียนสามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองออกมาเป็นตัวหนังสือ แล้วให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้

ปิยนาท น่วมทอง (2550: 16) กล่าวถึงความหมายของการเขียนสะกดคำว่าการเขียนสะกดคำ หมายถึง การจัดเรียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ให้เป็นคำที่มีความหมายที่ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน เพื่อให้สามารถเขียนได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การเขียนอ่านออกเสียงคำนั้นได้ถูกต้อง ชัดเจน สามารถสื่อความหมายได้ถูกต้องตามที่ผู้เขียนต้องการ ซึ่งทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อความที่อ่านได้รวดเร็วถูกต้องตามที่ผู้เขียนต้องการ

กาญจนา นาคสกุล และคณะ (2545: 119) กล่าวถึงความหมายการเขียนสะกดคำว่าเป็นระบบการเขียนที่ใช้ตัวอักษรแทนเสียง 3 ประเภท คือ สระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์มาประกอบเป็นพยางค์และคำ ในการเขียนคำให้ถูกต้องจำเป็นต้องศึกษาเรื่องการใช้สระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ตามหลักพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งทางราชการ ประกาศให้ถือเป็นแบบอย่างในการเขียน

กรมวิชาการ (2546: 133) กล่าวถึงความหมายของการเขียนสะกดคำว่าการเขียนสะกดคำเป็นการเขียนโดยนำพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำ การเขียนคำจะต้องให้ผู้เรียนอ่านสะกดคำ และเขียนคำพร้อม ๆ กัน เพื่อการเขียนคำได้ถูกต้อง การเขียนสะกดคำจะนำคำที่มีความหมายมาหัดสะกด จนกระทั่งผู้เรียนสามารถจดจำคำนั้น ๆ ได้

ไพบุลย์ มุลดี (2546: 25) กล่าวถึงความหมายของการเขียนสะกดคำว่าการเขียนสะกดคำคือ การจัดเรียง พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ให้เป็นคำที่มีความหมายและถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน และสามารถนำคำดังกล่าวไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากความหมายที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ เป็นการเขียน โดยนำพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำ ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 สามารถออกเสียง สื่อความหมายได้เข้าใจ นั่นเอง

2. ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานในการเขียนงานทุกรูปแบบ การเขียนสะกดคำเป็นสิ่งที่สำคัญ มีคุณค่าในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและเข้าใจตรงกัน ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญไว้ ดังนี้

(กำชัย ทองหล่อ, 2543: 160) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำว่า ภาษาพูดจะเข้าใจเรื่องกันได้ การกำหนดสำเนียงที่เปล่งออกมาจึงต้องชัดเจน มีจังหวะความหนักเบา ความแข็งกร้าวอ่อนโยน และบางที่ต้องใช้กิริยาอาการประกอบด้วย เพื่อให้เรื่องนั้นแสดงอาการภายในของผู้พูดได้ถูกต้องหรือใกล้เคียงกับความรู้สึกรู้สึกแต่ภาษาเขียนจะช่วยให้เข้าใจความหมายกันได้ ต้องกำหนดตัวอักษรเป็นหลัก เพราะตัวอักษรเป็นเครื่องหมายแทนคำพูด ดังนั้นการเขียนคำจึงนับว่าเป็นความสำคัญส่วนหนึ่งในการใช้ภาษาถ้าเขียนผิดความหมายก็จะแปรไป หรืออาจไม่มีความหมายเลยก็ได้

วรรณิ โสมประยูร (2544: 503) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำว่า การเขียนสะกดคำ เป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเรียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อน จึงสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำผิดเสมอ จะไม่สามารถแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเอง ดังนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง นับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเขียนอย่างยิ่ง เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียแต่เมื่อเริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ช่วยให้เด็กใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง กว้างขวาง ครูจึงต้องฝึกฝนนักเรียนอย่างสม่ำเสมอทุกระดับชั้น

วิลาวัณย์ สุภริรักษ์ (2545: 10) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานสำคัญเบื้องต้นที่ครูผู้สอนต้องฝึกฝนให้กับนักเรียนตั้งแต่เริ่มเรียน เพื่อให้ นักเรียนเกิดความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นออกเป็นลายลักษณ์อักษร ที่สามารถทำให้ผู้อ่านสื่อความได้ถูกต้องตลอดจนสามารถนำประโยชน์จากการเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่แสดงความเป็นผู้มีคุณภาพทางการศึกษาเช่นกัน

ปิยวรรณ สังข์จันทร์เพชร (2550: 18) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำว่า การเขียนสะกดคำเป็นทักษะการเขียนที่สำคัญยิ่งที่ครูผู้สอนภาษาไทยทุกคนควรให้นักเรียนมีการฝึกฝนตั้งแต่เริ่มแรกเรียน และปลูกฝังการเขียนสะกดคำที่ถูกต้องให้แก่ นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนมีความมั่นใจในการเขียนสะกดคำได้ถูกต้องและสามารถนำประโยชน์จากการเขียนไปใช้ในวิชาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาวนา ดาวเรือง (2550: 60) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำว่าการเขียนสะกดคำมีความสำคัญและเป็นทักษะการเขียนที่ควรต้องฝึกฝน ศึกษาให้รอบคอบก่อนเขียน เพราะถ้าหากเขียนสะกดคำผิด ความหมายในการสื่อสารจะผิดไปด้วย ซึ่งจะส่งผลให้การสื่อสารไม่ประสบผลสำเร็จ นอกจากนี้ยังมีผลต่อคุณค่าของงานเขียนด้วย เนื่องจากเขียนสะกดคำเป็นปัจจัยส่วนหนึ่งของการเขียน และหากเขียนสะกดคำผิดย่อมทำให้งานเขียนด้อยคุณค่าลง

จากความสำคัญของการเขียนสะกดคำที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าการเขียนเป็นพื้นฐานที่สำคัญแก่ผู้เรียน ครูผู้สอนควรสอนเขียนสะกดคำให้กับผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ จนเกิดทักษะและผู้เรียนจะสามารถเขียนเป็นคำ ประโยค และเป็นเรื่องราวได้ หรือแม้กระทั่งการสื่อสารอยู่ในชีวิตประจำวันในด้านการเขียน การเขียนสะกดคำผิดทำให้ความหมายในการสื่อสารผิดด้วย และทำให้คุณค่าของงานเขียน การสื่อสารด้อยค่าลง

3. หลักการเขียนสะกดคำในภาษาไทย

หลักการเขียนสะกดคำในภาษาไทย มีนักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาไทยได้กล่าวถึง ดังนี้ กำชัย ทองหล่อ (2550: 73-87) หลักการเขียนสะกดคำในภาษาไทย แบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ

1. คำที่ไม่มีตัวสะกด เรียกว่า แม่ ก กา ทั้งหมด รวมทั้งตัว อ ด้วย เช่น ขอ พอ ท้อ เกลือ คือ มือ ไป มา หมา ดู ดี ฯลฯ

2. คำที่มีตัวสะกด หรือ ตัวสะกด คือพยัญชนะที่ประสมข้างหลังพยางค์ในแม่ ก กา แล้วทำหน้าที่บังคับ แม่ ก กา ให้กลายเป็นแม่ กง กน กก กค กบ กม เกย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้แก่พยัญชนะที่ทำหน้าที่ประสมเป็น ส่วนที่ 4 ของพยางค์หรือคำ (คือ สระ + พยัญชนะ + วรรณยุกต์ + ตัวสะกด) ซึ่งมาตรา คือ แม่บทแจกลูกอักษรตามหมวดคำที่มีตัวสะกด หรือออกเสียงอย่างเดียวกันแบ่งเป็น 8 มาตรา หรือ 8 แม่ คือ

2.1 มาตรา กน หรือ แม่กน คือพยางค์ที่มี น สะกด หรือตัวอื่นซึ่งทำหน้าที่เหมือนตัว น สะกด ได้แก่ตัว น ญ ณ ร ล พ

2.2 มาตรา กง หรือ แม่กง คือพยางค์ที่มี ง สะกด หรือนิคหิตซึ่งทำหน้าที่เหมือนตัว ง สะกด

2.3 มาตรา กก หรือ แม่กก คือพยางค์ที่มี ก สะกด หรือตัวอื่น ซึ่งทำหน้าที่เหมือนตัว ก สะกด ได้แก่ตัว ก ข ค ฃ

2.4 มาตรา กค หรือ แม่กค คือพยางค์ที่มี ค สะกด หรือตัวอื่น ซึ่งทำหน้าที่เหมือนตัว ค สะกด ได้แก่ตัว ค จ ฉ ช ซ ฌ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ธ ศ ษ ส

2.5 มาตรา กบ หรือ แม่กบ คือพยางค์ที่มีตัว บ สะกด หรือตัวอื่น ซึ่งทำหน้าที่เหมือนตัว บ สะกด ได้แก่ตัวบ ป พ ฟ ภ

2.6 มาตรา กม หรือ แม่กม คือพยางค์ที่มีตัว ม สะกด หรือนิคหิตซึ่งทำหน้าที่เหมือนตัว ม สะกด

2.7 มาตรา เกย หรือ แม่เกย คือพยางค์ที่มีตัว ย สะกด

2.8 มาตรา เกว หรือ แม่เกว คือพยางค์ที่มีตัว ว สะกด

มานพ สอนศิริ และคณะ (2555: 29-34) หลักการเขียนสะกดคำในภาษาไทย แบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ

1. คำในแม่ ก กา เป็นคำที่มีพยัญชนะต้นประสมกับสระต่าง ๆ โดยไม่มีตัวสะกด เช่น แค รอ มือ ยา บัว ปลา ไคร เลีย เตะ โบ ฟ้า แค ละอะ เกาะ เป็นต้น

2. คำที่มีตัวสะกดในมาตราต่าง ๆ เป็นคำที่มีพยัญชนะต้นประสมกับสระต่าง ๆ และมีตัวสะกดแบ่งออกเป็น 8 มาตรา ดังนี้

2.1 มาตราแม่กง เป็นคำที่มีพยัญชนะต้นประสมกับสระต่าง ๆ และมี ง เป็นตัวสะกด เช่น กาง ลิง เรือง ยาง ชุง จุง ป้อง เลียง เป็นต้น

2.2 มาตราแม่กม เป็นคำที่มีพยัญชนะต้นประสมกับสระต่าง ๆ และมี ม เป็นตัวสะกด เช่น กุม จุ่ม ป่อม ริม ส้วม โหมม กลม เสียม เป็นต้น

2.3 มาตราแม่เกย เป็นคำที่มีพยัญชนะต้นประสมกับสระต่าง ๆ และมี ย เป็นตัวสะกด เช่น อ้อย กาย โคย สวย สาย คอย โรอย ค้อย รวย ชาย เป็นต้น

2.4 มาตราแม่เกว เป็นคำที่มีพยัญชนะต้นประสมกับสระต่าง ๆ และมี ว เป็นตัวสะกด เช่น เที้ยว ขาว คิว กาว สาว แล้ว เร้ว เอว เลี้ยว เจี้ยว เป็นต้น

2.5 มาตราแม่กก เป็นคำที่มีพยัญชนะต้นประสมกับสระต่าง ๆ และมี ก เป็นตัวสะกด เช่น กาก ครก ผัก ฐู้สึก ปีก เลือก ลูก โลก รวก เผือก เป็นต้น นอกจากนี้คำที่ประสมสระต่าง ๆ และมี ข ค ฌ เป็นตัวสะกดและอ่านออกเสียงอย่าง ก สะกด เป็นคำในมาตราแม่กกด้วย เช่น สุข เลข สุนัข โจร พรรด เมฆ เป็นต้น

2.6 มาตราแม่กบ เป็นคำที่มีพยัญชนะต้นประสมกับสระต่าง ๆ และมี บ เป็นตัวสะกด เช่น ลีบ คาบ รวบ กราบ ขับ จบบ์ สวบ เป็นต้น นอกจากนี้คำที่ประสมสระต่าง ๆ และมี ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกดและอ่านออกเสียงอย่าง บ สะกด ก็เป็นคำในมาตราแม่กบด้วย เช่น ชูป สาลป์ ทวีป สรูป ทัพ ศพ เทพ ลิฟต์ ยีราฟ ลาก โลก เป็นต้น

2.7 มาตราแม่กน เป็นคำที่มีพยัญชนะต้นประสมกับสระต่าง ๆ และมี น เป็นตัวสะกด เช่น สะพาน กิน เขียน หัน ประธาน แคน โจน เป็นต้น นอกจากนี้คำที่ประสมสระต่าง ๆ

และมี ญ ฌ ร ล พ เป็นตัวสะกด และอ่านออกเสียงอย่าง น สะกด ก็เป็นคำในมาตราแม่กนด้วย เช่น ขวัญ ชำนาญ บริเวณ โบราณ วานร อาหาร มโหฬาร กมล พาล พระกาฬ วาฬ เป็นต้น

2.8 มาตราแม่กค เป็นคำที่มีพยัญชนะต้นประสมกับสระต่าง ๆ และมี ค เป็นตัวสะกด เช่น กัด ขัด คาค ราค ชิด ปิด มิด อัด อัด เป็นต้น นอกจากนี้คำที่ประสมสระ ต่าง ๆ และมี จ ช ซ ฌ ฎ ฏ ฐ ฒ ต ถ ท ฐ ศ ษ ส เป็นตัวสะกด และอ่านออกเสียงอย่าง ค สะกด ก็เป็นคำในมาตราแม่กนด้วย เช่น อานาจ ประโยชน์ ก๊าซ มงกุฏ ปรางกุฏ ประเสริฐ ทรุฑ วัฒนา เมตตา โอสธ ปราสาท อาวุธ เป็นต้น

จากหลักการเขียนสะกดคำในภาษาไทยเรื่องตัวสะกดสรุปได้ว่า ตัวสะกดคือ พยัญชนะท้ายที่ประสมเข้าหลังพยางค์ และใช้บังคับเสียงท้ายคำ มาตราตัวสะกดแบ่งได้เป็น 1) คำที่ไม่มีตัวสะกด คือ แม่ ก กา 2) มาตราตัวสะกดตรงแม่ ใช้ตัวสะกดเดียว มี 4 มาตรา คือแม่กง ใช้ ง สะกด แม่กม ใช้ ม สะกด แม่เกย ใช้ ย สะกด แม่เกอว ใช้ ว สะกด 3) มาตราตัวสะกดไม่ตรงแม่ มีตัวสะกดหลายตัวในมาตราเดียวกัน เพราะออกเสียงเหมือนตัวสะกดเดียวกัน มี 4 มาตรา คือแม่กน ใช้ น ญ ฌ ร ล พ สะกด แม่กก ใช้ ก ข ค ฌ สะกด แม่กค ใช้ ค จ ช ซ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ฐ ศ ษ ส สะกด และแม่กบ ใช้ บ ป พ ฟ ภ สะกด

4. วิธีสอนและกิจกรรมการสอนการเขียนสะกดคำ

การสอนเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานของนักเรียนในการการเริ่มต้นฝึกเขียน ครูผู้สอนจะต้องสอนและฝึกฝนผู้เรียนอยู่อย่างสม่ำเสมอ และเกิดการเรียนรู้ ด้วยเหตุนี้จึงมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

ประเทิน มหาจันทร์ (2519: 65) กล่าวถึงวิธีสอนและกิจกรรมการสอนการเขียนสะกดคำไว้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความหมายของการออกเสียง ครูต้องให้เด็กเข้าใจความหมายของคำ มองดูคำ พร้อมกับออกเสียงคำนั้น ๆ และสามารถที่จะพูดออกมาให้เป็นประโยค โดยใช้คำนั้นให้ถูกต้องด้วย

ขั้นที่ 2 การมองเห็นรูปคำ ในขั้นนี้ ครูต้องให้เด็กเห็นรูปคำที่สะกดและเห็นส่วนประกอบต่าง ๆ ให้เด็กแยกคำนั้นออกเป็นพยางค์ ๆ ออกเสียงคำนั้นเป็นพยางค์ได้ แล้วสะกดคำอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นที่ 3 การระลึกถึงคำ ให้มองดูทั้งคำ แล้วสะกดตัวโดยไม่ต้องมองคำนั้น ๆ เสร็จแล้วมองตรวจดูว่าการสะกดของตนถูกต้องหรือไม่ หากสะกดผิดก็ให้กลับไปทำขั้นที่ 1 , 2 และ 3 ใหม่อีกครั้งหนึ่ง

ขั้นที่ 4 การเขียนคำ ในขั้นนี้เด็กจะต้องฝึกเขียนคำนั้น โดยไม่ต้องดูแบบ หากเขียน ถูกถึง 3 ครั้ง แสดงว่าเด็กรู้จักคำนั้นแล้ว ในขั้นนี้ถ้าจะให้เด็กจดจำได้แม่นยำยิ่งขึ้น ควรให้เด็กลอง นำไปใช้ เช่น ใช้ในการเขียนประโยค เขียนเรียงความ และเขียนจดหมาย เป็นต้น

สุปราณี พฤติการณ์ (2549: 5-6) กล่าวถึงวิธีสอนและกิจกรรมการสอนการเขียน สะกดคำไว้ ดังนี้

1. ครูต้องชี้แจงให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการสะกดคำ
2. ครูต้องอธิบายให้นักเรียนจดจำการเขียนสะกดคำต่าง ๆ โดยนักเรียนไม่รู้ตัว
3. สอนเรื่องตัวสะกดให้สัมพันธ์กับการอ่านและการฟัง
4. ควรให้โอกาสนักเรียนได้ฝึกเขียนให้มากที่สุดและครูต้องตรวจแก้ไขตัวสะกดใน งานเขียนของนักเรียนทุกครั้ง
5. ให้นักเรียนจดบันทึกตามคำสอน ครูควรเขียนคำที่มักเขียนผิดบนกระดาน
6. ครูควรสอนความหมายของคำด้วย เพื่อช่วยให้นักเรียนจำได้ดียิ่งขึ้น
7. ครูควรบอกที่มาของคำนั้น ๆ เช่น คำนวน แผลงมาจาก คุณ จะต้องใช้ ณ สะกด
8. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มให้ค้นหาคำในเรื่องที่เรียนแล้วนำมาแลกเปลี่ยนกันบอก ความหมายและเฉลย
9. ให้นักเรียนรวบรวมคำศัพท์ที่จดไว้ในสมุดแล้วเรียบเรียงเป็นหมวดหมู่
10. ครูรวบรวมคำคิดจากหนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณาต่าง ๆ มาให้นักเรียนแก้ไขให้ ถูกต้อง
11. สอนคำที่สะกดเหมือนกันเป็นกลุ่ม เช่น รมย์ ภิรมย์ รื่นรมย์ เริงรมย์
12. สอนคำที่อ่านออกเสียงเหมือนกัน ตัวสะกดต่างกันและมีความหมายต่างกัน เช่น “ยาน” ขวดยาน หย่อนยาน ญาณ วิญญาณ
13. ครูใช้วิธีบอกให้เขียนแล้วตรวจโดยใช้บัตรคำประกอบการสอน
14. ครูนำบัตรที่ใช้สอนเรื่องตัวสะกดมาติดไว้ที่ป้ายประกาศหน้าห้องหรือบริเวณที่ นักเรียนเห็นได้เสมอ
15. ครูนำเกณฑ์การเขียนสะกดคำมาแต่งเป็นคำประพันธ์เพื่อให้จำง่าย
16. ครูนำคำที่มักสะกดผิดมาแต่งคำประพันธ์ จะช่วยให้นักเรียนเขียนคำได้ ถูกต้องยิ่งขึ้น
17. ให้นักเรียนเขียนสะกดคำยากบนกระดาน
18. ฝึกให้นักเรียนเขียนเรียงความแล้วตรวจการเขียนสะกดคำ โดยให้เปิดพจนานุกรม ตรวจของตนเองหรือของเพื่อน

19. ครูควรหาประโยคหรือข้อความสั้น ๆ ให้นักเรียนเติมคำศัพท์ลงในช่องว่าง

20. ครูนำเนื้อหาจากหลักภาษาไทย เช่น คำสมาส คำควบกล้ำ มาแต่งเป็นประโยครวบรวมไว้

21. ครูกำหนดคำศัพท์แล้วให้นักเรียนเขียนเป็นประโยค

สรวาดิ เพ็งศรีโคตร (2539: 25) กล่าวถึงวิธีสอนและกิจกรรมการสอนการเขียนสะกดคำว่าการสอนให้นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องแม่นยำ ครูต้องตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำและหลักการเขียนสะกดคำ ซึ่งมีดังนี้

1. ให้นักเรียนได้มองเห็นรูปคำว่ามีลักษณะอย่างไร ประกอบด้วย พยัญชนะสระวรรณยุกต์และตัวสะกดอะไรบ้าง

2. ฝึกให้นักเรียนออกเสียงคำนั้น ๆ ให้ชัดเจนเป็นคำ ๆ

3. ฝึกให้นักเรียนสะกดคำปากเปล่า โดยวิธีแจกลูกสะกดคำโดยออกเสียงดัง ๆ อย่างชัดเจน

4. สอนให้นักเรียนรู้และเข้าใจความหมายของคำนั้น ๆ และยกตัวอย่างการใช้คำนั้น ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ

5. ฝึกให้ลงมือเขียนสะกดคำนั้น ๆ หลาย ๆ ครั้ง

6. ให้นักเรียนจดจำคำที่เขียน แล้วเขียนสะกดคำโดยไม่ต้องดูแบบและตรวจสอบดูว่าถูกต้องหรือไม่ให้กลับไปดูคำนั้นใหม่

7. ใช้คำที่เขียนนั้นมาแต่งประโยค โดยอาจแต่งด้วยปากเปล่าก็ได้

8. ทบทวนการเขียนอีกครั้งหนึ่ง โดยทำแบบฝึกทักษะ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545: 55-56) กล่าวถึงวิธีสอนและกิจกรรมการสอนการเขียนสะกดคำไว้ ดังนี้

1. การสอนของครูควรพุดจูงใจให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนหนังสือให้ถูกต้องชัดเจนว่า การเขียนหนังสือถูกต้อง ชัดเจน เป็นการแสดงว่าผู้เขียนเป็นผู้มีการศึกษาดี ใครอ่านข้อความนั้น ๆ ก็เข้าใจได้ง่ายไม่มีการเข้าใจผิดและควรอธิบายให้เข้าใจประโยชน์ที่ได้จากการเขียนแต่ละประเภทด้วย

2. พยายามสอนการเขียนให้สัมพันธ์กับการฟัง การพูดและการอ่าน วิธีที่จะสอนให้สัมพันธ์กับทักษะอื่น ๆ นั้นคือ ก่อนที่จะเขียนสิ่งใด ควรเริ่มด้วยการฝึกให้รู้จักฟังเสียก่อนแล้วจึงเขียน เช่น ให้ฟังคำถามแล้วเขียนตอบให้ตรงคำถาม เก็บสิ่งที่ได้จากการฟังบรรยายไปเขียน หรือให้อภิปรายกันในเรื่องที่จะเขียนจนแน่ใจว่านักเรียนมีความรู้และความคิดที่จะเขียนเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ

เสียก่อนแล้วจึงให้เขียน บางครั้งครูอาจกำหนดให้นักเรียนไปอ่าน หรือ ค้นคว้าเพิ่มเติมจากหนังสือในห้องสมุดมาเขียนได้

3. ในกรณีที่นักเรียนเขียนหนังสือ หรือ สะกดคำผิดพลาดนั้นครูควรหาอุบายให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเต็มใจ ที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของตนดีกว่าทำโทษให้แก่แล้วแก้อีกจนนักเรียนเบื่อหน่ายซึ่งไม่เกิดผลดีแต่อย่างใด วิธีแก้ อาจทำได้โดยรวบรวมคำที่นักเรียนมักสะกดคำผิดเสมอ ๆ เขียนบนกระดานดำหรือบัตรคำ นำไปปิดไว้บนป้ายประกาศของชั้นเรียน ครูมอบหมายให้นักเรียนช่วยกันเขียนบัตรคำก็ได้ ทั้งนี้จะเป็นการช่วยให้นักเรียนรู้จักระมัดระวังการเขียนสะกดผิด

4. การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ให้นักเรียนทำหนังสือเรียนสำหรับชั้นเรียน หรือ ประกวาดเขียนนิทานหรือประกวาดเขียนเรื่องจริงจากประสบการณ์ของตนเอง ก็เป็นการส่งเสริมทักษะการเขียนของนักเรียนได้อีกอย่างหนึ่ง

5. ในการสอนวิชาต่าง ๆ อาจมีโอกาที่จะได้ฝึกเขียนได้เสมอ ครูที่สอนภาษาไทย ควรจะมีการปรึกษาหารือกับครูที่สอนวิชาอื่น ๆ เพื่อร่วมมือกันสอนให้สาระวิชาต่าง ๆ สัมพันธ์กัน โดยใช้เนื้อหาในวิชาอื่นสำหรับฝึกทักษะการเขียนก็ได้ เช่น สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ เป็นต้น

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2546: 66) กล่าวถึงวิธีสอนและกิจกรรมการสอนการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

1. ฝึกนักเรียนให้สนใจศึกษาหาข้อมูลมาไว้ใช้เขียน
2. ฝึกนักเรียนใช้ภาษาเขียนให้ถูกต้อง
3. ฝึกฝนนักเรียนได้มีวัฒนธรรมในงานเขียน
4. จัดบรรยากาศที่ส่งเสริม และเอื้อต่อการเขียน
5. เอาใจใส่ในการตรวจแก้ไขการเขียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ
6. สนใจหาเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้การเขียน
7. จัดกิจกรรมการเขียนในรูปแบบที่หลากหลาย
8. นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
9. สร้างความภาคภูมิใจในงานเขียนให้แก่นักเรียน

จากวิธีสอนและกิจกรรมการสอนการเขียนสะกดคำที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการเขียนสะกดคำต้องเริ่มตั้งพื้นฐานจากง่ายไปหายาก ครูต้องตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำและหลักการเขียนสะกดคำ ว่าประกอบด้วยพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดอะไรบ้าง โดยให้นักเรียนฝึกอ่าน ทบทวน หรือ ครูและผู้เรียนช่วยกันเก็บรวบรวมเป็นคลังคำศัพท์เพื่อการศึกษาเรียนและจัดกิจกรรมการเขียนสะกดคำ ซึ่งครูผู้สอนในแต่ละกลุ่มสาระอาจร่วมมือกันบูรณาการ โดยใช้เนื้อหาวิชาที่ตนเองสอนมาฝึกฝน

การเขียนสะกดคำควบคู่กับการเรียนรู้ในหลากหลายรูปแบบของกิจกรรมการเรียนการสอนและเกิดทักษะความรู้แก่ผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกันในกลุ่มย่อยที่ประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกันซึ่งทางวงการศึกษานำมาประยุกต์ใช้โดยมีความเชื่อมั่นว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียนได้ เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในชั้นเรียน (Student – centered Class) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้ร่วมมือกันศึกษา ค้นคว้า ปฏิบัติหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในชั้นเรียน ซึ่งครูเป็นผู้เตรียมเนื้อหา เตรียมกิจกรรมการเรียนการสอน เตรียมอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนทั้งหมด นักเรียนเป็นเพียงผู้ดำเนินกิจกรรมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ 2-5 คน โดยมีครูคอยดูแลกำกับเท่านั้น กิจกรรมในลักษณะนี้มีหลายรูปแบบทั้งกิจกรรมกลุ่มจับคู่ หรือเป็นรายบุคคล ดังที่ Ajose and Joyner (1990: 198) กล่าวว่าจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเป็นกระบวนการของนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน มาอยู่รวมกันแบบกลุ่มเล็ก ๆ ทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน ส่วน Artzt and Newman (1990: 448 – 449, อ้างถึงใน อรุณา ตั้งพัฒนาสมบุญ (2546: 51-52) ได้กล่าวถึงการเรียนแบบร่วมมือว่าเป็นแนวทางการเรียนรู้ร่วมกัน เป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งสมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องระลึกเสมอว่า พวกเขามีความสำคัญที่จะช่วยให้กลุ่มประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลว ดังนั้น สมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องช่วยเหลือกันในการแก้ปัญหาการเรียนรู้ร่วมกัน ครูผู้สอนมีหน้าที่คอยให้ความช่วยเหลือชี้แนะแหล่งข้อมูลและจัดหาสื่ออุปกรณ์ให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถในการเรียนรู้อย่างเต็มที่ และอเนก ศิลปะนิลมาลย์ (2540: 63) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ หมายถึงการสอนที่ครูกำหนดให้ผู้เรียนมีความสามารถต่างกัน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คนและเรียนอ่อน 1 คน ผลการเรียนของผู้เรียนจะพิจารณาเป็น 2 ตอน คือคะแนนเป็นรายบุคคล และคะแนนเฉลี่ยรายกลุ่ม เวลาเรียนร่วมมือกันแต่เวลาสอบจะต่างคนต่างสอบ ผลสำเร็จของนักเรียนแต่ละคนคือผลสำเร็จของกลุ่ม ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ ก็คือ การจัดการเรียนรู้โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ที่นักเรียนมีความสามารถต่างกัน โดยสมาชิกในกลุ่มจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อผลสำเร็จของกลุ่ม

1. หลักการการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

หลักการการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ Johnson & Johnson (1974: 213-240, อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2552: 265-266) ซึ่งได้ชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนควรร่วมมือกันในการเรียนรู้มากกว่าการ

แข่งขันกัน เพราะการแข่งขันก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการแพ้ – ชนะ ต่างจากการร่วมมือกัน ซึ่งก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการชนะ – ชนะ อันเป็นสภาพการณ์ที่ดีกว่าทั้งทางด้านจิตใจและสติปัญญาหลักการการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการประกอบด้วย

1. การเรียนรู้ต้องอาศัยการพึ่งพากัน (positive interdependence) โดยถือว่าทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกันและจะต้องพึ่งพากันเพื่อความสำเร็จร่วมกัน
2. การเรียนรู้ที่ดีต้องหันหน้าเข้าหากัน มีปฏิสัมพันธ์กัน (face to face interaction) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูล และการเรียนรู้ต่าง ๆ
3. การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคม (social skills) โดยเฉพาะทักษะในการทำงานร่วมกัน
4. การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (group processing) ที่ใช้ในการทำงาน
5. การเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบและวัดประเมินได้ (individual accountability)

ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือดังกล่าว แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในแผนภาพที่ 2 ดังนี้

แผนภาพที่ 2 ผลจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Johnson, Johnson and Holubec : 1:3)

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีหลายรูปแบบซึ่งแต่ละรูปแบบจะมีวิธีการดำเนินการหลัก ๆ ซึ่งได้แก่ การจัดกลุ่ม การศึกษาเนื้อหา การทดสอบ การคิดคะแนน และระบบการให้รางวัล แตกต่างกันไป เพื่อสนองวัตถุประสงค์เฉพาะ แต่ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใด ต่างก็ใช้หลักการเดียวกัน คือหลักการการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ และวัตถุประสงค์มุ่งตรงไปในทิศทางเดียวกัน คือเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษาอย่างมากที่สุด โดยอาศัยการร่วมมือกัน ช่วยเหลือกัน และแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างกลุ่มผู้เรียนเดียวกัน ความแตกต่างของรูปแบบจะอยู่ที่เทคนิคในการศึกษาเนื้อหาสาระ และวิธีการเสริมแรงและการให้รางวัล เป็นประการสำคัญและหนึ่งในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ นั่นก็คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT หรือ การร่วมมือกันแข่งขัน (Team Games Tournament : TGT) ผู้วิจัยได้นำเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT หรือ การร่วมมือกันแข่งขัน (Team Games Tournament : TGT) มาใช้ในงานวิจัย ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

2. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT หรือ การร่วมมือกันแข่งขัน (Team Games Tournament : TGT) เป็นการเรียนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน สมาชิกในกลุ่มมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย ด้วยเหตุนี้จึงมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2537: 122) กล่าวถึง ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าเป็นวิธีการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนร่วมมือกันในการเรียนซึ่งมีวิธีการดังนี้ 1) ครูสอนบทเรียน 2) นักเรียนกลุ่มละ 4-6 คน ทำงานร่วมกันตามที่ครูกำหนดมีการเปรียบเทียบคำตอบซักถามตรวจงานกัน 3) แนะนำให้คนเก่งในกลุ่มอธิบายแบบฝึกหัดให้เพื่อน 4) เมื่อเรียนจบบทเรียนให้นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบสั้น ๆ ด้วยตนเอง 5) ตรวจผลการสอบ หาค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม และ 6) นักเรียนคนใดทำได้ดีขึ้น ครูจะชมเชยและกลุ่มใดที่ได้ดีขึ้นก็จะได้รับคำชมเชย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2540: 51) ได้อธิบายถึงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT หรือ การร่วมมือกันแข่งขัน (Team Games Tournament : TGT) ไว้ว่า กระทำโดยการแบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม ให้ความรู้ เพศ และความสามารถคละกัน กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มแข่งขัน ซึ่งจะมีสมาชิกกลุ่มจำนวนเท่ากัน ส่วนกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มเชี่ยวชาญ เมื่อเริ่มเรียนทุกกลุ่มจะศึกษาเนื้อหาที่ได้รับมอบหมายให้ชัดเจน หลังจากนั้นสมาชิกทุกคนในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 จะช่วยกันตั้งคำถามโดยไม่จำเป็นต้องเขียนคำตอบแล้วนำไปให้ผู้ประสานงาน

ของกลุ่มที่ 3 ในขณะที่เดียวกันสมาชิกทุกคนในกลุ่มที่ 1 หรือกลุ่มที่ 2 ดิวข้อคำถามให้สมาชิกในกลุ่มของตน เมื่อครบกำหนดเวลา ผู้ประสานงานกลุ่มที่ 3 จะเรียกผู้แทนจากกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 สลับกันออกมาจับฉลากคำถามที่กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 เขียนขึ้นมาแล้วตอบคำถาม โดยให้กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มเฉลย ถ้าตอบถูกจะได้คะแนนข้อละ 1 คะแนน และมีการรวบรวมคะแนนเมื่อสิ้นสุดการแข่งขัน กลุ่มที่ได้คะแนนสูงกว่าจะได้รับคำชมเชย ส่วนกลุ่มที่ได้รับคะแนนต่ำกว่าจะได้รับการให้กำลังใจ สรุปผลการทำกิจกรรม สิ่งที่ได้เรียนรู้และข้อเสนอแนะ ครูอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนยังไม่เข้าใจ

ศุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545: 163) กล่าวถึง ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT เป็นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมืออีกแบบหนึ่งคล้ายกันกับเทคนิค STAD ที่แบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกัน กลุ่มละประมาณ 4-6 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้แข่งขันกันในเกมการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้แล้ว ทำการทดสอบความรู้โดยการใช้เกมการแข่งขัน คะแนนที่ได้จากการแข่งขันของสมาชิกแต่ละคนในลักษณะการแข่งขันตัวต่อตัวกับทีมอื่น นำเอามาบวกเป็นคะแนนรวมของทีม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่น ให้รางวัล คำชมเชย เป็นต้น ดังนั้นสมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

วัชรรา เล่าเรียนดี (2547: 15) กล่าวถึงความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ว่าเป็นการสอนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิคเกมแข่งขัน หรือ TGT จะมีการดำเนินการเรียนการสอนตามลำดับขั้นตอนเช่นเดียวกันกับเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้อื่น ๆ กล่าวคือ ครูต้องดำเนินการสอนในสาระความรู้หรือทักษะต่าง ๆ ให้นักเรียนทั้งชั้นก่อนจนแน่ใจว่านักเรียนทุกคนรู้และเข้าใจสาระความรู้ นั้น หรือรู้และเข้าใจแนวทางปฏิบัติพอสมควรก่อน แล้วจึงจัดกลุ่มให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้ตามใบงาน หรือใบกิจกรรมที่เตรียมไว้ล่วงหน้าในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ หรือแต่ละชั่วโมงสอนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนในกลุ่มได้ร่วมมือกันศึกษา และทำแบบฝึกหัด คนเก่ง คอยช่วยเหลือ แนะนำอธิบายให้เพื่อนสมาชิกที่เรียนด้อยกว่าภายในกลุ่มสมาชิกที่เรียนอ่อนกว่าจะต้องยอมรับ รวมทั้งพยายามถามและตอบร่วมเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ จนรู้และเข้าใจสาระเหล่านั้นอย่างแท้จริง ที่สำคัญสมาชิกกลุ่มทุกคนต้องยอมรับผลงานและผลการเรียนรู้จากการทดสอบคือผลงานที่ทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบและเป็นผลงานหรือผลปฏิบัติของกลุ่ม

นอกจากนั้น อุบลวรรณ ส่งเสริม (2555: 10) กล่าวถึงความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ว่าวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคทีมเกมแข่งขัน (Team Game Tournament : TGT) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีทักษะทางสังคม มี

ลักษณะเด่นเฉพาะตามลำดับขั้นของการสอน คือ มีการแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มย่อยโดยจัดให้สมาชิกในกลุ่มเป็นผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันหรือเรียกว่าเป็นการจัดกลุ่มแบบความสามารถ กลุ่มละประมาณ 4-5 คน มีการกำหนดภาระงานในกลุ่มหลังจากที่ครูนำเสนอบทเรียนแล้ว จากนั้นให้นักเรียนทำงานตามที่กำหนดร่วมกัน ภายใต้ข้อตกลงที่ว่า ผู้เรียนจะบรรลุเป้าหมายก็ต่อเมื่อเพื่อนร่วมกลุ่มบรรลุเป้าหมายร่วมกัน ผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยส่งเสริมสนับสนุน และกระตุ้นการทำงานของเพื่อนสมาชิกในกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จ ผู้เรียนได้สื่อสารซักถาม แสดงความคิดเห็น และอภิปรายร่วมกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจในบทเรียนหรืองานที่ได้รับมอบหมาย ต่อจากนั้นจะเป็นการเตรียมสมาชิกในกลุ่มให้พร้อมต่อการตอบคำถาม เนื้อหาในการตอบคำถามจะให้ผู้เรียนที่มีความสามารถระดับเดียวกันหรือใกล้เคียงกันแข่งขันกัน คะแนนที่สมาชิกตอบได้จะนำมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม เมื่อจบการแข่งขันแต่ละครั้ง ผู้สอนจะประกาศคะแนนที่ได้สูงสุด

จากความหมายของของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันมีการจัดตั้งสมาชิกในแต่ละกลุ่มความสามารถโดยทุกคนในกลุ่มมีโอกาสเท่าเทียมกัน มีการศึกษาค้นคว้าเรียนรู้ร่วมกัน มีการทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่กำหนด และเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีทักษะทางสังคม เป็นการเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดทักษะและการเรียนรู้มากขึ้น มีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง ผู้อื่นและต่อการเรียนอีกด้วย

2.2 องค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิค TGT มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ การจัดการเรียนรู้หรือการสอน การจัดทีม การแข่งขัน และการยอมรับในความสำเร็จของทีม ด้วยเหตุนี้จึงมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

ธีระพัฒน์ ฤทธิทอง (2543: 65) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคทีมเกมแข่งขัน (Team Game Tournament : TGT) มีองค์ประกอบ คือ 1) การสอน เป็นการนำเสนอความคิดรวบยอดใหม่หรือบทเรียนใหม่ อาจเป็นการสอนตรงหรือจัดในรูปแบบของการอภิปราย หรือกลุ่มศึกษา 2) การจัดทีม เป็นขั้นตอนการจัดกลุ่ม หรือจัดทีมของนักเรียน โดยจัดให้คละกันทั้งเพศ และความสามารถและทีมจะต้องช่วยกันและกัน ในการเตรียมความพร้อมและความเข้มแข็งให้สมาชิกทุกคน 3) การแข่งขัน การแข่งขันมักจัดในช่วงท้ายสัปดาห์หรือท้ายบทเรียน ซึ่งจะใช้คำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนมาในข้อ 1 และผ่านการเตรียมความพร้อมของทีมมาแล้วการจัด โต้ะแข่งขันจะมีหลายโต้ะ แต่ละโต้ะจะมีตัวแทนของกลุ่ม/ทีม แต่ละทีมมาร่วมแข่งขัน ทุกโต้ะการแข่งขันควรเริ่มดำเนินการเพื่อนำไปเทียบหาค่าคะแนนโบนัส 4)การยอมรับ

ความสำเร็จของทีม ให้นำคะแนนโบนัสของแต่ละคนในทีมมารวมกันเป็นคะแนนของทีม และหาค่าเฉลี่ย ทีมที่มีค่าสูงสุดจะได้รับการยอมรับให้เป็นทีมชนะเลิศ โดยอาจเรียกชื่อทีมที่ได้ชนะเลิศ กับรองลงมา โดยใช้ชื่อเก๋ ๆ ก็ได้ หรืออาจให้นักเรียนตั้งชื่อเอง และควรประกาศผลการแข่งขันในที่สาธารณะด้วย

สมศักดิ์ ภู่วิภาดาพรรณ (2544: 4-6) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคทีมเกมแข่งขัน (Team Game Tournament : TGT) มีองค์ประกอบของการแข่งขันเป็นทีมแบ่งเป็น 5 ตอน คือ 1) การสอนในชั้น ผู้เรียนจะได้รับเนื้อหาที่จำเป็นในช่วงเวลาของการสอนส่วนใหญ่จะเป็นการบรรยาย อภิปรายอาจจะมีสื่อการสอนอื่น ๆ ประกอบด้วยก็ได้ การสอนเพื่อ TGT แตกต่างจากการสอนทั่วไป ตรงที่ผู้สอนเน้นให้นักเรียนทราบว่านักเรียนต้องให้ความสนใจอย่างมากในเนื้อหาเพราะจะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน 2) ทีม แต่ละทีมจะประกอบด้วยผู้เรียน 4 – 5 คน ในทีมจะมีความแตกต่างกันในเรื่องความสำเร็จในการเรียนและเพศ ทีมมีหน้าที่สำคัญในการเตรียมตัวสมาชิกให้พร้อมเพื่อการเล่นเกมนอกจากช่วงการสอนแต่ละทีมจะนัดสมาชิกศึกษาเนื้อหาโดยมีแบบฝึกหัดช่วย โดยทั่วไปผู้เรียนจะผลัดกันถามในแบบฝึกหัดจนกว่าจะเข้าใจเนื้อหาทั้งหมด ทีมเป็นส่วนสำคัญในการใช้วิธีการ TGT จุดเน้นในทีมคือ ทำให้ดีที่สุดเพื่อทีม จะช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมให้มากที่สุด การสนับสนุนให้กำลังใจเพื่อนร่วมทีมให้ประสบความสำเร็จทางวิชาการเป็นสิ่งสำคัญในการเรียน การที่ทีมทำให้เกิดความรู้สึกร่วมกัน เคารพซึ่งกันและกันทำให้นักเรียนเพิ่มศักยภาพแห่งตน (Self – actualization) และทำให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อกันมากขึ้น 3) เกม ในการเล่นเกมนักเรียนจะตอบคำถามง่าย ๆ เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่ได้อ่านจากชั้นเรียนและจากการทำแบบฝึกหัดกับเพื่อน ในทีม ในการเล่นเกมนักเรียนสามคนซึ่งเป็นตัวแทนจากทีมทั้งสามจะมาแข่งขันกัน คำถามที่ถามจะพิมพ์ลงในกระดาษโดยเรียงคำถามนักเรียนจะต้องจำบัตรขึ้นหนึ่งใบ แล้วตอบคำถามตามหมายเลขที่ปรากฏในบัตรนั้น นอกจากนี้ยังมีกฎที่อนุญาตให้ผู้เล่นทำซึ่งกันและกันได้ ถ้าเห็นว่าคนที่ตอบคำถามนั้นให้คำตอบที่ไม่ถูกต้อง 4) การแข่งขัน การแข่งขันจะเกิดขึ้นในปลายสัปดาห์ หลังจากที่คุณสอนได้ให้เนื้อหาและแต่ละทีมได้ฝึกตอบคำถามกันจากกระดาษฝึกหัดแล้ว ในการแข่งขันวันแรกผู้สอนจะจัดให้ผู้เรียนนั่งประจำโต๊ะแต่ละโต๊ะแข่งขัน โดยให้ผู้เรียนที่ชนะการแข่งขันโดยทำคะแนนได้ดีที่สุดจากการแข่งขันครั้งก่อน ๆ 3 คน (จากแต่ละทีม ทีมละ 1 คน) ประจำโต๊ะที่หนึ่ง และคนที่ได้คะแนนรองลงมาอยู่โต๊ะที่สองและสามตามลำดับ เมื่อเวลาผ่านไป 1 สัปดาห์ ผู้เรียนจะต้องเปลี่ยน โต๊ะแข่งขันโดยดูจากผลการแข่งขันครั้งก่อน ๆ ผู้ชนะแต่ละโต๊ะจะต้องเลื่อนขึ้นไปแข่งขันยังโต๊ะที่อันดับสูงขึ้น ผู้ที่ได้คะแนนรองลงมาจะคงอยู่ที่โต๊ะเดิมและผู้แพ้จะเลื่อนลง ไปแข่ง โต๊ะที่อยู่อันดับต่ำลง ไป ด้วยวิธีนี้แม้ว่าผู้เรียนจะไม่ได้แข่งที่โต๊ะที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของตนในครั้งแรกก็จะได้รับการ

ปรับโดยอัตโนมัติไปยังที่เหมาะสมกับตน 5) จดหมายข่าว จดหมายข่าวจัดขึ้นเพื่อเป็นการแสดงความยินดีและให้กำลังใจทีมที่ชนะ และผู้เรียนที่ทำคะแนนดีเด่นในการแข่งขันแต่ละครั้ง จดหมายข่าวออกสัปดาห์ละครั้งเพื่อประกาศผลการแข่งขันที่ผ่านพ้นไปในสัปดาห์นั้น ดังนั้นในแต่ละสัปดาห์ผู้สอนต้องเตรียมเขียนจดหมายข่าวเพื่อรายงานผลการแข่งขัน ในจดหมายข่าวจะเน้นผลงานของแต่ละทีมผู้เรียนที่ชนะแต่ละโต๊ะและอันดับที่ของแต่ละทีมในสัปดาห์นั้น นอกจากจดหมายข่าวแล้วผู้สอนอาจเพิ่มเติมด้วยการติดผลการแข่งขันที่ป้ายนิเทศหรือให้รางวัลพิเศษได้

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545: 164) กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคทีมเกมแข่งขัน (Team Game Tournament : TGT) มีองค์ประกอบคือ 1) การเสนอเนื้อหา เป็นการนำเสนอเนื้อหาหรือบทเรียนใหม่ รูปแบบการนำเสนออาจเป็นแบบการอภิปราย บรรยาย กรณีศึกษา หรืออาจมีสื่อการเรียนอื่น ๆ ประกอบด้วยก็ได้ เทคนิคทีมการแข่งขัน (Team Game Tournament : TGT) จะแตกต่างจากจากเทคนิคอื่น ๆ ตรงที่ผู้สอนต้องเน้นให้ผู้เรียนทราบว่า ผู้เรียนต้องให้ความสนใจและให้ความสำคัญในเนื้อหาสาระ เพราะทุกคนในกลุ่มจะต้องเตรียมแข่งขันเกมตอบปัญหาในเรื่องที่เรียน เมื่อสมาชิกตอบคำถามได้ จะทำให้กลุ่มหรือทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วย ซึ่งวิธีนี้เหมาะสมกับการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาที่สามารถนำมาเป็นคำถามที่มีคำตอบตายตัว 2) การจัดทีมเป็นการจัดทีมผู้เรียน โดยให้ละทิ้งเพศและความสามารถทีมมีหน้าในการเตรียมตัวสมาชิกให้พร้อมเพื่อการเล่น เกม หลังจากจบชั่วโมงการเรียนรู้ แต่ละทีมจะนัดหมายสมาชิกในกลุ่มศึกษาเนื้อหา โดยใช้แบบฝึกหัดเป็นสื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ และผู้เรียนจะผลัดกันถามคำถามในแบบฝึกหัดจนกว่าจะเข้าใจเนื้อหาทั้งหมด 3) เกม เป็นเกมตอบคำถามง่าย ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่ผู้เรียน ได้ศึกษาเรียนรู้ในการเล่น เกมผู้เรียนที่เป็นตัวแทนจากทีมแต่ละทีมจะมาเป็นผู้แข่งขัน

นอกจากนั้น วัชรวิภา เล่าเรียนดี (2547: 15) กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคทีมเกมแข่งขัน (Team Game Tournament : TGT) มีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้ 1) การสอนเนื้อหา ครูต้องดำเนินการสอนในสาระความรู้หรือทักษะต่าง ๆ ให้นักเรียนทั้งชั้นก่อน จนแน่ใจว่านักเรียนทุกคนรู้และเข้าใจสาระความรู้ นั้น หรือรู้และเข้าใจแนวทางการปฏิบัติพอสมควรก่อนที่จะให้นักเรียนจัดกลุ่ม 2) การจัดกิจกรรมกลุ่ม ครูจัดกลุ่มให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้ตามใบงานหรือใบกิจกรรมที่เตรียมไว้ล่วงหน้าในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ หรือแต่ละชั่วโมงสอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนในกลุ่มได้ร่วมกันศึกษาและทำแบบฝึกหัด คนเก่งคอยช่วยเหลือแนะนำ อธิบายให้เพื่อนสมาชิกที่เรียนด้อยกว่าภายในกลุ่ม สมาชิกที่เรียนอ่อนกว่าจะต้องยอมรับรวมทั้งพยายามถามและตอบร่วมเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ จนรู้และเข้าใจในสาระเหล่านั้นอย่างแท้จริง ที่สำคัญสมาชิกกลุ่มทุกคนต้องรู้ยอมรับว่าผลงานและผลการเรียนรู้จากการทดสอบคือผลงานที่ทุกคน

มีส่วนรับผิดชอบและเป็นผลการปฏิบัติของกลุ่ม 3) การแข่งขัน นักเรียนแต่ละกลุ่มจะแข่งขันกันตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียน โดยครูจะเตรียมคำถามให้นักเรียนตอบ โดยอาจจะสร้างข้อคำถามให้มี 3 ระดับ คือ คำถามสำหรับเด็กเรียนเก่ง เด็กปานกลาง และเด็กเรียนอ่อน เป็นต้น หรืออาจจะเป็นข้อคำถามคละกันทั้งยากและง่าย ให้แต่ละกลุ่มตอบคำถามเหล่านั้น คำถามอาจจะเหมือนกันก็ได้ โดยให้เหมาะสมกับระดับความพร้อมของนักเรียน พร้อมกับจำแนกเวลาในการทำแบบฝึกหัดเพื่อการแข่งขันในแต่ละครั้ง

จากองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มีองค์ประกอบที่สำคัญ นั่นก็คือ การสอนเนื้อหา การจัดทีม และเกมการแข่งขันซึ่งองค์ประกอบหลักเหล่านี้จะต้องมีความสอดคล้องกับผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT นั่นเอง

2.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT จะต้องเตรียมความพร้อมของผู้เรียนทั้งในบทบาทหน้าที่ของสมาชิกแต่ละคนรวมไปถึงการปฏิบัติเพื่อให้กลุ่มบรรลุเป้าหมายไปถึงความสำเร็จ ดังนั้นครูจำเป็นต้องดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

สุลัดดา ลอยฟ้า (2536: 35-37) กล่าวว่าขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มีดังนี้

1. การนำเสนอบทเรียนต่อชั้นเรียน ครูสอนเนื้อหาต่อชั้นเรียน โดยครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมตามลักษณะของเนื้อหาของบทเรียน และใช้สื่อการเรียนการสอนประกอบคำอธิบายของครู เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนมากที่สุด

2. การเรียนเป็นกลุ่ม เป็นการทำงานกลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยสมาชิก 4 คน กิจกรรมของกลุ่มจะอยู่ในรูปของการอภิปรายหรือการแก้ปัญหาาร่วมกัน กลุ่มจะต้องทำให้ดีที่สุดเพื่อช่วยเหลือสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มของตน ครูควรกระตุ้นสมาชิกทุกคนทราบว่างานของกลุ่มจะสำเร็จก็ต่อเมื่อสมาชิกในกลุ่มส่งเสริมและสนับสนุนซึ่งกันและกัน

3. การแข่งขันเกมวิชาการ เป็นการแข่งขันตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาของบทเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจในบทเรียน การแข่งขันประกอบด้วยผู้เล่น กลุ่มละ 4 คน ซึ่งแต่ละคนจะเป็นตัวแทนของกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่ม การกำหนดนักเรียนเข้ากลุ่มเล่นเกมจะยึดหลักนักเรียนที่มีความสามารถทัดเทียมกันแข่งขันกัน กล่าวคือ นักเรียนที่มีความสามารถสูงของแต่ละกลุ่มจะแข่งขันกัน นักเรียนที่มีความสามารถปานกลางของแต่ละกลุ่มจะแข่งขันกัน และนักเรียนที่มีความสามารถต่ำของแต่ละกลุ่มจะแข่งขันกัน การที่นักเรียนมีความสามารถทัดเทียมกัน

ของแต่ละกลุ่มมาทำการแข่งขันกัน เพื่อให้นักเรียนแข่งขันกับตัวเอง และนักเรียนแต่ละคนมีโอกาสได้ช่วยเหลือกลุ่มให้ประสบความสำเร็จเท่าเทียมกัน

4. การยอมรับกลุ่ม กลุ่มที่ได้รับคะแนนรวมถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รางวัลโดยกำหนดรางวัลไว้ 3 รางวัล ได้แก่ กลุ่มยอดเยี่ยม กลุ่มเก่งมาก และกลุ่มเก่ง

เปรมจิตต์ ขจรภัย ลาเซ็น (2536: 9) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ TGT (Team Game Tournament : TGT) ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ครูสอนทักษะในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน จัดกลุ่มเด็กตามความสามารถ ซึ่งแบ่งเป็นเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน ให้ละกันในกลุ่ม เพื่อความเท่าเทียมกันในการเรียนและความยุติธรรมของกลุ่ม ทุกกลุ่มต้องแบ่งจำนวนเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละเท่า ๆ กัน โดยเรียงจัดอันดับเด็กที่ได้อันดับแรกไปจนถึงอันดับสุดท้ายของห้อง แล้วเรียงใส่ชื่อกลุ่ม เช่น A – D เป็น 4 กลุ่ม แล้วสลับเรียงย้อนจาก D – A สลับไปจนครบเพื่อให้เด็กเก่งได้ช่วยเหลืออ่อน ส่วนชื่อกลุ่มจะมีการตั้งใหม่แล้วแต่สมาชิกในกลุ่มจะเห็นสมควรอีกครั้ง การกำหนดนักเรียนเข้ากลุ่ม มีเทคนิคการจัดในรายละเอียดดังตารางที่ 8 ดังนี้

ตารางที่ 8 การกำหนดนักเรียนเข้ากลุ่มตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน

ระดับผลการเรียน	อันดับ	ชื่อกลุ่ม	ระดับผลการเรียน	อันดับ	ชื่อกลุ่ม
นักเรียนเก่ง	1	A	นักเรียนปานกลาง	9	A
	2	B		10	B
	3	C		11	C
	4	D		12	D
นักเรียนปานกลาง	5	D	นักเรียนอ่อน	13	D
	6	C		14	C
	7	B		15	B
	8	A		16	A

จากตารางที่ 6 เป็นการจัดกลุ่มตามระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอบปลายปีของนักเรียนในปีการศึกษาที่ผ่านมา แล้วเรียงลำดับนักเรียนเข้ากลุ่มทั้งหมด 4 กลุ่ม ซึ่งประกอบด้วยสมาชิก ดังนี้

กลุ่ม A ประกอบด้วยสมาชิกลำดับที่ 1 , 8 , 9 , 16

กลุ่ม B ประกอบด้วยสมาชิกลำดับที่ 2 , 7 , 10 , 15

กลุ่ม C ประกอบด้วยสมาชิกลำดับที่ 3 , 6 , 11 , 14

กลุ่ม D ประกอบด้วยสมาชิกลำดับที่ 4 , 5 , 12 , 13

เมื่อดำเนินการจัดกลุ่มนักเรียนแล้ว ครูบอกวัตถุประสงค์ของบทเรียนและบอกวัตถุประสงค์ของการทำงานร่วมกัน

2. ขั้นสอน ครูสอนเนื้อหาหรือบทเรียนใหม่ด้วยวิธีการสอนที่เหมาะสมแล้วให้งาน

3. ขั้นทำงานกลุ่ม นักเรียนเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย แต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ของตนช่วยกันแก้ปัญหา อภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเพื่อหาคำตอบที่ดีที่สุดมากกว่าคำเฉลยหรือรอคำเฉลยจากครู

4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ

4.1 ตรวจสอบผลงาน ถ้าเป็นกลุ่มสมาชิกในกลุ่มเขียนชื่อในผลงานที่ส่ง ครูอาจประเมินด้วยการหยิบผลงานของกลุ่มขึ้นมาแล้วถามสมาชิกกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเกี่ยวกับชิ้นงานนั้นและถ้าเป็นงานเดี่ยวครูอาจให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งในกลุ่มอธิบายวิธีหาคำตอบของเขาที่ได้จากการเรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่ม

4.2 ครูทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยไม่มีการช่วยเหลือกัน และเมื่อครูตรวจสอบผลการสอบแล้วจะคำนวณและเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มให้นักเรียนทราบ และถือว่าเป็นคะแนนของนักเรียนในกลุ่มด้วย

5. ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม โดยอภิปรายผลงานของนักเรียน และวิธีการทำงานของนักเรียนรวมถึงวิธีการปรับปรุงการทำงานกลุ่มด้วย ซึ่งจะทำให้นักเรียนรู้ความก้าวหน้าของตนเองทั้งทางด้านวิชาการและทางด้านสังคม

เปรมจิตต์ ขจรภัย ลาเซ่น (2536: 4) กล่าวถึงขั้นตอนวิธีการวัดผลกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ TGT (Team Game Tournament : TGT) แบบอิงเกณฑ์ดังนี้

1. ให้คะแนนรายบุคคลรวมกับคะแนนพิเศษ (Bonus) ถ้าทุกคนในกลุ่มทำงานได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนดไว้

2. ให้คะแนนรายบุคคลรวมกันกับคะแนนพิเศษ (Bonus) โดยคิดเกณฑ์คะแนนต่ำสุด

3. ให้คะแนนรายบุคคลรวมกันกับคะแนนพิเศษ (Bonus) ซึ่งเป็นคะแนนความก้าวหน้า

4. ให้คะแนนเท่ากันสำหรับคนในกลุ่มทั้งหมด

5. เลือกงานคนใดคนหนึ่งในกลุ่มตรวจแล้วให้คะแนน

ศุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545: 165-166) กล่าวว่าขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มีดังนี้

1. ขั้นเตรียมเนื้อหา ประกอบด้วย

1.1 การจัดเตรียมเนื้อหาสาระ ผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาสาระ หรือเรื่องที่จะให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้

1.2 การจัดเตรียมเกม ผู้สอนจะต้องจัดเตรียมคำถามง่าย ๆ ซึ่งเป็นคำถามจากเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนรู้ วิธีการให้คะแนนโบนัสในการเล่นรวม ทั้งสื่ออุปกรณ์การเรียนรู้เช่น ใบงาน ใบความรู้ ชุดคำถาม กระดาษคำตอบ กระดาษบันทึกคะแนน เป็นต้น

2. ขั้นจัดทีม ผู้สอนจัดทีมผู้เรียน โดยคละกันทั้งเพศ และ ความสามารถทีมละประมาณ 4-5 คน เช่น ทีมสมาชิก 4 คน อาจประกอบด้วยชาย 2 คน หญิง 2 คน เป็นคนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน เป็นต้น เพื่อเรียนรู้โดยปฏิบัติกิจกรรมตามคำสั่ง หรือใบงานที่กำหนดไว้

3. ขั้นการเรียนรู้ ประกอบด้วย

3.1 ผู้สอนแนะนำวิธีการเรียนรู้

3.2 ทีมวางแผนการเรียนรู้และการแข่งขัน

3.3 สมาชิกในแต่ละทีมร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมตามคำสั่ง หรือใบงาน

3.4 กลุ่มหรือทีมเตรียมความพร้อมให้แก่สมาชิกในกลุ่มทุกคน เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในบทเรียน และพร้อมที่จะเข้าสู่การแข่งขัน

3.5 แต่ละทีมทำการประเมินความรู้ความเข้าใจเนื้อหาของสมาชิกในทีมโดยอาจตั้งคำถามขึ้นมาเอง โดยให้สมาชิกของทีมทดลองตอบคำถาม

3.6 สมาชิกของทีมช่วยกันอธิบายเพิ่มเติม ในประเด็นที่บางคนยังไม่เข้าใจ

4. ขั้นการแข่งขัน ผู้สอนจัดการแข่งขัน ประกอบด้วย

4.1 ผู้สอนแนะนำการแข่งขันให้ผู้เรียนทราบ

4.2 จัดผู้เรียนหรือสมาชิกตัวแทนของแต่ละทีมเข้าประจำโต๊ะการแข่งขัน

4.3 ผู้สอนแนะนำเกี่ยวกับเกม โดยอธิบายจุดประสงค์และกติกาของการเล่นเกม

4.4 สมาชิกหรือผู้เรียนทุกคนเริ่มเล่นเกมพร้อมกัน ด้วยชุดคำถามที่เหมือนกัน ผู้สอนเดินตามโต๊ะการแข่งขันต่าง ๆ เพื่อตอบปัญหาข้อสงสัย

4.5 เมื่อการแข่งขันจบลง ให้แต่ละโต๊ะตรวจคะแนน จัดลำดับผลการแข่งขัน และให้หาค่าคะแนนโบนัส

4.6 ผู้เข้าร่วมแข่งขันกลับไปเข้าทีมเดิมของตนเอง พร้อมนำคะแนนโบนัสไปด้วย

4.7 ทีมนำคะแนนโบนัสของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนรวมของทีมอาจจะหาค่าเฉลี่ยด้วยหรือไม่ก็ได้ ทีมที่ได้คะแนนรวมสูงสุด จะได้รับการยอมรับว่าเป็นทีมชนะเลิศและรองชนะเลิศตามลำดับ

5. ขันยอมรับความสำเร็จของทีม ผู้สอนประกาศผลการแข่งขัน และเผยแพร่สู่สาธารณชนด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ปิดประกาศที่บอร์ด ลงข่าวหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น จดหมาย ข่าว ประกาศหน้าเสาธง เป็นต้น รวมทั้งมอบรางวัล ยกย่อง ชมเชย

วัชรวิภา เถาเรียนดี (2545: 1) กล่าวถึงการเตรียมการก่อนสอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT (Team Game Tournament : TGT) ดังนี้

1. การเตรียมวัสดุการสอน ครูจะต้องเตรียมวัสดุอุปกรณ์การสอนที่ใช้ในการทำงาน กลุ่มประกอบด้วย ใบงาน บัตรกิจกรรม บัตรเฉลย และแบบฝึกหัด รวมทั้งแบบทดสอบย่อย สำหรับทดสอบนักเรียนแต่ละคนหลังจากเรียนบทเรียนในแต่ละหน่วยแล้ว

2. การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม แต่ละกลุ่มจะประกอบด้วย นักเรียน จำนวน 4 คน ซึ่งมีความสามารถทางวิชาการแตกต่างกัน กล่าวคือ ประกอบด้วย นักเรียนเก่ง 1 คน นักเรียนปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน ถ้าเป็นไปได้ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างเพศ เช่น ชาย 2 คน และหญิง 2 คน วิธีการจัดการนักเรียนเข้ากลุ่มอาจทำได้ดังนี้

2.1 จัดลำดับนักเรียนในชั้นจากเก่งที่สุดไปหาอ่อนที่สุด โดยยึดตามผลการเรียนที่ผ่านมา ซึ่งอาจจะเป็นคะแนนจากแบบทดสอบ หรือการพิจารณาตัดสินใจของครูเองเป็นส่วนประกอบ

2.2 หาจำนวนทั้งหมดว่ามีกี่กลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกประมาณ 4 คน ฉะนั้นทั้งหมดจะมีกี่กลุ่ม หาได้จากการหารจำนวนนักเรียนทั้งหมดด้วย 4 ผลหารคือจำนวนกลุ่มทั้งหมดถ้าหารไม่ลงตัวอนุโลมให้บางกลุ่มมีสมาชิก 5 คนได้

ทิศนา แคมมณี (2552: 268-269) กล่าวว่าวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT (Team Game Tournament : TGT) มีขั้นตอนดังนี้

1. จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มตามความสามารถ (เก่ง - กลาง - อ่อน) กลุ่มละ 4-6 คนและเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (home group)

2. สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา ได้รับเนื้อหาสาระ และศึกษาค้นคว้าเนื้อหาสาระร่วมกัน

3. สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา แยกย้ายกันเป็นตัวแทนกลุ่มไปแข่งขันกับกลุ่มอื่น โดยจัดกลุ่มแข่งขันตามความสามารถ คือ คนเก่งในกลุ่มบ้านของเราแต่ละกลุ่มไปรวมกัน คนอ่อนก็ไปรวมกับคนอ่อนของกลุ่มอื่น กลุ่มใหม่ที่รวมกันนี้เรียกว่ากลุ่มแข่งขันกำหนดให้สมาชิกกลุ่มละ 4 คน

4. สมาชิกในกลุ่ม เริ่มแข่งขันกันดังนี้

4.1 แข่งขันกันตอบคำถาม 10 คำถาม

4.2 สมาชิกคนแรกจับคำถามขึ้นมา 1 คำถาม และอ่านคำถามให้กลุ่มฟัง

4.3 ให้สมาชิกที่อยู่ซ้ายมือของผู้อ่านคำถามคนแรกตอบคำถามก่อนต่อไปจึงให้คนถัดไปตอบจนครบ

4.4 ผู้อ่านคำถาม เปิดคำถาม แล้วอ่านเฉลยคำตอบที่ถูกให้กลุ่มฟัง

4.5 ให้คะแนนคำตอบ ดังนี้

4.5.1 ผู้ตอบถูกเป็นคนแรกได้ 2 คะแนน

4.5.2 ผู้ตอบถูกคนต่อไปได้ 1 คะแนน

4.5.3 ผู้ตอบผิดได้ 0 คะแนน

4.6 ต่อไปสมาชิกกลุ่มที่สองจับคำถามที่ 2 และเริ่มเล่นตามขั้นตอน 4.2-4.3 ไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งคำถามหมด

4.7 ทุกคนรวมคะแนนของตนเอง

4.7.1 ทุกคนรวมคะแนนของตนเอง

4.7.2 ผู้ได้คะแนนอันดับ 1 ได้โบนัส 10 คะแนน

4.7.3 ผู้ได้คะแนนอันดับ 2 ได้โบนัส 8 คะแนน

4.7.2 ผู้ได้คะแนนอันดับ 3 ได้โบนัส 5 คะแนน

4.7.3 ผู้ได้คะแนนอันดับ 4 ได้โบนัส 4 คะแนน

4.8 เมื่อแข่งขันเสร็จแล้ว สมาชิกกลุ่มกลับไปกลุ่มบ้านของเรา แล้วนำคะแนนที่แต่ละคนได้รวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนแบบ TGT หรือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT (Team Game Tournament : TGT) ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก 4-6 คน สมาชิกแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน สมาชิกแต่ละคนของกลุ่มจะมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันผลสำเร็จของสมาชิก คือ ผลสำเร็จของกลุ่ม

2.การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT (Teams – Games Tournament) หมายถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-6 คน คณะความสามารถด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน 1 : 2 : 1 ภาระงานของกลุ่มคือ หลังจากที่ครูนำเสนอบทเรียนทั้งชั้นแล้ว ให้แต่ละกลุ่มทำงานตามที่ครูกำหนด และเตรียมสมาชิกทุกคนให้พร้อมสำหรับการแข่งขันในการแข่งขันครูจะจัดให้นักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับเดียวกันแข่งขันกัน คะแนนที่สมาชิกทำได้จะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้รางวัลคือกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงสุด การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ขั้นนำ ครูจัดกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของนักเรียน เพื่อเชื่อมโยงความรู้เข้าสู่เรื่องที่จะสอน เช่น การใช้เกม เพลง นิทาน บทร้อยกรอง การบรรยาย การอภิปราย ฯลฯ

2.2 ขั้นสอน นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนจากแบบฝึกการเขียนสะกดคำ จากนั้นครูสอนเนื้อหาให้นักเรียนทั้งชั้น โดยใช้เทคนิควิธีที่เหมาะสมทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อเชื่อมโยงให้เข้ากับเนื้อหาใหม่ แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกในแต่ละกิจกรรมจากแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เพื่อที่จะได้ความรู้ความเข้าใจในบทเรียนไปใช้ในการแข่งขัน

2.3 ขั้นจัดทีม ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-6 คน โดยคณะนักเรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน 1 : 2 : 1 เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกันก่อนการปฏิบัติกิจกรรม และเตรียมความพร้อมก่อนที่จะแข่งขัน

2.4 ขั้นการแข่งขัน นักเรียนแต่ละกลุ่มจะแข่งขันกันตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียน โดยยึดหลักนักเรียนที่มีความสามารถทัดเทียมกันคือนักเรียนเก่งของแต่ละทีมแข่งขันกันนักเรียนปานกลางของแต่ละทีมแข่งขันกัน และนักเรียนอ่อนของแต่ละทีมแข่งขันกัน แล้วนำคะแนนการแข่งขันของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนรวมของทีม

2.5 ขั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียนและมอบรางวัลทีมที่ได้คะแนนสูงสุด จากนั้นนักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

แบบฝึก

1. ความหมายของแบบฝึก

ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นทักษะกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเป็นทักษะที่ต้องฝึกบ่อย ๆ เพื่อให้เกิดทักษะความชำนาญ และสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ก็เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน นั่นคือ แบบฝึก ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2532: 48) กล่าวว่า แบบฝึกหมายถึง สิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ ตามแนวของหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ และเสริมเพิ่มเติมเนื้อหาบางส่วน ช่วยให้นักเรียนนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ได้อย่างแม่นยำถูกต้องและคล่องแคล่ว

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537: 147) ให้ความหมายว่า แบบฝึก หรือแบบฝึกหัด หรือแบบฝึกเสริมทักษะ เป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และทักษะเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่หนังสือ

เรียนจะมีแบบฝึกหัดอยู่ท้ายบทเรียน ในบางวิชาแบบฝึกหัดจะมีลักษณะเป็นแบบฝึกปฏิบัติ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2537: 490) ได้ให้ความหมายว่า แบบฝึก หมายถึง คู่มือนักเรียนที่นักเรียนต้องใช้ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนจากชุดการสอน เป็นส่วนที่นักเรียนบันทึกสาระสำคัญและทำแบบฝึกหัดด้วยมีลักษณะคล้ายกับ “แบบฝึกหัด” แต่ครอบคลุมกิจกรรมที่ผู้เรียนพึงกระทำมากกว่าแบบฝึกหัด อาจกำหนดแยกเป็นแต่ละหน่วย เรียกว่า “Worksheet” หรือ “กระดาษคำตอบ” ซึ่งผู้เรียนต้องถือติดตัวเวลาประกอบกิจกรรมต่าง ๆ หรืออาจรวมเป็นเล่ม เรียกว่า “Workbook” โดยเย็บรวมเรียงลำดับตั้งแต่หน่วยที่ 1 ขึ้นไป แบบฝึกปฏิบัติเป็นสมบัติส่วนตัวของผู้เรียน แต่ต้องเก็บไว้ที่ชุดการสอนเป็นตัวอย่าง 1 ชุดเสมอ

ชาญชัย อาจินสมภาร (2540: 98) กล่าวว่าแบบฝึกเป็นส่วนหนึ่งของบทเรียนที่นักเรียนต้องเรียนและเป็นโครงการที่ต้องทำให้เสร็จ โดยคำถามให้นักเรียนทบทวนความรู้จากบทเรียนที่ผ่านมาทำให้ทราบได้ว่านักเรียนทำอะไรและทำให้สำเร็จผลอะไรในบทเรียน ซึ่งสามารถใช้ได้ทั้งในชั้นเรียนและที่บ้าน

ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 483) ได้ให้ความหมายว่า แบบฝึก หมายถึง แบบฝึกหัด หรือชุดการสอนที่เป็นแบบฝึกที่ใช้เป็นตัวอย่าง ปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ

จากความหมายของแบบฝึกที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า แบบฝึก หรือแบบฝึกหัด หรือแบบฝึกเสริมทักษะเป็นสื่อการสอนชนิดหนึ่งที่มีลักษณะเป็นใบงาน หนังสือซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อฝึกหัด ฝึกฝน ทบทวน ให้ผู้เรียนเกิดทักษะและความชำนาญในเนื้อหาความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งผู้เรียนสามารถฝึกฝนได้ด้วยตนเองทั้งที่โรงเรียน ที่บ้านเพื่อให้เกิดทักษะความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำประสบการณ์ที่ได้จากแบบฝึกไปใช้ได้ถูกต้องแม่นยำ

2. ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

การจัดทำแบบฝึกเพื่อฝึกทักษะให้บรรลุตามวัตถุประสงค์จะต้องสอดคล้องกับทักษะที่จะฝึกและเหมาะสม ซึ่งมีผู้กล่าวไว้ดังนี้

ขันธชัย มหาโพธิ์ (2535: 20) กล่าวว่าลักษณะที่ดีของแบบฝึกประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

1. ควรมีข้อแนะนำในการใช้
2. มีให้เลือกทั้งแบบตอบ แบบจำกัด และแบบอย่างเสรี
3. คำสั่งหรือตัวอย่างที่ยกเป็นแบบฝึกไม่ควรยาวเกินไปและไม่ควรยากแก่การเข้าใจ
4. ถ้าเป็นแบบฝึกที่ต้องการให้ผู้ศึกษาด้วยตนเอง แบบฝึกนั้นควรมีหลายรูปแบบและ

ให้ความหมายแก่ผู้ฝึกทำด้วย

อัญชัย อินคำ (2536: 45) กล่าวว่าแบบฝึกที่ดี ต้องประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

1. ควรใช้หลักจิตวิทยา และกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. ควรสร้างขึ้นเพื่อฝึกสิ่งที่จะสอน และเกี่ยวข้องกับนักเรียน
3. คำพูดหรือเนื้อหา ควรเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่

แล้ว เช่น จากการอ่าน การสนทนา

4. สิ่งที่ฝึกแต่ละครั้ง ควรเป็นแบบฝึกสั้น ๆ และเข้าใจง่าย ไม่น่าเบื่อ และที่สำคัญต้องกระตุ้นให้เด็กสนใจที่จะฝึก

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537: 145) กล่าวว่า แบบฝึกที่ดี ต้องประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของนักเรียน
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำโดยง่าย
4. ใช้เวลาที่เหมาะสม
5. มีสิ่งน่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ
6. ควรมีข้อแนะนำในการใช้
7. มีให้เลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัด และตอบอย่างเสรี
8. ถ้าเป็นแบบฝึกที่ต้องการให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง แบบฝึกนั้นควรมีหลายรูปแบบ

และให้ความหมายแก่ผู้ฝึกทำด้วย

9. ควรใช้สำนวนภาษาง่าย ๆ ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุก
10. ปลุกความสนใจและใช้หลักจิตวิทยา

จากลักษณะแบบฝึกที่ดีที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าแบบฝึกที่ดีควรมีกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจและเหมาะสมกับวัยผู้ฝึกทำแบบฝึก ใช้สำนวนภาษาง่าย ๆ ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุก เป็นแบบฝึกแบบสั้น ๆ โดยเริ่มจากง่ายไปหายาก มีให้เลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัด และ

ตอบอย่างเสรี สิ่งสำคัญต้องใช้หลักจิตวิทยา กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนกระตุ้นให้เด็กสนใจที่จะฝึก เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องหรือเรื่องที่ได้เรียนมาแล้ว มีคำชี้แจงที่ชัดเจน ใช้เวลาในการทำเหมาะสม

3. หลักการสร้างแบบฝึก

แบบฝึกเป็นเครื่องมือหรือสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนฝึกทำบ่อยครั้งจนเกิดความคล่องแคล่ว ความชำนาญและเกิดทักษะในการเขียนสะกดคำได้ การสร้างแบบฝึกให้ดีและมีประสิทธิภาพนั้น ได้มีผู้กล่าวไว้ดังนี้

วิชัย เพชรเรือง (2531: 20) กล่าวว่าหลักการสร้างแบบฝึกต้องประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

1. แบบฝึกต้องมีเอกภาพและสมบูรณ์แบบในตัว
2. เกิดจากความต้องการของผู้เรียนและสังคม
3. ครอบคลุมเนื้อหาหลายวิธี โดยบูรณาการกับการอ่าน
4. ใช้แนวคิดใหม่ในการทำกิจกรรม
5. สนองความสนใจใคร่รู้และความสามารถของผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
6. คำนึงถึงพัฒนาการและวุฒิภาวะของผู้เรียน
7. เน้นการแก้ปัญหา
8. ครูและนักเรียนมีโอกาสวางแผนร่วมกัน
9. แบบฝึกควรเป็นสิ่งที่น่าสนใจ มีความแปลกใหม่ เป็นสิ่งที่สามารถปรับและรับเข้าสู่โครงสร้างทางความคิดของเด็กได้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537: 145-146) กล่าวว่าหลักการสร้างแบบฝึกต้องประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาปัญหาและความต้องการ โดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากเป็นไปได้ควรศึกษาความต่อเนื่องของปัญหาในทุก ๆ ระดับชั้น
2. วิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหา ออกเป็นเนื้อหาหรือทักษะย่อย ๆ เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบและแบบฝึกหัด
3. พิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบ และขั้นตอนการใช้แบบฝึก เช่น จะนำแบบฝึกไปใช้อย่างไร ในแต่ละชุดจะประกอบด้วยอะไรบ้าง
4. สร้างแบบทดสอบ ซึ่งอาจมีแบบทดสอบเชิงสำรวจ แบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง แบบทดสอบความก้าวหน้าเฉพาะเรื่อง เฉพาะตอน แบบทดสอบที่สร้างจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหาหรือทักษะที่วิเคราะห์ไว้ในตอนที่ 2

5. สร้างบัตรฝึกหัด เพื่อใช้พัฒนาทักษะย่อยแต่ละทักษะ ในแต่ละบัตรจะมีคำถามให้นักเรียนตอบ การกำหนดรูปแบบขนาดของบัตร พิจารณาตามความเหมาะสม

6. สร้างบัตรอ้างอิง เพื่อใช้อธิบายคำตอบหรือแนวทางในการตอบแต่ละเรื่องการสร้างบัตรอ้างอิงนี้อาจทำเพิ่มเติมเมื่อได้นำบัตรฝึกหัดไปทดลองใช้แล้ว

7. สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อใช้บันทึกผลการทดสอบหรือผลการเรียนโดยจัดทำเป็นตอน เป็นเรื่อง เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ สอดคล้องกับแบบทดสอบความก้าวหน้า

8. นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่อง คุณภาพของแบบฝึกและคุณภาพของแบบทดสอบ

9. ปรับปรุงแก้ไข

10. รวบรวมเป็นชุดจัดทำคำชี้แจง คู่มือการใช้สารบัญเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

นางเยาว์ บวงสรวง (2538: 33) กล่าวว่าหลักการสร้างแบบฝึก จะต้องคำนึงจิตวิทยาการเรียนรู้ มีการฝึกที่เหมาะสมจึงมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน การสร้างแบบฝึกให้มีรูปแบบที่น่าสนใจ โดยคำนึงถึงความพร้อมและความสามารถของนักเรียน สำหรับคำที่จะมาสร้างนั้นควรเป็นคำมาจากหนังสือเรียน โดยพิจารณาคำที่นักเรียนมีปัญหาในการเขียนสะกดคำ แบบฝึกที่สร้างขึ้นควรมีการหาประสิทธิภาพให้ได้

เกษรา ภัทรเดชไพศาล (2541: 36-37) กล่าวว่าหลักการสร้างแบบฝึกต้องประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

1. ต้องเหมาะสมกับนักเรียน

2. เรียงลำดับจากง่ายหายาก โดยเริ่มจากการฝึกการออกเสียงแบบพยางค์ คำ วลี ประโยค และคำประพันธ์

3. แบบฝึกบางแบบฝึกให้ใช้ภาพประกอบ เพื่อดึงดูดความสนใจของเด็กจึงจะช่วยให้เด็กประสบผลสำเร็จในการฝึกและช่วยยั่วยุให้ติดตามต่อไป ตามหลักการจูงใจ

4. แบบฝึกที่สร้างขึ้นเป็นแบบสั้น ๆ ง่าย ๆ ใช้เวลาฝึกเป็นเวลา 30-40 นาที

5. เพื่อป้องกันความเบื่อหน่ายแบบฝึกต้องมีลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น ประสมคำจากภาพ เดิมคำลงในช่องว่าง อ่านคำประพันธ์ ฝึกร้องเพลงและใช้เกมต่าง ๆ ประกอบ

จากหลักการสร้างแบบฝึกที่ดีที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า หลักการสร้างแบบฝึกต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ คำนึงจิตวิทยาการเรียนรู้ มีการฝึกที่เหมาะสมจึงมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน สนองความสนใจใคร่รู้และความสามารถของผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่น่าสนใจ มีความแปลกใหม่ เป็นสิ่งที่สามารถปรับและรับเข้าสู่โครงสร้างทางความคิดของเด็กได้

โดยคำนึงถึงความพร้อมและความสามารถของนักเรียนเนื้อหาในแบบฝึกต้องมีหลากหลาย เช่น การเติมคำจากภาพ แบบฝึกการเขียน การอ่านออกเสียง เป็นต้น ซึ่งแบบฝึกต้องมีความน่าสนใจ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและอยากที่จะทำและสามารถหาประสิทธิภาพได้

4. หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

แบบฝึกเป็นเครื่องมือหรือสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนฝึกทำซึ่งหลักจิตวิทยามีส่วนเกี่ยวข้องกับแบบฝึกผู้เรียนสามารถเรียนหรือทำในสิ่งต่าง ๆ ได้นั้นต้องมีแรงจูงใจ และทัศนคติที่ดีต่อการเรียนหรือการทำงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ได้มีผู้กล่าวไว้ดังนี้

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรย (2536: 52-62) ได้แนะนำหลักจิตวิทยาที่ควรนำมาใช้ในแบบฝึกสรุปได้ว่า

1. กฎการเรียนรู้ของ Thorndike ในการจัดการเรียนการสอนมีดังนี้

1.1 กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) คือ การให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียน จะทำให้เกิดความพอใจในการเรียน

1.2 กฎแห่งการฝึกฝน (Law of Exercise) คือ การให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดมากๆ จะทำให้เกิดความคล่องและชำนาญ การสร้างแบบฝึกจึงช่วยให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่เสริมจากแบบฝึกในบทเรียน และมีหลายรูปแบบ

1.3 กฎแห่งผล (Law of Effect) คือ แบบฝึกต้องมีเนื้อเรื่องเป็นที่สนใจของผู้เรียน ความยากง่ายต้องเหมาะสมกับวัย และสติปัญญา มีสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนพอใจ ในการเรียน การประเมินผล ควรกระทำอย่างรวดเร็วหลังจากที่นักเรียนทำเสร็จแล้ว

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูควรคำนึงถึงนักเรียนแต่ละคน มีความรู้ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจที่ต่างต่างกัน ดังนั้นการสร้างแบบฝึกจึงควรพิจารณาถึงความเหมาะสมไม่ยากและไม่ง่ายเกินไป ควรมีคละกันหลายแบบ

3. การจูงใจผู้เรียน สามารถทำได้โดยการจัดแบบฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน เป็นการกระตุ้นให้ติดตามต่อไป และทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึก แบบฝึกควรสั้นๆ จะช่วยให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย

4. การนำสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิต และการเรียนรู้มาให้ให้นักเรียนได้ทดลองทำ ภาษาที่ใช้พูดใช้เขียนในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนได้เรียน และทำแบบฝึกในสิ่งที่ใกล้ตัว จะทำให้จำได้แม่นยำ นักเรียนยังสามารถนำหลัก และความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์อีกด้วย

นอกจากนี้ พรรณี ชูทัย (2522: 192-195) กล่าวถึงการสอนทักษะว่าการที่บุคคลสามารถที่จะเรียนในการทำสิ่งต่าง ๆ นอกจากจะต้องอาศัยแรงจูงใจ ความคิดรวบยอด การแก้ปัญหา ความคิดวิพากษ์วิจารณ์ ความคิดสร้างสรรค์และทัศนคติแล้ว ยังต้องอาศัยทักษะใน

การทำงาน ทักษะเป็นเรื่องที่สำคัญที่ช่วยในการทำงานคล่องแคล่วมีประสิทธิภาพ การเรียนทักษะมีลักษณะเป็นการลองผิดลองถูก (trial and error) เช่น การที่เด็กหัดเดินผู้เรียนจะต้องเป็นผู้กระทำเอง ซึ่งวิธีช่วยให้เกิดทักษะในการเรียนมีรายละเอียดดังนี้

1. การสาธิตและการอภิปรายแนะนำ

1.1 เริ่มบอกให้เด็กทราบว่าทำอะไร ซึ่งแจ้งให้เห็นความสำคัญเพื่อเร้าให้เด็กเกิดความสนใจและกระตุ้นให้เห็นว่าสิ่งนั้นมีความจำเป็นสำหรับตนอย่างไรต่อจากนั้นจึงสาธิตให้ดูตั้งแต่ต้นจนจบและอธิบายให้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ เน้นจุดที่สำคัญหรือที่ต้องสังเกตโดยเขียนบนกระดานดำ

1.2 ให้เด็กได้มีโอกาสฝึกหัดทันทีหลังจากการสาธิต สิ่งที่ต้องคำนึงคือการทำซ้ำและการเสริมแรง ถ้าเครื่องใช้มีไม่พอ ให้สาธิตกับเด็กเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อให้เด็กทุกคนมีโอกาสฝึกหัดและครูจะได้เสริมแรงอย่างทั่วถึง การฝึกทักษะจะเสียเวลาเปล่าถ้าเด็กไม่มีโอกาสได้ฝึกและได้ผลดีถ้าเด็กกระตือรือร้นและครูต้องเสริมแรงกระตุ้นทุกครั้ง

1.3 ในขณะที่ฝึกหัดให้คำแนะนำเพื่อช่วยให้เด็กทำทักษะนั้น ๆ ได้ด้วยตนเอง

1.4 ให้คำแนะนำในลักษณะที่อยู่ในบรรยากาศที่สบาย ๆ ไม่วิจารณ์เด็กโต ๆ บางคนมักจะกลัวผิด กลัวทำไม่ได้ จึงมักจะทำผิดพลาด ครูจะต้องใจเย็นไม่ดุ บรรยากาศที่ไม่ตึงเครียดจะช่วยให้เกิดความพยายามที่จะลอง

1.5 ในการฝึกหัด การเน้นสิ่งที่ถูกเป็นสิ่งที่มิประโยชน์ แต่บางครั้งการทำสิ่งที่ผิดพลาดจนเกินกว่าเหตุก็จะช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดได้

2. สิ่งที่ต้องควรระวังในการเรียนทักษะ คือ การสรุปรวบยอดความหมายกว้าง ๆ ของสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่แต่ละบุคคลมี (generalization) และ ทักษะเก่ามารบกวนการเรียนทักษะใหม่ กับ สิ่งที่เรียนใหม่ (interference) โดยที่คิดว่าคล้ายคลึงกันเหมือนกัน ซึ่งทำให้เกิด (interference) หมายถึง ทักษะเก่ามารบกวนการเรียนทักษะใหม่ ผลที่ตามคือ การถ่ายโยงเชิงลบหรือการขัดขวางไม่ให้เกิดการเรียนรู้ (negative transfer) เช่น คนที่เคยขับรถเกียร์อัตโนมัติ แล้วมาขับรถเปลี่ยนเกียร์ หรือคนที่เคยขับรถซิดขวาแล้วมาขับรถซิดซ้าย

การแก้ การสรุปรวบยอดความหมายกว้าง ๆ ของสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่แต่ละบุคคลมี (generalization) อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจว่าทักษะใหม่ที่ฝึกนั้นจะมีวิธีการของตนเอง ซึ่งแตกต่างจากวิธีการของทักษะเก่า

การแก้ ทักษะเก่ามารบกวนการเรียนทักษะใหม่ (interference) กระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าใจว่าเขากำลังเรียนทักษะซึ่งทักษะเก่าเข้ามารบกวน เช่น การขับรถของชาวสวีเดนเปลี่ยนจากซ้ายมาเป็นขวาต้องมีการอบรมผู้ขับรถ โดยชี้แจงให้เข้าใจถึง การถ่ายโยงเชิงลบหรือการขัดขวาง

ไม่ให้เกิดการเรียนรู้ (negative transfer) และให้ผู้ขับรถพยายามคิดว่า ขณะนี้ “กำลังขับทางขวา” เตือนตัวเองอยู่ตลอดเวลา โดยวิธีการนี้เมื่อประเทศสวีเดนเปลี่ยนจากซ้ายมาเป็นขวา มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นน้อยที่สุดในบรรดาประเทศในยุโรปทั้งหลายที่เปลี่ยนจากซ้ายเป็นทางขวา

หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า หลักจิตวิทยาจะช่วยให้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะ ซึ่งต้องคำนึงถึงความยากง่ายของเนื้อหา ความเหมาะสมกับวุฒิภาวะ วัย พัฒนาการ ความสนใจ สถิติปัญญา ความแตกต่างระหว่างบุคคล และมีการจูงใจนักเรียน ให้นักเรียนฝึกทำมากๆ ทำซ้ำ ๆ ทำบ่อยๆ จนคล่อง แม่นยำ และเกิดความชำนาญ และมีการเสริมแรงกระตุ้นในทุกครั้งที่ได้ทำงาน มีการให้คำแนะนำผู้เรียนเสมอ เพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึก

การตรวจสอบคุณภาพของแบบฝึกมีความสำคัญเพื่อเป็นการประกันคุณภาพของแบบฝึกที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ซึ่งมีผู้กล่าวไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2532: 494) ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่จะต้องทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนหรือแบบฝึกอยู่หลายประการ คือ

1. สำหรับหน่วยงานผลิตแบบฝึกเป็นการประกันคุณภาพของแบบฝึกว่าอยู่ในขั้นสูงเหมาะสมที่จะผลิตออกมาจำนวนมาก หากไม่มีการทดสอบประสิทธิภาพเสียก่อนแล้ว ผลิตออกมาใช้ประโยชน์ไม่ได้ดี ก็จะต้องทำใหม่ เป็นการสิ้นเปลืองเวลาและเงินทอง

2. สำหรับผู้ใช้แบบฝึก แบบฝึกจะทำหน้าที่สอน โดยที่ช่วยสร้างสภาพการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมตามที่มุ่งหมาย ดังนั้นก่อนนำแบบฝึกมาใช้จึงควรมั่นใจว่าแบบฝึกนั้นมีประสิทธิภาพในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จริง การทดสอบประสิทธิภาพตามลำดับขั้นจะช่วยให้มีคุณค่าทางการสอนจริงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. สำหรับผู้ผลิตแบบฝึก การทดสอบประสิทธิภาพจะทำให้ผู้ผลิตมั่นใจได้ว่า เนื้อหาสาระที่บรรจุลงในชุดแบบฝึกง่ายต่อการเข้าใจ อันจะช่วยให้ผู้ผลิตมีความชำนาญสูงขึ้น

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพทำได้โดยการประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง(กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพ E_1 เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการและ E_2 เป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ กำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหมายว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือใช้เกณฑ์ในเนื้อหาที่เป็นทักษะไว้ 80/80

ชัยขงศ์ พรหมวงศ์ (2532: 495) เสนอวิธีคำนวณหาประสิทธิภาพ โดยใช้วิธี การคำนวณ
ดังนี้

E_1 ได้จากการนำคะแนนงานทุกชิ้นของนักเรียนแต่ละคนรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยเทียบ
เป็นร้อยละ

E_2 ได้จากการนำคะแนนผลการสอบหลังการทดลองของนักเรียนทั้งหมดรวมกัน
แล้วหาค่าเฉลี่ยเทียบเป็นร้อยละ

การคำนวณประสิทธิภาพของแบบฝึก

กระทำโดยใช้สูตรต่อไปนี้

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\frac{\sum Y}{N}}{B} \times 100$$

E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการคิดเป็นร้อยละจากการตอบแบบฝึกหัด ของชุด
การฝึกได้ถูกต้อง

E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์คิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบ หลัง
การฝึกได้ถูกต้อง

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากแบบฝึกหัด

$\sum Y$ แทน คะแนนรวมของการทดสอบหลังจากฝึก

N แทน จำนวนของผู้เรียน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึก

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังการฝึก

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึก

ชัยขงศ์ พรหมวงศ์ (2532: 495) กล่าวว่า การกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น
ควรพิจารณาตามความเหมาะสม โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ มักจะตั้งไว้สูงสุดแล้วลด
ต่ำลงมา คือ 90/90, 85/85, 80/80 ส่วนเนื้อหาสาระที่เป็นทักษะจะต้องใช้เวลาในไปฝึกฝนและ
พัฒนา ไม่สามารถทำให้ถึงเกณฑ์ระดับสูงได้ในห้องเรียนหรือในขณะที่เรียน จึงอนุโลมให้ตั้งไว้
ต่ำลง นั่นคือ 80/80, 75/75 แต่ไม่ต่ำกว่า 75/75 เพราะเป็นระดับความพอใจต่ำสุด จึงไม่ควรต่ำกว่า
นี้ เมื่อกำหนดเกณฑ์แล้วนำไปทดลองจริงอาจได้ผลไม่ตรงตามเกณฑ์ให้มีความคลาดเคลื่อน

หรือความแปรปรวนของผลลัพธ์ได้ไม่เกิน .05 (ร้อยละ 5) จากช่วงต่ำไปสูง = ± 2.5 นั้นให้ผลลัพธ์ของค่า E_1 หรือ E_2 ที่ถือว่า เป็นไปตามเกณฑ์ มีค่าต่ำกว่าเกณฑ์ ไม่เกิน 2.5% และสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่เกิน 2.5%

ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ เมื่อผลิตแบบฝึกเพื่อเป็นต้นแบบแล้ว ต้องนำแบบฝึกไปทดสอบประสิทธิภาพตามขั้นตอนต่อไปนี้ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2532: 496-497)

1. ขั้นหาประสิทธิภาพ 1:1 แบบเดี่ยว (Individual Tryout 1:1)

เป็นการทดลองกับผู้เรียนกลุ่มละ 1 คน โดยใช้เด็กเก่ง ปานกลาง อ่อน เพื่อค้นหาข้อบกพร่องต่าง ๆ เช่น ลักษณะของแบบฝึก จำนวนแบบฝึก ความสนใจของนักเรียนและ ความเหมาะสมในด้านเวลา เสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

2. ขั้นหาประสิทธิภาพ 1:10 แบบกลุ่ม (Small group Tryout 1:10)

เป็นการทดลองกับผู้เรียนกลุ่มละ 6-10 คน (แต่ละผู้เรียนเก่งกับอ่อน) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกต ตรวจสอบงาน สัมภาษณ์ เพื่อค้นหาข้อบกพร่องแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและปรับปรุงจนได้ตามเกณฑ์

3. ขั้นหาประสิทธิภาพ 1:100 แบบสนาม (Field Tryout 1:100)

เป็นการทดลองกับผู้เรียนกลุ่ม 30 - 100 คน ให้นักเรียนคละกันทั้งเก่งและอ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพของแบบฝึก ผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับที่ตั้งจากเกณฑ์พิจารณาประสิทธิภาพดังกล่าว

นอกจากนี้แบบฝึกจะมีประสิทธิภาพได้ต้องมีการประเมินโดยอาศัยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย ดังที่ มาเรียม นิลพันธุ์ (2547: 177) ได้กล่าวถึงการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ กระทำด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ความเหมาะสมของส่วนประกอบของแบบฝึก การใช้ภาษาในการสื่อความหมาย โดยให้ผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญ 3-5 คน เป็นผู้ประเมิน โดยกำหนดเป็นคะแนนดังนี้

ถ้าแน่ใจว่ามีคุณภาพ มีความเหมาะสม ให้คะแนน +1

ถ้าไม่แน่ใจว่ามีคุณภาพ มีความเหมาะสม ให้คะแนน 0

ถ้าแน่ใจว่าไม่มีคุณภาพ ไม่มีความเหมาะสม ให้คะแนน -1

แล้วนำผลการประเมินหรือการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านที่ให้คะแนนแต่ละข้อมาหาค่าเฉลี่ยตามสูตร

$$\text{จากสูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ค่าเฉลี่ยผลประเมินความสอดคล้องเหมาะสมของแบบฝึก
 $\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าค่า IOC มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง

สรุปได้ว่า แบบฝึกของการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำและทักษะทางสังคม ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มีการหาประสิทธิภาพ 2 วิธีการ คือ 1) วิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2547: 177) และ 2) การหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 ของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2532: 495-497)

6. ประโยชน์ของแบบฝึก

สาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องมีการฝึกทบทวนบ่อยครั้ง อย่างสม่ำเสมอ แบบฝึกจึงเป็นเครื่องมือหรือสื่อการเรียนการสอนที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนวิชาภาษาไทย มีผู้กล่าวไว้ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537: 146) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียน
2. ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย
3. ช่วยในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการที่ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จ
4. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน
5. การให้นักเรียนทำแบบฝึก ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือจุดบกพร่องของนักเรียนได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุง แก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันทั่วถึง
6. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดแรงงานและเวลาในการที่จะเตรียมการสร้างแบบฝึก นักเรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาในการคัดลอกแบบฝึกทำให้มีเวลาและโอกาสฝึกฝนได้มากขึ้น

นิภาพร วงษ์ศิลา (2543: 46) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน โดยกระทำดังนี้

- 1.1 ฟีกทันทีหลังจากเด็กได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ
 - 1.2 ฟีกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
 - 1.3 เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฟีก
 2. แบบฟีกที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
 3. แบบฟีกที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่ม เด็กสามารถเก็บรักษาไว้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ต่อไป
 4. การให้เด็กทำแบบฟีก ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งช่วยทำให้ครูดำเนินการปรับปรุงและแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันท่วงที
 5. แบบฟีกที่จัดทำขึ้นนอกจากที่อยู่ในบทเรียน จะช่วยให้เด็กฟีกฝนอย่างเต็มที่
 6. แบบฟีกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงและเวลาในการที่จะต้องเตรียมสร้างแบบฟีกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฟีกจากตำราเรียน ทำให้เด็กมีเวลาและฟีกฝนทักษะต่าง ๆ มากขึ้น
 7. แบบฟีกช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายเฉพาะการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มที่แน่นอน และผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบและเป็นระเบียบ
- วิเชียร เกษประทุม (2545: 36) กล่าวว่าประโยชน์ของแบบฟีก แบบฟีกเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนได้ฟีกทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น และแบบฟีกช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง
- จากประโยชน์ของแบบฟีกที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าแบบฟีกเป็นส่วนหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา ความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งการจัดทำแบบฟีกให้ผู้เรียนได้ทดลองทำจะทำให้ผู้สอนเห็นข้อบกพร่อง จุดเด่น จุดที่จะต้องพัฒนา และแบบฟีกช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง

ทักษะทางสังคม

ทักษะทางสังคมเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญและจำเป็นทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน และสังคม เป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับบุคคลทุกเพศ ทุกวัย เพื่อใช้ในการปฏิสัมพันธ์ ติดต่อสื่อสาร และการอยู่ร่วมกันของบุคคลในสังคม

1. ความหมายของทักษะทางสังคม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546: 517, 1159) ได้ให้ความหมายของคำว่า ทักษะ และสังคม ไว้ว่า

ทักษะ หมายถึง ความชำนาญ

สังคม หมายถึง คนจำนวนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันตามระเบียบ กฎเกณฑ์ โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญร่วมกัน

จากความหมายข้างต้น ได้มีนักการศึกษาและนักวิชาการได้ให้ความหมายและทักษะเกี่ยวกับทักษะทางสังคมดังนี้

Slavin et al. (1989: 22-26) กล่าวว่า ทักษะทางสังคมหมายถึง ความสามารถของบุคคลในการติดต่อสื่อสารและการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ทั้งโดยการใช้ถ้อยคำ (Verbal) และไม่ใช่ถ้อยคำ (Non-verbal) ซึ่งครอบคลุมในการรับ การส่ง และการควบคุมการสื่อสารระหว่างบุคคล แบ่งออกเป็น 4 ประการ

1. ความร่วมมือในการทำงาน โดยเน้นให้นักเรียนมีการช่วยเหลือกันและกันด้วยความเต็มใจ มีความกระตือรือร้นในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม
2. ความเป็นผู้นำและเป็นผู้ตาม กระตุ้นให้นักเรียนตระหนักในบทบาท หน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
3. การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม โดยเน้นทั้งปฏิสัมพันธ์ทางร่างกาย (Physical interactive) ปฏิสัมพันธ์ทางวาจา (Verbal interaction) และปฏิสัมพันธ์ทางจิตใจ (Emotion interaction)
4. การเป็นสมาชิกในกลุ่มมุ่งพัฒนาการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตย รวมทั้งปลูกฝังให้สมาชิกในกลุ่มมีความยืดหยุ่น (Flexible) เกิดความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น ได้ดียิ่งขึ้น มีการยอมรับซึ่งกันและกัน

ประนอม เดชชัย (2536: 19) กล่าวว่า ทักษะทางสังคมหมายถึง ทักษะซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องมี เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคม ได้แก่ ทักษะในการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคม (Social Living Skills) และทักษะทางกระบวนการกลุ่ม (Group Process Skills) ความหมายทั่วไปของขอบเขตการพัฒนาทักษะทางสังคมจะเน้น 2 เรื่อง คือ

1. ทักษะทางสังคม เป็นวิธีฝึกฝนและสนับสนุนให้นักเรียนปฏิบัติในสิ่งที่ดี เช่น การพูดที่เหมาะสม การตกลงกันในเรื่องที่ได้แย้ง
2. ทักษะทางสังคม ช่วยเพิ่มพูนให้เด็กมีพฤติกรรมและความสามารถในการสนองตอบและแสดงท่าทางที่เหมาะสม การมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน ๆ เพื่อเป็นฐานในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในอนาคต

วิลาสลักษณ์ ชั่ววัลลี (2542: 40) กล่าวว่า ทักษะทางสังคมหมายถึง ความสามารถในการจัดการกับอารมณ์ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้ดีสามารถอ่านสถานการณ์ทางสังคม

และบุคคลที่เกี่ยวข้องได้อย่างแน่นหนา มีปฏิสัมพันธ์ที่ราบรื่นได้สามารถใช้ทักษะเหล่านี้ในการชักจูงและเป็นผู้นำในการประนีประนอมและยุติข้อโต้แย้งเพื่อการร่วมมือกันและทำงานเป็นทีมได้

อุษณีย์ โภธิสุข (2545: 120) กล่าวว่า ทักษะทางสังคมเป็นความสามารถที่เรารู้จักเข้าใจความรู้สึก ความต้องการทางจิตใจ หรือความต้องการต่าง ๆ ของคนเราที่เกี่ยวข้องด้วย รวมทั้งรู้จักที่จะสร้างสานสายสัมพันธ์ให้มั่นคงด้วยความรัก ความเอาใจใส่เอื้ออาทรต่อผู้อื่นอย่างต่อเนื่อง รู้จักการแสดงออกอย่างเหมาะสมต่อสภาพการณ์ต่าง ๆ

พวงเพชร พวงศีลสิทธิ์ (2546: 37) กล่าวว่า ทักษะทางสังคมหมายถึง ความสามารถในการอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข รู้จักผิดชอบ รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง รู้จักปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง รู้จักปฏิบัติต่อผู้อื่น ได้รับการยอมรับจากสมาชิกในสังคม และสร้างประโยชน์ให้แก่สังคม

ปีทมา บันเทิงจิต (2548: 21) กล่าวว่า ทักษะทางสังคมเป็นความสามารถในการปรับตัวของบุคคลให้อยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม รู้จักผิดชอบ รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง และการปฏิบัติต่อผู้อื่น ได้รับการยอมรับจากสมาชิกในสังคม และสร้างประโยชน์ให้แก่สังคมไม่เป็นการแกล้งสังคม

กาญจนา คงสวัสดิ์ (2551: 33) กล่าวว่า ทักษะทางสังคมหมายถึง ความสามารถในการแก้ปัญหาที่ต้องเผชิญในชีวิตประจำวันเพื่อให้อยู่รอดปลอดภัยและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

จากความหมายของทักษะทางสังคมสามารถสรุปได้ว่า ทักษะทางสังคมคือ การติดต่อสื่อสารและการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ทั้งโดยการใช้ถ้อยคำ และไม่ใช้ถ้อยคำ ความสามารถในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคม สามารถควบคุมตนเอง เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง สามารถปรับตัวให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง การร่วมมือกันและทำงานเป็นทีมได้ เป็นทักษะซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องมี เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคม คือทักษะในการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคม และทักษะทางกระบวนการกลุ่ม ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ประการคือ ความร่วมมือในการทำงาน ความเป็นผู้นำและเป็นผู้ตาม การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม และการเป็นสมาชิกในกลุ่มมุ่งพัฒนาการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตยนั่นเอง

2. ความสำคัญของทักษะทางสังคม

ทักษะทางสังคมมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนทุกคนเป็นความสามารถในการรู้จัก เข้าใจ สร้างสรรค์และประสาน ความรู้สึก ความต้องการ ความสัมพันธ์ ตลอดจนแก้ปัญหา และจัดการกับการปฏิสัมพันธ์ของบุคคลที่มีต่อกัน ดังนี้

ศุภมาล เกษมสุข (2535: 10-11) กล่าวว่า ความสำคัญของทักษะทางสังคมมีรายละเอียดดังนี้

ทักษะทางสังคม เป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญต่อมนุษย์เพราะมนุษย์ไม่สามารถจะอยู่ได้ตามลำพัง ต้องมีเพื่อนมีกลุ่มสังคมที่จะดำรงชีวิตอยู่ร่วมกัน ตั้งแต่สังคมเล็ก ๆ ในครอบครัว ขยายออกไปเป็นสังคมห้องเรียน สังคมโรงเรียน สังคมในอาชีพ การงาน จนถึงสังคม ชุมชน ประเทศ และโลก ทุกกลุ่มสังคมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์พึ่งพาอาศัยกัน ซึ่งต้องอาศัยทักษะทางสังคม ทักษะทางสังคมมีความสำคัญทั้งทางด้านส่วนบุคคลและด้านสังคม

ความสำคัญทางด้านส่วนบุคคล ทักษะทางสังคม เป็นทักษะที่ช่วยให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ยิ่งสภาพสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปมากเท่าไร ทักษะทางสังคมยิ่งมีความจำเป็นมากขึ้นเท่านั้น เพราะบุคคลต้องสามารถปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น สามารถสื่อความหมายเข้าใจกัน สามารถทำงานร่วมกัน สามารถแก้ปัญหาได้โดยสันติวิธีเมื่อเกิดความขัดแย้ง รู้จักคิดและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นต่อตนเองและสังคมได้ สามารถปรับตัวได้ทุกสภาพแวดล้อม สิ่งเหล่านี้ เป็นทักษะที่ช่วยให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขและมั่นคง

ความสำคัญทางด้านสังคม สังคมใดที่สมาชิกเป็นผู้มีทักษะทางสังคม มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกัน สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยสันติวิธีสมาชิกรู้จักเสียสละประโยชน์ส่วนตัว เพื่อประโยชน์ส่วนรวม มีความคิดสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาสังคมที่ตนอยู่ สังคมนั้นย่อมเป็นสังคม ที่สงบสุข มีความเจริญมั่นคง แต่ถ้าสังคมใดมีลักษณะตรงกันข้ามสมาชิกขาดทักษะทางสังคม สังคมนั้นย่อมมีปัญหา ไม่สงบสุข และมีแต่ความเสื่อม

ทักษะทางสังคม จึงมีความสำคัญ ช่วยพัฒนาทั้งบุคคลและสังคม เพราะถ้าบุคคลซึ่งเป็นสมาชิกของสังคม มีทักษะที่จะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขแล้ว สังคมก็ย่อมสงบสุขและเจริญก้าวหน้าไปด้วย

ธีรยุทธ์ เสนิย์วงศ์ ณ อรุณยา (2536: 220) กล่าวว่า ความสำคัญของทักษะทางสังคม คือ มีความสำคัญต่อพัฒนาการทางสังคมของเด็กเป็นอย่างมากและส่งผลต่อตัวเด็กใน ทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านจิตใจ สังคม การเรียน การปรับตัว ทั้งในชีวิตปัจจุบันและอนาคต ดังนั้น จึงควรมีการแก้ไขและพัฒนาทักษะทางสังคม โดยที่ครูร่วมมือกับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับเด็กทุก ๆ ฝ่าย

กระทรวงศึกษาธิการ (2544: 90-91) ได้อธิบายถึงความสำคัญของทักษะทางสังคมว่า การจะให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเพื่อนำไปแก้ปัญหาหรือพัฒนาในชีวิตประจำวัน เนื้อหาสาระที่ต้องเรียนรู้ คือ ความรู้พื้นฐานทักษะอาชีพ ทักษะการแก้ปัญหาและพัฒนาชีวิต และทักษะทางสังคม เพื่อการประสานสัมพันธ์และอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ซึ่งทักษะเหล่านี้ คือ ทักษะชีวิต (Life Skills) ที่ทุกคนต้องมี ต้องเรียนรู้ และเรียนรู้อยู่ทุกขณะของชีวิต

กฤษยา ก่อสุวรรณ (2553: 326) กล่าวว่า ความสำคัญของทักษะทางสังคม เป็นทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตในสังคมสำหรับทุกคน เนื่องจากทักษะทางสังคมนี้เป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้อื่นในสังคมนั้น ๆ ขอมรับบุคคลนั้นหรือไม่ เช่น คนรอบข้างจะชอบหรือพอใจคบหากับบุคคลนั้นหรือไม่ นายจะจ้างงานหรือไม่ ขึ้นอยู่กับทักษะของบุคคลนั้น ๆ ด้วย ดังนั้นทุกคนจึงจำเป็นต้องมีทักษะทางสังคมที่เหมาะสม เพื่อที่จะสามารถสร้างสัมพันธภาพและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

จากความสำคัญของทักษะทางสังคมสามารถสรุปได้ว่า ทักษะทางสังคมมีความสำคัญต่อบุคคลทุก ๆ คน ควรมีการสร้างเสริมทักษะทางสังคมตั้งแต่เด็กเป็นต้นไป เพื่อจะได้เป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ เพราะทักษะทางสังคมเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมสำหรับทุกคน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเข้าสังคมมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกัน สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง

3. ทักษะทางสังคมของสมาชิกในกลุ่มการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน

สมาชิกในกลุ่มการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีทักษะทางสังคมที่ส่งผลจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างมากมาดังนี้

ทักษะทางสังคมซึ่งเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวคิดของ Slavin, Madden and Stevens (1989: 22-26) ดังนี้

1. ความร่วมมือในการทำงาน โดยเน้นให้นักเรียนมีการช่วยเหลือกันและกันด้วยความเต็มใจ มีความกระตือรือร้นในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม
2. ความเป็นผู้นำและผู้ตาม กระตุ้นให้นักเรียนตระหนักในบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
3. การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม โดยเน้นทั้งปฏิสัมพันธ์ทางร่างกาย (Physical interactive) ปฏิสัมพันธ์ทางวาจา (Verbal interaction) และปฏิสัมพันธ์ทางจิตใจ (Emotion interaction)
4. การเป็นสมาชิกในกลุ่มมุ่งพัฒนาการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตย รวมทั้งปลูกฝังให้สมาชิกในกลุ่มมีความยืดหยุ่น (Flexible) เกิดความเข้าใจในตนเองและผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น มีการยอมรับซึ่งกันและกัน

นาตยา ภัทรแสงไทย (2535: 199) ได้กำหนดพฤติกรรมที่เป็นทักษะทางสังคมดังนี้

1. การวางแผนร่วมกับผู้อื่น
2. การมีส่วนร่วมในโครงการต่าง ๆ
3. การมีส่วนร่วมในการอภิปรายกลุ่ม

4. การตอบสนองอย่างมีมารยาทต่อคำถามของผู้อื่น
5. การเป็นผู้นำการอธิบาย
6. การแสดงความรับผิดชอบ
7. การช่วยเหลือผู้อื่น

จากทักษะทางสังคมของสมาชิกในกลุ่มการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันสรุปได้ว่า ทักษะทางสังคมซึ่งเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ ความร่วมมือในการทำงาน ความเป็นผู้นำและเป็นผู้ตาม การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม โดยเน้นทั้งปฏิสัมพันธ์ทางร่างกาย ทางวาจา ทางจิตใจ เป็นสมาชิกในกลุ่มมุ่งพัฒนาการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตย ปลูกฝังให้สมาชิกในกลุ่มมีความยืดหยุ่น เกิดความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น ช่วยเหลือผู้อื่น มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ความมีน้ำใจต่อผู้อื่น และความเป็นประชาธิปไตยกันในกลุ่มของส่วนร่วมนั่นเอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยมีผู้ได้ศึกษาและวิจัยในประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT การเขียนสะกดคำ ทักษะทางสังคม ดังนี้

สุพจน์ วิทวัสสินุ (2552: 168-169) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมเกมการศึกษา เพื่อสร้างเสริมทักษะทางสังคมในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อ 1) เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาเกมการศึกษา เพื่อสร้างเสริมทักษะทางสังคมในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อพัฒนาและให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 3) เพื่อทดลองใช้กิจกรรมเกมการศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะทางสังคมในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 4) เพื่อประเมินและปรับปรุงกิจกรรมเกมการศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคมในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้านพฤติกรรมเกี่ยวกับทักษะทางสังคม และความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมเกมการศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะทางสังคมในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 4 (เขวอนปริชาอุทิศ) สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครปฐม ปีการศึกษา 2551 จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมเกมการศึกษา ชุดกิจกรรมเกมการศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคม แบบสังเกตพฤติกรรมทักษะทางสังคมด้านการมีระเบียบวินัยต่อตนเองและส่วนรวม และด้านการทำงานเป็นทีม แบบวัดทักษะทางสังคม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉบับก่อนและหลังจัดกิจกรรมเกมการศึกษา แบบวัดทักษะทางสังคมทำกิจกรรมเกมการศึกษา และแบบสอบถามความคิดเห็น

ของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมเกมการศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะทางสังคมในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่าหลังทดลองใช้กิจกรรมเกมการศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนมีทักษะทางสังคมด้านการมีระเบียบวินัยต่อตนเองและส่วนรวมอยู่ในระดับพอใช้ และทักษะทางสังคมด้านการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับดีและผลการประเมินทักษะทางสังคมของนักเรียนก่อนเรียนและหลังจัดกิจกรรมเกมการศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ศิริพร จิรังศ์พานิช (2553: 110) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือผสมผสานระหว่างเทคนิคกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) และเทคนิคกลุ่มเกมการแข่งขัน (TGT) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือผสมผสานระหว่างเทคนิคกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) และเทคนิคกลุ่มเกมการแข่งขัน (TGT) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 5 วัดเกาะกลาง อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 35 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบย่อย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสมผสานระหว่างกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) และเทคนิคกลุ่มเกมการแข่งขัน (TGT) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.80/82.67

ประไพ สุวรรณสารคุณ (2553: 106) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษากับเกณฑ์ร้อยละ 70 2) ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ ความมีวินัย และความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษา และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดม่วง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี จำนวน 16 คน ปีการศึกษา 2553 เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบรายกรณี (One Shot Case Study) เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนโดยใช้เกมการศึกษา แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนสะกดคำยาก แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ ความมีวินัยและความมุ่งมั่นในการทำงาน และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษา เท่ากับ ร้อยละ 76.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 70 และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ ความมีวินัย และความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษานักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีเยี่ยมในทุกด้าน

นิรานันท์ วิไลรัตนกุล (2553: 104) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกแก้ไขข้อผิดพลาด ในการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศนักเรียนชาวประเทศระดับกลางในเขต กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชาว ต่างประเทศระดับกลางให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติระดับกลาง โดยใช้แบบ ฝึกและ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชาวต่างประเทศระดับกลางที่มีต่อแบบฝึกการเขียนสะกด คำ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักเรียนชาวต่างประเทศระดับกลาง โรงเรียนนานาชาตินี้วา เขตบางกะปิ จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552-2553 จำนวน 15 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย ใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบฝึกการเขียนสะกดคำ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึก ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบ ฝึกเพื่อแก้ไขการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศระดับกลาง ที่มีประสิทธิภาพตาม เกณฑ์ 70/70 ได้ค่าประสิทธิภาพ 81.08/81.53 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศระดับกลางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดการ เขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศระดับกลางอยู่ในระดับมาก

สารสิน เล็กเจริญ (2549: 68) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ วัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค TGT กับการสอนปกติ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT 3) ศึกษา ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 มีนักเรียน 120 คน จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 60 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายและจับสลาก ได้ห้องประถมศึกษาปีที่ 1/3 เป็นกลุ่มทดลอง เรียนแบบ

ร่วมมือเทคนิค TGT และได้ห้องประถมศึกษาปีที่ 1/4 เป็นกลุ่มควบคุม เรียนแบบปกติใช้เวลาทดลอง 11 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าทีแบบอิสระ (t-test Independent) การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ (t-test Dependent) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จุฑามาศ กันตیب (2554: 74) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ โดยใช้เทคนิคจิกซอว์ 2 ร่วมกับเกมการศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 วัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังการเรียนรู้อยู่โดยใช้ เทคนิคจิกซอว์ 2 ร่วมกับเกมการศึกษา 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ โดยใช้เทคนิคจิกซอว์ 2 ร่วมกับเกมการศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนอุดมวิทยา จังหวัดราชบุรี จำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ใช้เวลาจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 สัปดาห์ ๆ ละ 4 วัน วันละ 2 ชั่วโมง รวม 40 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย (ท 11101) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่องการเขียนสะกดคำ โดยใช้เทคนิคจิกซอว์ 2 ร่วมกับเกมการศึกษา 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ โดยใช้เทคนิคจิกซอว์ 2 ร่วมกับเกมการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียน ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการเรียนรู้นสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อัจฉรา เจตบุตร (2554: 120-121) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนสื่อประสม เรื่องการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาบทเรียนสื่อประสม เรื่อง การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 2) พัฒนาบทเรียนสื่อประสม เรื่อง การเขียนสะกดคำ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 3) ทดลองใช้บทเรียนสื่อประสม เรื่อง การเขียนสะกดคำ 4) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการใช้บทเรียนสื่อประสม และ

ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนสื่อประสม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสมถวิลวิเทศศึกษา ห้วยมงคล อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 6 คน ซึ่งเป็นนักเรียนไทย จำนวน 5 คน และเป็นนักเรียนเกาหลี จำนวน 1 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 เป็นเวลา 12 คาบเรียน รวมทั้งหมด 9 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) บทเรียนสื่อประสม เรื่อง การเขียนสะกดคำ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้บทเรียนสื่อประสม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนสื่อประสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนสื่อประสมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนด้วยบทเรียนสื่อประสม และนักเรียนเห็นด้วยว่าการเรียนโดยใช้บทเรียนสื่อประสมมีประโยชน์มากทำให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้นกว่าเดิม เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ เกิดความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น เกิดความรู้ที่มั่นใจในการเรียนมากขึ้นและเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน

จุมณี สุระโยธิน (2554: 186-187) ได้วิจัยเรื่องผลของการจัดกิจกรรมเรียนรู้ร่วมกันทางอินเทอร์เน็ตด้วยการเขียนสะท้อนคิดผ่านสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมเรียนรู้ร่วมกันทางอินเทอร์เน็ตด้วยการเขียนสะท้อนคิดผ่านสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ พฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม และพฤติกรรมการเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้สังคมออนไลน์ และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมเรียนรู้ร่วมกันทางอินเทอร์เน็ตด้วยการเขียนสะท้อนการคิดผ่านสื่อสังคมออนไลน์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เข้าร่วมกิจกรรมใน โครงการฟื้นฟูศีลธรรมโลก จำนวน 16 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) กิจกรรมเรียนรู้ร่วมกันทางอินเทอร์เน็ตด้วยการเขียนสะท้อนคิดผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ประกอบด้วย คู่มือการจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะทางสังคมและแผนกำกับกิจกรรม 2) แบบประเมินทักษะทางสังคม 3) แบบสอบถามความคิดเห็น 4) ระบบบริหารจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และ 5) แบบสังเกต ประกอบด้วย แบบสังเกตพฤติกรรมการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม และแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ การวิเคราะห์เนื้อหา ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า คะแนนทักษะทางสังคมหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม โดยนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมมีทักษะทางสังคมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพฤติกรรมการสื่อสารและ

ปฏิสัมพันธ์พฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม และพฤติกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน โยงใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียน โดยรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับดี

พรพรรณ มากบุญ (2555: 115-116) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับทักษะทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเองความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และอิทธิพลจากเพื่อนของเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน 2) ศึกษาเปรียบเทียบทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่มีอายุ รายได้ของครอบครัว พฤติกรรมการดื่มสุราของสมาชิกในครอบครัว พฤติกรรมการเสพยาเสพติดของสมาชิกในครอบครัว พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาของสมาชิกในครอบครัว จำนวนครั้งที่ถูกตำรวจจับกุมตัวมาดำเนินคดี ระยะเวลาที่ศาลพิจารณาพิพากษาให้เข้ารับการฝึกอบรม และการศึกษาและ/หรือการฝึกอบรมวิชาชีพขณะอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ 3) ศึกษาการเห็นคุณค่าในตนเอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อิทธิพลจากเพื่อน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ในการศึกษา จำนวน 214 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัยพบว่า อิทธิพลจากเพื่อน และการเห็นคุณค่าในตนเองสามารถร่วมทำนายทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ได้ร้อยละ 38.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

วัลยา อำหนองโพธิ์ (2557: 126) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยใช้แผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดโดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2) พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยใช้แผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 90/90 3) ทดลองใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยใช้แผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 4) ประเมินผลการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยใช้แผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย 4.1) เปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยใช้แผนผังความคิด 4.2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยใช้แผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนเทศบาล 1 ทรงพลวิทยา

อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2/2557 จำนวน 30 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบบแผนการวิจัยคือ One Group Pretest – Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ มาตราตัวสะกด โดยใช้แผนผังความคิด 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการเขียนสะกดคำ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นและแบบสอบถามความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยหลังเรียนนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. งานวิจัยต่างประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยมีผู้ได้ศึกษาและวิจัยต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทักษะทางสังคม และเทคนิค TGT ดังนี้

Stark (1983: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินวิธีการอบรมทักษะทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษากับการเรียนรู้ปกติ ผลการศึกษาพบว่า จำนวนเด็กมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพิ่มมากขึ้นตามระยะเวลาการฝึกอบรม

Catharine (1992: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสอน โดยให้นักเรียนมีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันภายในกลุ่มเล็กที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนเกรด 5-6 ในวิชาคณิตศาสตร์ พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการแก้ปัญหาและมีส่วนช่วยเหลือกันเองในการเรียนรู้เนื้อหา นักเรียนในกลุ่มเก่งมีการตอบสนองที่ดีต่อการเปลี่ยนกลุ่มในการทำงาน ส่วนนักเรียนในกลุ่มอ่อนสามารถเรียนรู้เนื้อหาได้ดีขึ้น

Dubois (1991: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ STAD กับการเรียนแบบแข่งขันเป็นกลุ่ม TGT โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับศึกษาตอนต้นจำนวน 2,175 คน ครู 26 คน ที่มาจากชั้นเรียนจำนวน 86 ชั้น จำนวน 1 โรงเรียนในมลรัฐหลุยส์เซียน่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 กลุ่ม กลุ่มที่หนึ่งสอนแบบร่วมมือการเรียนรู้ โดยครูที่สอนกลุ่มที่ผ่านการอบรม กลุ่มที่สองครูผ่านการอบรมแต่ไม่ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ และกลุ่มที่สามครูไม่ผ่านการอบรมและไม่ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ ผลการทดลองพบว่านักเรียนไม่ในกลุ่มที่ผ่านการอบรมและใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่มีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ แต่ไม่พบความแตกต่างด้านเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์

Slavin (1980: บทคัดย่อ) ได้ทำการทดลองเพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ที่เป็น ผิวขาว ผิวดำ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนต่ำ โดยแบ่งกลุ่มทดลองเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เรียนตามรูปแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ (STAD) กลุ่มที่ 2 เรียนตามรูปแบบกลุ่มแข่งขัน (TGT) ผลการทดลองพบว่าปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ในกลุ่มสัมฤทธิ์ (STAD) มีความแน่นแฟ้นมากกว่าในกลุ่มแบบกลุ่มการแข่งขัน (TGT) ซึ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ (STAD) จะมีความหวังใยในกลุ่มเพื่อนเป็นอย่างดี

Meekins (1987: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้เทคนิคการเรียนเป็นทีมแบบ STAD ที่มีต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและการยอมรับทางสังคม ของนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยศึกษาจากนักเรียนเกรด 5 จำนวน 51 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนที่ใช้กิจกรรมการเรียนแบบ STAD มีความก้าวหน้าทางวิชาการมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Schwendinger (1977: 51) ได้ศึกษาผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นระดับ 6 จำนวน 503 คน โดยใช้แบบฝึกที่มีรูปภาพของจริงและแบบเขียนตามคำบอก ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกที่มีรูปภาพของจริง มีผลการเรียนการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบเขียนตามคำบอก

จากผลงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และแบบฝึก ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน เกิดทักษะทางสังคมมากขึ้นและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จึงนับได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และแบบฝึกช่วยพัฒนานักเรียนให้เกิดทักษะการเรียนรู้ ทักษะทางสังคมที่ดีและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

สรุป

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำ และทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ได้แก่ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตร โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT การเขียนสะกดคำ แบบฝึก และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมเหล่านี้ สามารถสรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตร โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วง สุวนิช) ได้ให้ความสำคัญกับทักษะการเขียน โดยกำหนดการเขียนไว้ในกลุ่มสาระการ

เรียนรู้ภาษาไทยมาตรฐานที่ ท.2.1 เพื่อให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน ทั้ง 5 สมรรถนะ และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่คาดหวังไว้ ซึ่งได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ สามารถเขียนสะกดคำต่างๆได้ถูกต้อง

นอกจากยังได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบฝึก และทักษะทางสังคมควบคู่ไปด้วย เพื่อสังเคราะห์มาเป็นขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ซึ่งสามารถสรุปได้คือ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มีขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นนำ ครูจัดกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของนักเรียน เพื่อเชื่อมโยงความรู้เข้าสู่เรื่องที่จะสอน เช่น การใช้เกม เพลง นิทาน บทร้อยกรอง การบรรยาย การอภิปราย ฯลฯ 2) ขั้นสอน นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนจากแบบฝึกการเขียนสะกดคำจากนั้นครูสอนเนื้อหาให้นักเรียนทั้งชั้น โดยใช้เทคนิควิธีที่เหมาะสม ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อเชื่อมโยงให้เข้ากับเนื้อหาใหม่ แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกในแต่ละกิจกรรมจากแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เพื่อที่จะได้ความรู้ความเข้าใจในบทเรียนไปใช้ในการแข่งขัน 3) ขั้นจัดทีม ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-6 คน โดยคละนักเรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน 1 : 2 : 1 เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกันก่อนการปฏิบัติกิจกรรม และเตรียมความพร้อมก่อนที่จะแข่งขัน 4) ขั้นการแข่งขัน นักเรียนแต่ละกลุ่มจะแข่งขันกันตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียน โดยยึดหลักนักเรียนที่มีความสามารถทัดเทียมกันคือนักเรียนเก่งของแต่ละทีมแข่งขันกันนักเรียนปานกลางของแต่ละทีมแข่งขันกัน และนักเรียนอ่อนของแต่ละทีมแข่งขันกัน แล้วนำคะแนนการแข่งขันของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนรวมของทีม 5) ขั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียนและมอบรางวัลทีมที่ได้คะแนนสูงสุด จากนั้นนักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน การนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึกมาใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยเฉพาะการสอนเขียนสะกดคำจะช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ที่คงทน ทักษะทางสังคมที่ดีและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำ และทักษะทางสังคม ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เป็นการวิจัยเชิงทดลอง(Experimental Research) แบบแผนการวิจัยขั้นพื้นฐาน (Pre - Experimental Research) แบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนสอบหลัง (The One – Group Pretest – Posttest Design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก 2) ศึกษาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก โดยมีขั้นตอนและรายละเอียดของวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 8 ห้องเรียน มีนักเรียน รวม 385 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 โรงเรียนวัดเขาวัง (แสงช่วง สุวนิช) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน รวม 48 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ด้วยวิธีจับสลาก

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

1. ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่
 - 2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ
 - 2.2 ทักษะทางสังคมของนักเรียน

2.3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก จำนวน 8 แผน

2. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ

4. แบบประเมินทักษะทางสังคม

5. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

มีรายละเอียดในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มีขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ หลักการและเนื้อหาเพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อุ้และการประเมินผล

2. ศึกษาเอกสารและตำราหลักภาษาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเขียนสะกดคำ

3. วิเคราะห์เนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับเวลาเรียน

4. ศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT จากตำราเอกสารต่าง ๆ และวิทยานิพนธ์

5. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนสะกดคำโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยเริ่มจากมาตราตัวสะกดตรงมาตราได้แก่ มาตราแม่กง แม่กม แม่เกย แม่เกอว จำนวน 4 แผน และมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตราได้แก่ มาตราแม่กน แม่กก แม่กค แม่กบ จำนวน 4 แผน รวม 8 แผน ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เรื่องการเขียนสะกดคำ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง	จำนวนชั่วโมง
	ทดสอบก่อนเรียน	1
1	การเขียนสะกดคำที่มีแม่กงเป็นตัวสะกด	1
2	การเขียนสะกดคำที่มีแม่กมเป็นตัวสะกด	1
3	การเขียนสะกดคำที่มีแม่เกยเป็นตัวสะกด	1
4	การเขียนสะกดคำที่มีแม่เกวเป็นตัวสะกด	1
5	การเขียนสะกดคำที่มีแม่กนเป็นตัวสะกด	2
6	การเขียนสะกดคำที่มีแม่กกเป็นตัวสะกด	2
7	การเขียนสะกดคำที่มีแม่กคเป็นตัวสะกด	2
8	การเขียนสะกดคำที่มีแม่กบเป็นตัวสะกด	2
	ทดสอบหลังเรียน	1
	รวม	14

แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบดังนี้

5.1 สาระสำคัญ

5.2 ตัวชี้วัด

5.3 จุดประสงค์การเรียนรู้

5.4 เนื้อหาสาระ

5.5 กิจกรรมการเรียนรู้

5.5.1 ช้่นนำเข้าสู่บทเรียน ครูจัดกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของนักเรียน เพื่อเชื่อมโยงความรู้ เข้าสู่เรื่องที่จะสอน เช่น เพลง นิทาน เกม การบรรยาย เป็นต้น

5.5.2 ช้่นสอน ครูสอนเนื้อหาให้นักเรียนทั้งชั้นก่อน โดยใช้เทคนิควิธีที่เหมาะสม ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อเชื่อมโยงให้เข้ากับเนื้อหาใหม่และนักเรียนทำกิจกรรมในแบบฝึกเรื่องการเขียนสะกดคำเป็นรายบุคคล ซึ่งนักเรียนต้องสนใจ ตั้งใจฟังครู เพื่อที่จะได้นำความรู้ความเข้าใจในบทเรียนและจากแบบฝึกไปใช้ในการแข่งขัน

5.5.3 ช้่นจัดทีม ครูจัดกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-6 คน คละความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อให้สมาชิกร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมและเตรียมความพร้อมที่จะเข้าแข่งขัน ครูจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม โดยจัดกลุ่ม A-D (เปรมจิตต์ ขจรภัย ลาเช่น, 2536: 9) ที่แบ่ง

นักเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือ นักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนในอัตราส่วน 1 : 2 : 1 โดยดูจากผลการเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จากนั้นจัดอันดับของนักเรียนโดยเก่งที่สุดเป็นหมายเลข 1 จนถึงอ่อนที่สุดเป็นหมายเลขสุดท้ายของห้อง และจัดเข้ากลุ่มที่แบ่งไว้ในครั้งนี้เป็น 12 กลุ่ม ตั้งแต่ ABCD แล้วสลับเรียงย้อนจาก DCBA แล้วสลับเรียงย้อนจาก ABCD แล้วสลับเรียงย้อนจาก DCBA จนถึงหมายเลขสุดท้าย หมายเลขใดได้กลุ่มที่เป็น A แสดงว่าหมายเลขเหล่านั้นเป็นกลุ่มเดียวกัน

5.5.4 ขั้นการแข่งขัน เป็นการแข่งขันเขียนคำศัพท์จากเนื้อหาที่นักเรียนเรียนรู้โดยครูจะใช้คำศัพท์ในการแข่งขันคละกันทั้งยาก ปานกลางและง่าย และให้นักเรียนทุกคนได้แข่งขันเขียนคำศัพท์เหล่านั้น ซึ่งเกมการแข่งขันประกอบด้วยผู้เล่นทั้งหมด 12 กลุ่ม กลุ่มละ 4-6 คน ซึ่งแต่ละทีมจะส่งตัวแทน 1 คนมาแข่งขันกัน คือ นักเรียนเก่งของแต่ละทีมแข่งขันกัน นักเรียนปานกลางแต่ละทีมแข่งขันกัน และนักเรียนอ่อนแต่ละทีมแข่งขันกัน ซึ่งการแข่งขันในแต่ละทีมโดยแต่ละทีมจะต้องเขียนคำศัพท์ตามที่ครูบอกมีการตรวจให้คะแนนและให้นักเรียนแต่ละทีมบันทึกคะแนนของแต่ละคนและของทีมทุกครั้งจะมีการนำคะแนนของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนรวมของทีมสำหรับการให้รางวัลทีมจะดูจากคะแนนรวมของทีมที่ได้สูงที่สุดคือทีมที่ได้รางวัล

5.5.5 ขั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียนและร่วมกันรวมคะแนนสะสมของแต่ละคนและของทีม ส่วนการมอบรางวัลทีมที่ได้คะแนนสูงสุดจะประกาศผลเมื่อเรียนจบบทเรียนสุดท้าย

5.6 สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

5.7 การวัดและประเมินผล

6. เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

7. เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการสอนภาษาไทย และด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2547: 177)

ให้คะแนนเท่ากับ +1 เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนนเท่ากับ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนนเท่ากับ -1 เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

$$\text{จากสูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) เท่ากับ 1.00 ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ในเรื่องของใบความรู้ของแต่ละชุดแบบฝึกว่าควรให้ความหมายของตัวสะกดก่อนยกตัวอย่างและใบงานกิจกรรมของแต่ละกิจกรรมควรเพิ่มตัวอย่างเพื่อช่วยให้เข้าใจในการทำกิจกรรมมากยิ่งขึ้น (รายละเอียดในภาคผนวก จ หน้า 147)

8. นำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 แผนร่วมกับแบบฝึก ไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) จำนวน 48 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ

การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ
2. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มาตรฐานตัวชี้วัดและหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช)
3. ศึกษาเอกสารการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ วิเคราะห์เนื้อหาการเรียนรู้ภาษาไทยและมาตรฐาน ตัวชี้วัด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
4. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้
 - 4.1 เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับมาตราตัวสะกดทั้ง 8 มาตราในภาษาไทย
 - 4.2 เพื่อให้ นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำภาษาไทยได้ถูกต้อง
 - 4.3 เพื่อให้ นักเรียนรู้จักใช้คำได้ถูกต้องตามความหมาย

5. ศึกษาแบบแผนและแนวทางการจัดสร้างแบบฝึก จากหนังสือแบบเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ นำมาประยุกต์ ออกแบบสร้างชุดแบบฝึกแบบต่าง ๆ จำนวน 8 ชุด ดังนี้

- 5.1 แบบฝึกที่ 1 เรื่องมาตราแม่ง
- 5.2 แบบฝึกที่ 2 เรื่องมาตราแม่ม
- 5.3 แบบฝึกที่ 3 เรื่องมาตราแม่ม
- 5.4 แบบฝึกที่ 4 เรื่องมาตราแม่ม
- 5.5 แบบฝึกที่ 5 เรื่องมาตราแม่ม
- 5.6 แบบฝึกที่ 6 เรื่องมาตราแม่ม
- 5.7 แบบฝึกที่ 7 เรื่องมาตราแม่ม
- 5.8 แบบฝึกที่ 8 เรื่องมาตราแม่ม

6. สร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ โดยเริ่มจากมาตราตัวสะกดตรงมาตราได้แก่ มาตราแม่ม แม่ม แม่ม แม่ม และมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตราได้แก่ มาตราแม่ม แม่ม แม่ม แม่ม ในลักษณะ ใบความรู้ แบบฝึกกิจกรรมในมาตราตัวสะกดทั้ง 8 มาตรา

7. นำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและมาปรับปรุงแก้ไข

8. นำแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการสนทนาไทย และด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและจุดประสงค์ของแบบฝึกการเขียนสะกดคำ จากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบฝึกกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence : IOC) ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2547 : 177)

ให้คะแนนเท่ากับ +1 ถ้าแน่ใจว่าแบบฝึกมีคุณภาพ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนนเท่ากับ 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าแบบฝึกมีคุณภาพ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนนเท่ากับ -1 ถ้าแน่ใจว่าแบบฝึกไม่มีคุณภาพ ไม่มีความเหมาะสมและไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 และค่าดัชนีความสอดคล้องเฉลี่ย คือ 0.91 ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ในเรื่องของใบความรู้ ควรให้ความหมายของตัวสะกดก่อนยกตัวอย่างและใบงานควรเพิ่มตัวอย่างเพื่อสะดวกเข้าใจในการทำกิจกรรม (รายละเอียดในภาคผนวก จ หน้า 148)

9. นำแบบฝึกการเขียนสะกดคำซึ่งผ่านการประเมินคุณภาพไปใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เพื่อหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) เป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

9.1 การหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก (Small group Tryout) ผู้วิจัยนำแบบฝึกการเขียนสะกดที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/8 โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) จำนวน 9 คน ที่ไม่เคยเรียนเรื่องนี้มาก่อน โดยการเลือกแบบเจาะจง จากนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับ 4 หรือ 3 จำนวน 3 คน ผลการเรียนระดับ 2 จำนวน 3 คน และผลการเรียนระดับ 1 จำนวน 3 คน

ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/8 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน พบว่าประสิทธิภาพของกระบวนการคิดเป็นร้อยละของคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียนในแบบฝึกการเขียนสะกดคำ (E_1) คิดเป็นร้อยละ 90.36 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คิดเป็นร้อยละของคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (E_2) คิดเป็นร้อยละ 85.83 ประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็กเท่ากับ 90.36/85.83 (รายละเอียดในภาคผนวก ฉ หน้า 153)

9.2 การหาประสิทธิภาพแบบภาคสนาม (Field Tryout) โดยนำแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/8 โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) จำนวน 30 คน ที่ไม่เคยเรียนเรื่องนี้มาก่อน โดยการเลือกแบบเจาะจง จากนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับ 4 หรือ 3 จำนวน 10 คน ผลการเรียนระดับ 2 จำนวน 10 คน และผลการเรียนระดับ 1 จำนวน 10 คน

ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/8 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน พบว่าประสิทธิภาพของกระบวนการคิดเป็นร้อยละของคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียนในแบบฝึกการเขียนสะกดคำ (E_1) คิดเป็นร้อยละ 91.46 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คิดเป็นร้อยละของคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (E_2) คิดเป็นร้อยละ 86.58 ประสิทธิภาพแบบภาคสนามเท่ากับ 91.46/86.58 (รายละเอียดในภาคผนวก ฉ หน้า 153)

ผู้วิจัยนำแบบฝึกการเขียนสะกดคำซึ่งได้รับการแก้ไขข้อบกพร่องและตรวจสอบประสิทธิภาพแล้วตามขั้นตอนทั้ง 2 ขั้นตอน ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำเพื่อใช้ทดสอบก่อนและหลังเรียนจำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. ศึกษาทฤษฎี หลักการ และวิธีการสร้างแบบทดสอบ จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อสร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 วิเคราะห์ข้อสอบตามพฤติกรรมการเรียนรู้ เรื่องการเขียนสะกดคำ

เนื้อหา	พฤติกรรมการเรียนรู้						
	ความรู้ - จ्ञา	ความเข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมินค่า	รวม
1. คำที่มีมาตรา กง เป็นตัวสะกด	-	1	1	-	-	-	2
2. คำที่มีมาตรา กม เป็นตัวสะกด	-	1	1	-	-	-	2
3. คำที่มีมาตรา เกย เป็นตัวสะกด	-	1	1	1	-	-	3
4. คำที่มีมาตรา เกอว เป็นตัวสะกด	-	1	1	1	-	-	3
5. คำที่มีมาตรา กน เป็นตัวสะกด	-	2	2	2	2	-	8
6. คำที่มีมาตรา กก เป็นตัวสะกด	-	2	2	2	2	-	8
7. คำที่มีมาตรา กค เป็นตัวสะกด	-	2	2	2	2	-	8
8. คำที่มีมาตรา กบ เป็นตัวสะกด	-	2	2	1	1	-	6
รวม	-	12	12	9	7	-	40

4. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ 60 ข้อ

5. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง การใช้ภาษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

6. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ที่มีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการสอนภาษาไทย และด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2547 : 177)

ให้คะแนนเท่ากับ +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนนเท่ากับ 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ข้อนั้นหรือไม่

ให้คะแนนเท่ากับ -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ข้อนั้น

ข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปถือว่ายอมรับได้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นได้ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้เท่ากับ 1.00 (รายละเอียดในภาคผนวก จ หน้า 149)

7. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/8 โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและเคยเรียนเรื่องนี้มาก่อนจากการทำแบบฝึก เพื่อหาค่าคุณภาพของแบบทดสอบ

8. ตรวจสอบให้คะแนนแบบทดสอบที่นักเรียนทำ โดยให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบถูก และให้ 0 คะแนนสำหรับข้อที่ตอบผิด หรือไม่ตอบ หรือตอบเกิน

9. นำผลที่ได้จากการตรวจแบบทดสอบมาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อตรวจสอบหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก(r) โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 ขึ้นไปไว้ 40 ข้อ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.39-0.77 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.31-0.77 (รายละเอียดในภาคผนวก ช หน้า 156)

10. นำแบบทดสอบ จำนวน 40 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR – 20 ของคูเดอร์และริชาร์ดสัน พบว่า ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.85 (รายละเอียดในภาคผนวก ข หน้า 156)

11. นำแบบทดสอบที่เหมาะสม จำนวน 40 ข้อ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. แบบประเมินทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบประเมินทักษะทางสังคม ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินทักษะทางสังคม เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมิน โดยศึกษาความหมายของทักษะทางสังคมที่ส่งผลจากการเรียนรู้แบบร่วมมือทั้ง 4 ประการตามแนวคิดของ Slavin, Madden and Stevens (1989: 22-26)

1.1 ความร่วมมือในการทำงาน โดยเน้นให้นักเรียนมีการช่วยเหลือกันและกันด้วยความเต็มใจ มีความกระตือรือร้นในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม

1.2 ความเป็นผู้นำและผู้ตาม กระตุ้นให้นักเรียนตระหนักในบทบาท หน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

1.3 การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม โดยเน้นทั้งปฏิสัมพันธ์ทางร่างกาย (Physical interactive) ปฏิสัมพันธ์ทางวาจา (Verbal interaction) และปฏิสัมพันธ์ทางจิตใจ (Emotion interaction)

1.4 การเป็นสมาชิกในกลุ่มมุ่งพัฒนาการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตย รวมทั้งปลูกฝังให้สมาชิกในกลุ่มมีความยืดหยุ่น (Flexible) เกิดความเข้าใจในตนเองและผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น มีการยอมรับซึ่งกันและกัน

2. สร้างแบบประเมินทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ โดยศึกษางานวิจัยของกนกรัตน์ สุดยอด (2547) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้าง และใช้ข้อความเป็นบวกและใช้เกณฑ์ประเมินค่าลิเคิร์ต (Likert) โดยแปลความหมายของคะแนนดังตารางที่ 11 ดังนี้

ตารางที่ 11 เกณฑ์การกำหนดประเมินค่าทักษะทางสังคม

ระดับปฏิบัติ	ค่าคะแนนเชิงนิมิต
มาก (ความถี่มากกว่า 2 ครั้ง/การปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม)	3
ปานกลาง (ความถี่ 2 ครั้ง/การปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม)	2
น้อย (ความถี่น้อยกว่า 2 ครั้ง/การปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม)	1

สำหรับการให้ความหมายของค่าเฉลี่ยประเมินค่าทักษะทางสังคมที่วัดได้ ผู้วิจัย กำหนดเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด และ บุญส่ง นิลแก้ว, 2535: 68) ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยน้ำหนักประเมินค่าทักษะทางสังคม

ระดับปฏิบัติ	ระดับปฏิบัติเชิงนิมิต
2.50-3.00	มาก
1.50-2.49	ปานกลาง
1.00-1.49	น้อย

โดยแบ่งเป็นระดับปฏิบัติ 4 หัวข้อหลักดังนี้

- 2.1 ความร่วมมือในการทำงาน
- 2.2 ความเป็นผู้นำและเป็นผู้ตาม
- 2.3 การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม
- 2.4 การเป็นสมาชิกในกลุ่มมุ่งพัฒนาการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตยรวมทั้งหมด

20 ข้อ

3. นำแบบประเมินทักษะทางสังคมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ ด้านเนื้อหาและภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

4. นำแบบประเมินทักษะทางสังคมที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ที่มีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการสอนภาษาไทย และด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ตรวจสอบด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำผลการตรวจสอบมาหาค่าดัชนี ความสอดคล้องระหว่างแบบประเมินทักษะทางสังคมกับวัตถุประสงค์ (Index of Item - Objective Congruence : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2547: 177)

ให้คะแนนเท่ากับ +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบประเมินทักษะทางสังคมนั้นมีความ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบประเมินทักษะทางสังคมนั้นมีความ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบประเมินทักษะทางสังคมนั้น ไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ จากผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้เท่ากับ 1.00 (รายละเอียดในภาคผนวก จ หน้า 150)

5. นำแบบประเมินทักษะทางสังคมไปใช้กับนักเรียนกลุ่มที่ทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนสะกดคำ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ใน การทดลองกลุ่มภาคสนาม จำนวน 30 คน โดยครูสังเกตและบันทึกพฤติกรรมในแบบประเมิน ทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2537: 150-152) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96

6. นำแบบประเมินทักษะทางสังคมที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้กับนักเรียนกลุ่ม ตัวอย่างที่ได้รับการสอน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ต่อไป

5. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น
2. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ที่ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 10 ข้อ ดังตารางที่ 13 ดังนี้

ตารางที่ 13 เกณฑ์การกำหนดค่าความคิดเห็น

ระดับความคิดเห็น	ค่าคะแนน
มาก	3
ปานกลาง	2
น้อย	1

สำหรับการให้ความหมายของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่วัดได้ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด และ บุญส่ง นิลแก้ว, 2535: 68) ดังตารางที่ 14 ดังนี้ ตารางที่ 14 เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็น

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
2.50-3.00	มาก
1.50-2.49	ปานกลาง
1.00-1.49	น้อย

3. นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ ด้านเนื้อหาและภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

4. นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ที่มีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการสอนภาษาไทย และด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ตรวจสอบด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำผลการตรวจสอบมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามความคิดเห็นกับวัตถุประสงค์ (Index of Item -Objective Congruence : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2547: 177)

ให้คะแนนเท่ากับ +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามความคิดเห็นนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามความคิดเห็นนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามความคิดเห็นนั้นไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ จากผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 (รายละเอียดในภาคผนวก จ หน้า 151)

5. นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้รับการสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการทดลอง

1. รูปแบบการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่ง ผู้วิจัย ได้ดำเนินการทดลองตามแบบแ (Experimental Research) แบบหนึ่ง กลุ่มสอบก่อนสอบหลัง (The One – Group Pretest – Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์ , 2557: 144) ตามตารางที่ 15 ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2547, 2557)

ตารางที่ 15 แบบแผนการวิจัย

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง The One – Group Pretest – Posttest Design

T₁ แทน การสอบก่อนการจัดกระทำทดลอง (Pretest)

X แทน การจัดกิจกรรมโดยจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

T₂ แทน การสอบหลังการจัดกระทำทดลอง (Post-test)

2. วิธีดำเนินการทดลอง มีดังนี้

2.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ผู้วิจัยทดสอบนักเรียนกลุ่มทดลองด้วยแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำแล้วบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนก่อนเรียนสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

2.2 ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มทดลองโดยจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

2.3 ทดสอบหลังเรียน (Posttest) ผู้วิจัยทดสอบนักเรียนกลุ่มทดลอง ด้วยแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนแต่สลับตัวเลือก แล้วบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนหลังเรียนสำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

2.4 วัดทักษะทางสังคมของนักเรียนกลุ่มทดลอง ด้วยแบบประเมินทักษะทางสังคม หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

2.5 สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มทดลอง ด้วยแบบสอบถามความคิดเห็น หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ มีดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) โดยการใช้ทดสอบค่าที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples)

2. ศึกษาทักษะทางสังคมของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Validity) แล้วนำเสนอโดยการพรรณนาความ

3. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Validity) แล้วนำเสนอโดยการพรรณนาความ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ และทักษะทางสังคม ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก 2) ศึกษาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก แบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ แบบประเมินทักษะทางสังคม และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 โรงเรียนวัดเขาวัง(แสง ช่วงสุวนิช) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 จำนวน 48 คน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน โดยทดสอบก่อนเรียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ทดสอบหลังเรียน ประเมินทักษะทางสังคมและสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น และแบบประเมินทักษะทางสังคม เพื่อเป็นการตอบวัตถุประสงค์และข้อคำถามในการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามของการวิจัยข้อที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มีรายละเอียดดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

กลุ่มทดลอง	N	คะแนน เต็ม	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนการจัดการเรียนรู้	48	40	20.88	3.08	-43.82	.000
หลังการจัดการเรียนรู้	48	40	34.90	1.95		

จากตารางที่ 16 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มีค่าเฉลี่ย 20.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.08 และหลังการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 34.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.95 กล่าวคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามของการวิจัยข้อที่ 2 ผลการศึกษาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ระดับปฏิบัติทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

ข้อ	พฤติกรรมความร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่
การร่วมมือในการทำงาน					
1	มีส่วนร่วมในการทำงานหรือกิจกรรมการเรียน	3.00	0.00	มาก	1
2	ช่วยเหลือแบ่งเบาภาระเมื่อเพื่อนสมาชิกทำงานหนัก	3.00	0.00	มาก	1
3	ซักถามปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม	2.96	0.20	มาก	5
4	ฟังและพยายามตอบคำถามของเพื่อนสมาชิก	2.98	0.14	มาก	3
5	แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนสมาชิกภายในกลุ่มอย่างมีเหตุผล	2.98	0.14	มาก	3
รวม		2.98	0.09	มาก	(1)
ความเป็นผู้นำและผู้ตาม					
6	อธิบายให้แก่เพื่อนสมาชิกในกลุ่มทุกคน	2.94	0.24	มาก	4
7	สนับสนุนและเปิดโอกาสเพื่อนสมาชิกแสดงออก	2.90	0.31	มาก	5
8	เป็นผู้นำด้านการอธิบายหรือการชี้แจง	3.00	0.00	มาก	1
9	สนใจ และตั้งใจฟังผู้อื่นพูด	3.00	0.00	มาก	1
10	แสดงออกด้วยการตั้งใจฟังโดยการพยักหน้า แสดงความสนใจต่อการพูดของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม	3.00	0.00	มาก	1
รวม		2.97	0.15	มาก	(2)
ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม					
11	ส่งเสริมหรือกล่าวสนับสนุนความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกที่เห็นด้วยอย่างสมเหตุสมผล	2.96	0.20	มาก	3
12	พูดคุยกับเพื่อนสมาชิกทุกคนอย่างทั่วถึง	2.98	0.14	มาก	2
13	ยิ้มแย้มเป็นกันเองกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม	3.00	0.00	มาก	1
14	ให้กำลังใจสมาชิก สนใจเอาใจใส่ต่อเพื่อนสมาชิก	2.90	0.31	มาก	4
15	ยอมรับผลงานของกลุ่มและตอบรับอย่างมีมารยาท	2.88	0.33	มาก	5
รวม		2.94	0.14	มาก	(4)

ตารางที่ 17 ระดับปฏิบัติทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมกรรรมการร่วมปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่
การเป็นสมาชิกในกลุ่มมุ่งพัฒนาการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตย					
16	ยอมรับความคิดเห็นและการตัดสินใจของกลุ่ม	3.00	0.00	มาก	1
17	วิพากษ์วิจารณ์ได้อย่างอิสระเสรี	2.96	0.20	มาก	4
18	เคารพ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล	2.94	0.24	มาก	5
19	ใช้การประนีประนอมในการแก้ปัญหากลุ่ม	3.00	0.00	มาก	1
20	ถือเสียงข้างมากของกลุ่มอย่างมีเหตุผล	3.00	0.00	มาก	1
คะแนน		2.97	0.12	มาก	(2)
โดยภาพรวม		2.97	0.11	มาก	-

จากตารางที่ 17 พบว่า นักเรียนมีระดับปฏิบัติทักษะทางสังคมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก โดยภาพรวมในระดับปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 2.97, S.D. = 0.11$) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีระดับปฏิบัติทักษะทางสังคมมากที่สุดคือในด้านการร่วมมือในการทำงานเป็นอันดับที่ 1 ($\bar{X} = 2.98, S.D. = 0.09$) รองลงมาคือด้านความเป็นผู้นำและผู้ตามเป็นอันดับที่ 2 ($\bar{X} = 2.97, S.D. = 0.15$) ด้านการเป็นสมาชิกในกลุ่มมุ่งพัฒนาการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตยเป็นอันดับที่ 3 ($\bar{X} = 2.97, S.D. = 0.12$) และลำดับสุดท้ายคือด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มเป็นอันดับที่ 3 ($\bar{X} = 2.94, S.D. = 0.14$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการร่วมมือในการทำงานเป็นนักเรียนปฏิบัติได้เป็นลำดับที่ 1 มีรายละเอียดดังนี้ นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานหรือกิจกรรมการเรียน ช่วยเหลือแบ่งเบาภาระเมื่อเพื่อนสมาชิกทำงานหนัก ($\bar{X} = 3.00, S.D. = 0.00$) ฟังและพยายามตอบคำถามของเพื่อนสมาชิก แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนสมาชิกภายในกลุ่มอย่างมีเหตุผล ($\bar{X} = 2.98, S.D. = 0.14$) และซักถามปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม ($\bar{X} = 2.96, S.D. = 0.20$) ด้านความเป็นผู้นำและผู้ตามเป็นนักเรียนปฏิบัติได้เป็นลำดับที่ 2 มีรายละเอียดดังนี้ นักเรียนเป็นผู้นำด้านการอธิบายหรือการชี้แจงสนใจ และตั้งใจฟังผู้อื่นพูด และแสดงออกด้วยการตั้งใจฟังโดยการพยักหน้าแสดงความสนใจต่อ

การพูดของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 0.00) อธิบายให้แก่เพื่อนสมาชิกในกลุ่มทุกคน ($\bar{X} = 2.94$, S.D. = 0.24) และ สนับสนุนและเปิดโอกาสเพื่อนสมาชิกแสดงออก ($\bar{X} = 2.90$, S.D. = 0.31) ด้านการเป็นสมาชิกในกลุ่มมุ่งพัฒนาการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตย เป็นนักเรียนปฏิบัติได้เป็นลำดับที่ 3 มีรายละเอียดดังนี้ นักเรียนยอมรับความคิดเห็นและการตัดสินใจของกลุ่ม ใช้การประนีประนอมในการแก้ปัญหาของกลุ่ม และถือเสียงข้างมากของกลุ่มอย่างมีเหตุผล ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 0.00) วิพากษ์วิจารณ์ได้อย่างอิสระเสรี ($\bar{X} = 2.96$, S.D. = 0.20) และเคารพรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล ($\bar{X} = 2.94$, S.D. = 0.24) และด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม นักเรียนปฏิบัติได้เป็นลำดับที่ 4 มีรายละเอียดดังนี้ นักเรียนยิ้มแย้มเป็นกันเองกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 0.00) พูดคุยกับเพื่อนสมาชิกทุกคนอย่างทั่วถึง ($\bar{X} = 2.98$, S.D. = 0.14) ส่งเสริมหรือกล่าวสนับสนุนความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกที่เห็นด้วยอย่างสมเหตุสมผล ($\bar{X} = 2.96$, S.D. = 0.20) ให้กำลังใจ สมาชิก สนใจเอาใจใส่ต่อเพื่อนสมาชิก ($\bar{X} = 2.90$, S.D. = 0.31) และ ยอมรับผลงานของกลุ่มและตอบรับอย่างมีมารยาท ($\bar{X} = 2.88$, S.D. = 0.33)

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามของการวิจัยข้อที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก รายละเอียดดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

ข้อ	ความคิดเห็นในแต่ละด้าน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้					
1	กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึก ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและร่วมอภิปรายกับเพื่อน	2.96	0.20	มาก	2
2	กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึก ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติงานร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม	3.00	0.00	มาก	1

ตารางที่ 18 ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก (ต่อ)

ที่	ความคิดเห็นในแต่ละด้าน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับที่
3	กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึก ช่วยสร้างเสริมความเข้าใจเรื่องที่เรียนได้ดีขึ้น	2.88	0.33	มาก	3
รวม		2.94	0.17	มาก	(3)
ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้					
4	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกับแบบฝึก ทำให้การเรียนภาษาไทย มีมีความสุขสนุกสนานและน่าสนใจ	2.98	0.14	มาก	1
5	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกับแบบฝึก ทำให้นักเรียนรู้จักร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนในการเรียนรู้มากขึ้น	2.87	0.33	มาก	3
6	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึก ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาไทยมากขึ้นและมีความเต็มใจร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีความสุข	2.96	0.20	มาก	2
รวม		2.94	0.10	มาก	(2)
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
7	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึก ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นมากขึ้น	3.00	0.00	มาก	1
8	การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึก ทำให้นักเรียนรู้จักวิธีการทำงานร่วมกับผู้อื่นและการทำงานเป็นกลุ่มมากขึ้น	2.96	0.29	มาก	2
9	การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึก ทำให้นักเรียนรู้จักการยกย่องชมเชยและให้กำลังใจผู้อื่นมากขึ้น	2.94	0.24	มาก	3
10	การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึก ทำให้นักเรียนได้ฝึกการตัดสินใจมีความสามารถในการสรุปประเด็นและสาระสำคัญในการเรียนรู้	2.94	0.24	มาก	3
รวม		2.96	0.13	มาก	(1)
โดยภาพรวม		2.95	0.11	มาก	-

จากตารางที่ 18 พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก โดยภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 2.95, S.D. = 0.11$) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีระดับความคิดเห็นมากที่สุดคือในด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอันดับที่ 1 ($\bar{X} = 2.96, S.D. = 0.13$) รองลงมาคือด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้เป็นอันดับที่ 2 ($\bar{X} = 2.94, S.D. = 0.10$) และลำดับสุดท้ายคือด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เป็นอันดับที่ 3 ($\bar{X} = 2.94, S.D. = 0.17$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีระดับความคิดเห็นเป็นลำดับที่ 1 มีรายละเอียดดังนี้ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึก ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นมากขึ้น ($\bar{X} = 3.00, S.D. = 0.00$) การเรียนแบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึก ทำให้นักเรียนรู้จักวิธีการทำงานร่วมกับผู้อื่นและการทำงานเป็นกลุ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 2.96, S.D. = 0.29$) การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึก ทำให้นักเรียนรู้จักการยกย่องชมเชยและให้กำลังใจผู้อื่นมากขึ้น และ การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึก ทำให้นักเรียนได้ฝึกการตัดสินใจมีความสามารถในการสรุปประเด็นและสาระสำคัญในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.94, S.D. = 0.24$) ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้นักเรียนมีระดับความคิดเห็นเป็นลำดับที่ 2 มีรายละเอียดดังนี้ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกับแบบฝึก ทำให้การเรียนภาษาไทยมีความสุขสนุกสนานและน่าสนใจ ($\bar{X} = 2.98, S.D. = 0.14$) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึก ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาไทยมากขึ้นและมีความเต็มใจร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีความสุข ($\bar{X} = 2.96, S.D. = 0.20$) และ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกับแบบฝึก ทำให้นักเรียนรู้จักร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนในการเรียนรู้มากขึ้น ($\bar{X} = 2.87, S.D. = 0.33$) และด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้นักเรียนมีระดับความคิดเห็นเป็นลำดับที่ 3 มีรายละเอียด ดังนี้ กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึก ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติงานร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม ($\bar{X} = 3.00, S.D. = 0.00$) กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึก ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและร่วมอภิปรายกับเพื่อน ($\bar{X} = 2.96, S.D. = 0.20$) และกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึก ช่วยสร้างเสริมความเข้าใจเรื่องที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น ($\bar{X} = 2.88, S.D. = 0.33$)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำ และทักษะทางสังคม ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก 2) ศึกษาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3/5 โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วง สุวนิช) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน รวม 48 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ด้วยวิธีการจับสลาก

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก จำนวน 8 แผน 2) แบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกด 8 ชุด 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ 4) แบบประเมินทักษะทางสังคม เป็นแบบประเมินทักษะทางสังคมที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ (Rating Scales) จำนวน 20 ข้อ และ 5) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ (Rating Scales) จำนวน 10 ข้อ

รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการวิจัยขั้นพื้นฐาน (Pre - Experimental Research) แบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนสอบหลัง (The One - Group Pretest - Posttest Design) การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยการใช้ทดสอบค่าที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples) ศึกษาทักษะทางสังคมของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Validity) แล้วนำเสนอโดยการพรรณนาความ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำ และทักษะทางสังคม ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า นักเรียนปฏิบัติมากในด้านการร่วมมือในการทำงานเป็นลำดับที่ 1 รองลงมาคือ ด้านความเป็นผู้นำและผู้ตาม ด้านการเป็นสมาชิกในกลุ่มมุ่งพัฒนาการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตย และด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม นักเรียนปฏิบัติในระดับมากเป็นลำดับสุดท้าย

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า นักเรียนเห็นด้วยในระดับมากในด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นลำดับที่ 1 รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ นักเรียนเห็นด้วยในระดับมากเป็นลำดับสุดท้าย

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำ และทักษะทางสังคม ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องด้วยผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค

TGT ร่วมกับแบบฝึกโดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-6 คน คณะความสามารถด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ 1 : 2 : 1 ซึ่งแต่ละกลุ่มมีนักเรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน และสมาชิกทุกคนภายในกลุ่มมีความร่วมมือกันในการทำงาน ให้ความช่วยเหลือ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับ วัชราน เถาเรียนดี (2547: 1) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วมได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจ มุ่งเน้นการร่วมกันปฏิบัติงานที่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้ทุกคนรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตนทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบเป็นกลุ่มความสามารถ ซึ่งส่งเสริมการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่มได้เป็นอย่างดี มีการจัดการกิจกรรมเกมการแข่งขัน จึงทำให้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ไม่น่าเบื่อ สนุกสนาน ดึงดูดผู้เรียนจึงเกิดความสนใจอยากที่จะเรียนรู้และร่วมกิจกรรม ซึ่งเกมการแข่งขันเป็นการเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน โดยนักเรียนในแต่ละกลุ่มที่มีความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อนจะแข่งขันกัน ในกลุ่มที่มีความสามารถทัดเทียมกันกล่าวคือนักเรียนที่มีความสามารถ เก่ง แข่งกันในกลุ่มเก่ง นักเรียนที่มีความสามารถปานกลาง แข่งกัน ในกลุ่มปานกลางและนักเรียนที่มีความสามารถอ่อน แข่งกันในกลุ่มอ่อน ทำให้การทำคะแนนการแข่งขัน และช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มและกลุ่มของตนเองไปสู่เป้าหมายความสำเร็จอย่างเท่าเทียม ซึ่งสอดคล้องกับ ไสว พิกขาว (2544: 193) กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตน และส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกมีขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นนำ ครูจัดกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อเชื่อมโยงความรู้เข้าสู่เรื่องที่จะสอน เช่น การใช้เกม เพลง นิทาน บทร้อยกรอง การบรรยาย การอภิปราย ฯลฯ 2) ขั้นสอน ครูสอนเนื้อหาให้นักเรียนทั้งชั้นโดยใช้เทคนิควิธีที่เหมาะสมทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อเชื่อมโยงให้เข้ากับเนื้อหาใหม่ แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกในแต่ละกิจกรรมจากแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เพื่อที่จะได้ความรู้ความเข้าใจในบทเรียนไปใช้ในการแข่งขัน 3) ขั้นจัดทีม ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-6 คน โดยคณะนักเรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน 1 : 2 : 1 เพื่อให้ให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกันก่อนการปฏิบัติกิจกรรม และเตรียมความพร้อมก่อนที่จะแข่งขัน 4) ขั้นการแข่งขัน นักเรียนแต่ละกลุ่มจะแข่งขันกันตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียน โดยยึดหลักนักเรียนที่มีความสามารถทัดเทียมกันคือนักเรียนเก่งของแต่ละทีมแข่งขันกันนักเรียนปานกลางของแต่ละทีมแข่งขันกัน และนักเรียนอ่อน

ของแต่ละทีมแข่งขันกัน แล้วนำคะแนนการแข่งขันของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนรวมของทีม และ 5 ชั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียนและมอบรางวัลทีมที่ได้คะแนนสูงสุด จากการจัดกิจกรรมดังกล่าวข้างต้น มีการแบ่งกลุ่มให้นักเรียนร่วมกันเรียนรู้และมีการแข่งขันกันในกลุ่มที่ผู้เรียนมีความสามารถทัดเทียมกันทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะความรู้และมีความสุขในการร่วมกิจกรรม การเรียนการสอนรวมถึงมีการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำกับนักเรียนซึ่งแบบฝึกที่สร้างขึ้นแต่ละแบบฝึกมีกิจกรรมการฝึกที่หลากหลายฝึกจากง่ายไปหายาก ทำให้นักเรียนมีกำลังใจ ในการทำแบบฝึก ในการฝึกทักษะแต่ละครั้งนักเรียนจะทราบคะแนนผลการทำงาน ซึ่งเป็นการ สร้างความพึงพอใจทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าหรือผลสำเร็จของตนเองและการฝึกฝนทำ แบบฝึกเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำทำให้นักเรียนเกิดทักษะ ความรู้ความเข้าใจเรื่องการเขียนสะกดคำ และนำไปใช้ได้ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับชาอูซัย อาจินสมาจาร (2540: 98) ได้กล่าวว่าแบบฝึก เป็นส่วนหนึ่งของบทเรียนที่นักเรียนต้องเรียนและเป็นโครงการที่ต้องทำให้เสร็จ โดยตั้งคำถามให้ นักเรียนทบทวนความรู้จากบทเรียนที่ผ่านมาทำให้ทราบได้ว่านักเรียนทำอะไรและทำให้สำเร็จผล อะไรในบทเรียน จนเกิดทักษะและความรู้ซึ่งสามารถใช้ได้ทั้งในชั้นเรียนและที่บ้าน

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เป็นการจัดการ เรียนรู้ที่น่าสนใจลักษณะหนึ่ง เพราะเป็นเทคนิคที่สามารถนำมาใช้ในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ได้ ในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นชั้นประถมศึกษาหรือชั้นมัธยมศึกษาเป็นต้น นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกเหมาะสมสำหรับผู้เรียนทำให้ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรมอย่าง ตื่นเต้นและสนุกสนาน สนใจในการเรียนมากขึ้น จึงส่งผลให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มณี บุญญาดิษฐ์ (2548: บทคัดย่อ) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ สอดคล้องกับผลวิจัยของ สารสิน เล็กเจริญ (2554: บทคัดย่อ) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียน ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่าที่ได้รับการสอน แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอน โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT หลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการศึกษาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการ เรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก และเมื่อพิจารณา

เป็นรายด้านแล้ว พบว่า นักเรียนปฏิบัติมากในทุกด้าน โดยมีด้านการร่วมมือในการทำงานเป็นลำดับที่ 1 รองลงมาคือ ด้านความเป็นผู้นำและผู้ตาม ด้านการเป็นสมาชิกในกลุ่มมุ่งพัฒนาการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตย และด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มเป็นลำดับสุดท้าย ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกเป็นกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน โดยมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเป็นกลุ่มละความสามารถ มีเกมการแข่งขันซึ่งส่งผลให้นักเรียนทุกคนร่วมมือกันด้วยความสามัคคีในการปฏิบัติงานหรือภารกิจของตนเองเพื่อให้เกิดผลสำเร็จแก่ตนเอง และผลสำเร็จของกลุ่มการที่ผู้วิจัยได้นำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มาใช้ร่วมกับแบบฝึกจึงส่งผลให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติงานร่วมกันให้คำแนะนำและช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้งานของกลุ่มบรรลุเป้าหมายทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางสังคมซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2552: 194) ที่ได้ให้แนวคิดว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วม เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกันทำให้เกิดทักษะทางสังคมกล่าวคือได้ร่วมกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและความเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน มีความเสียสละ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้ การเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-6 คน ช่วยกันเรียนรู้ เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม นอกจากนี้ สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2552 : 56) ได้กล่าวว่า การที่ผู้เรียนได้ร่วมมือกันและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็กๆอย่างมีโครงสร้างอย่างชัดเจน มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพากันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งตนเองและส่วนร่วม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกในกลุ่มประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด และนอกจากนั้นยังส่งผลให้นักเรียนเกิดทักษะทางสังคมมากขึ้นด้วย

สอดคล้องกับผลการวิจัยของกนกรัตน์ สุกยอด (2547: บทคัดย่อ) ที่ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ ทักษะทางสังคม และความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน โรงเรียนนครราชสีมา จังหวัดราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทักษะทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับดีที่สุด สุพจน์ วิทวัสสินู (2552: บทคัดย่อ) ที่ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมเกมการศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะทางสังคมในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า หลังทดลองใช้กิจกรรมเกมศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนมีทักษะทางสังคมด้านการมีระเบียบวินัยต่อตนเองและส่วนรวมอยู่ในระดับพอใช้ และทักษะทางสังคมด้านการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับดี และผลการประเมินทักษะทางสังคมของนักเรียนก่อนเรียนและหลังจัดกิจกรรมเกมการศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และจุลมนิ

สุระโยชิน (2554: บทคัดย่อ) ที่ได้วิจัยเรื่องผลของการจัดกิจกรรมเรียนรู้ร่วมกันทางอินเทอร์เน็ตด้วยการเขียนสะท้อนคิดผ่านสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า คะแนนทักษะทางสังคมหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม โดยนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมมีทักษะทางสังคมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ในภาพรวมพบว่านักเรียนอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากในด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นลำดับที่ 1 รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้เป็นลำดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดการเรียนรู้เรื่อง การเขียนสะกดคำโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนอย่างมีความสุข มีการจัดกิจกรรมการเกมการแข่งขัน โดยจัดแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม ซึ่งในแต่ละกลุ่มจะมีผู้เรียนที่ความสามารถในด้านการเรียน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้และ ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันเมื่อถึงการแข่งขันก็จะให้นักเรียนที่มีความสามารถในระดับเดียวกันแข่งขันกันทำให้ไม่เกิดความกดดันในทุกขั้นตอนตามลำดับของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ส่งผลให้นักเรียนกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เกิดความสนุกสนาน ตื่นเต้นที่เข้าร่วมการแข่งขัน นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเขียนสะกดคำมากขึ้น สอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2543: 58) ที่กล่าวว่าจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกัน โดยในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งช่วยพัฒนาความเชื่อมั่นของนักเรียน ช่วยพัฒนาความคิดของนักเรียน ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ช่วยส่งเสริมบรรยากาศในการเรียน ส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันทำให้นักเรียนมีวิสัยทัศน์หรือมุมมองกว้างขึ้นและที่สำคัญช่วยการปรับตัวในสังคมได้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบจากการวิจัยและการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะเสนอแนะใน 2 ส่วน คือ ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำ และทักษะทางสังคม ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ครูควรศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกให้เข้าใจทุกขั้นตอนจนเกิดความชำนาญ และนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป เพราะการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เป็นวิธีที่มีลักษณะพิเศษ จึงต้องเตรียมการจัดการเรียนรู้มาอย่างดี และควรกำหนดเวลาให้เพียงพอสำหรับการทำกิจกรรมด้วย

2. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เป็นวิธีการสอนที่มีลำดับขั้นตอนครูผู้สอนจะต้องเตรียมสื่อ และนักเรียนให้พร้อมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมไปถึงวิธีการแก้ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในขณะจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในทักษะอื่นอีกเช่น การอ่าน หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดี เป็นต้น โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคTGT เพื่อเป็นประโยชน์ทางการศึกษาและเพื่อเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของผู้เรียน

2. ควรศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกโดยพัฒนาชุดแบบฝึกที่ทันสมัยในรูปแบบของสื่อมัลติมีเดีย บทเรียนสำเร็จรูปในระดับชั้นอื่นอีกเพื่อเป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

3. ควรมีการศึกษาทดลองนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ไปทดลองใช้กับนักเรียนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับชั้นอื่น

รายการอ้างอิง

- Catharine, M. M. (1992). Perceptions of Intermediate Students Cooperative Small-Group Work in Mathematics. *Journal of Education Research*(87 (May- June)), 280-291.
- Dubois, D. (1991). The Relationship Between Selected Student Team Learning Strategies And Student Achievement and Attitude in Middle School Mathematics. *Dissertation Abstracts International*(52 (August)), 408-A.
- Schwendinger, J. R. (1977). A Study of Modality of Inferences and Their Relationship to Spelling Achievement of Sixth Grade Student. *Resources in Education*, 12 (12 (December)), 5.
- Slavin, R. E., Madden N.A., & Stevens, R. J. (1989). Cooperative Learning Model for the 3 R's. *Educational Leadership*, 47(4 (December-January)), 22-26.
- กนกรัตน์ สุคยอด. (2547). การศึกษาพัฒนาการทางการอ่านภาษาอังกฤษ ทักษะทางสังคม และความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มี ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ต่างกัน โรงเรียนนครนาราชบุรี จังหวัดราชบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กรมวิชาการ. (2543). เอกสารชุดเทคนิคการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา กรมศาสนา.
- กรมวิชาการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 (พิมพ์ครั้งที่ 3 ed.). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). กระทรวงศึกษาธิการ ครบรอบ 109 ปี. (พิมพ์เป็นที่ระลึกงานวันคล้ายวันสถาปนากระทรวงศึกษาธิการ ครบรอบ 109 ปี วันที่ 1 เมษายน พุทธศักราช 2544).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). คิดและเขียนเชิงสร้างสรรค์ เรียงความ ย่อความและสรุปความ ช่วงชั้น

- ที่ 2-4. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การค้ำของสำนักงานคณะกรรมการ สกสค.
- กาญจนา คงสวัสดิ์. (2551). โรงเรียนของเราให้อะไรกับเด็กอนุบาลบ้าง. เข้าถึงเมื่อ 26 ธันวาคม. เข้าถึงได้จาก [http://www.Edba.In.th /Kinder/doc/Romgrian-Hai Aria Kap Dek. Pdf](http://www.Edba.In.th/Kinder/doc/Romgrian-Hai Aria Kap Dek. Pdf).
- กาญจนา นาคสกุล และคณะ. (2545). บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 1 : ระบบเสียง อักษรไทยการอ่านคำ และการเขียนสะกดคำ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กำชัย ทองหล่อ. (2543). หลักภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 8 ed.). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์บำรุงสาส์น.
- กำชัย ทองหล่อ. (2550). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.
- กฤษยา ก่อสุวรรณ. (2553). เด็กออทิสติก : สอนไม่ยากหากเข้าใจ. กรุงเทพฯ: สหมิตรพรีนติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2551). ทักษะทางสังคม” ใครว่าไม่สำคัญ. เข้าถึงเมื่อ 10 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก [http://www. http://oknation.nationtv.tv/blog/kriengsak/2008/06/10/entry-2](http://www.oknation.nationtv.tv/blog/kriengsak/2008/06/10/entry-2).
- เกษรา ภัทรเดชไพศาล. (2541). กิจกรรมเสริมทักษะการอ่านการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เจียมทอง จิตจักร. (2544). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยาก ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีระดับความสามารถทางภาษาไทยแตกต่างกัน ซึ่งเรียนโดยใช้เกม ใช้แบบฝึกเสริมทักษะและใช้วิธีเรียนแบบปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- คำขวัญ ชูเอียด. (2554). แบบฝึกทักษะการเขียนตัวสะกดมาตรา กก กค กบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลักสูตรภาคภาษาอังกฤษ. (สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จันทร์ดา ดันติพงสานุรักษ์. (2543). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning). วิชาการ, 1 (11 (พฤศจิกายน)), 36-51.
- จำเนียร นนทมิตร. (2547). การสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน. (สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผล

การศึกษา), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จุฑามาศ กันต์สืบ. (2554). การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำโดยใช้เทคนิค จิกซอว์ 2 ร่วมกับเกมการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศิลปากร.

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และวีรวัฒน์ อินทรพร. (2556). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. นครปฐม: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์.

จุลมณี สุระโยธิน. (2554). ผลของการจัดกิจกรรมเรียนรู้ร่วมกันทางอินเทอร์เน็ตด้วยการเขียนสะท้อน คิดผ่านสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชัยขงศ์ พรหมวงศ์. (2532). คำบรรยายวิชาบทเรียนสำเร็จรูป. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2540). การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545). การสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริม วิชาการ.

ดวงใจ ไทยอุบล. (2554). ทักษะการเขียนภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 7 ed.). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทวีศิลป์ อัยวรรณ. (2555). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทางการเขียน สะกดคำไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพระแท่นดงรัง อำเภอกำมะกา จังหวัดกาญจนบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา เทคโนโลยีการศึกษา), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ทิสนา เขมมณี. (2552). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 10 ed.). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชนาลัย ตปณีย์. (2535). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและทักษะทาง สังคมด้วยเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือกันกับการเรียนแบบปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ

ภาษาต่างประเทศ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ธีรยุทธ์ เสนีย์วงศ์ ณ อรุณยา. (2536). การพัฒนาทักษะและประสบการณ์ทางสังคมในทักษะและประสบการณ์พื้นฐานสำหรับเด็กประถมศึกษา หน่วยที่ 6. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ธีระพัฒน์ ฤทธิทอง. (2543). 30 รูปแบบการจัดกิจกรรมโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เฟื่องฟ้าพรินต์ติ้ง จำกัด.

นงเยาว์ บวงสรวง. (2538). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การสะกดคำของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับวิธีการเขียนตามคำบอก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนท่าสายวิทยาจังหวัดเพชรบุรี. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นงเยาว์ ประโมณะกั๋ง. (2546). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนเรียงความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับวิธีสอนตามคู่มือครู. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นพรัตน์ นาสาสิงห์. (2545). การศึกษาเปรียบเทียบทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุโขทัยที่มีระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านพรหมวิหารสี่ และประสบการณ์ทางสังคมแตกต่างกัน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นาคยา ภัทรแสงไทย. (2535). ยุทธวิธีการสอนสังคมศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

นิตยา กาญจนวรรณ. (2544). ภาษาไทย 2001. กรุงเทพฯ: พัฒนาพรินต์ติ้ง เซ็นเตอร์จำกัด.

นิภาพร วงษ์ศิลา. (2543). การพัฒนาแบบฝึกหัดทักษะการสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนาโปใหญ่-โคกสุวรรณ จังหวัดมุกดาหาร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

นिरานันท์ วิไลรัตนกุล. (2553). การพัฒนาแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศระดับกลางในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญา

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

บุญชม ศรีสะอาด. (2537). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญชม ศรีสะอาด และ บุญส่ง นิลแก้ว. (2535). การอ้างอิงประชากรเมื่อใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่ากับกลุ่มตัวอย่าง. วารสารการวัดผลการศึกษา มศว มหาสารคาม, 3(1 (22-25 กรกฎาคม)), 68.

ประทีป วาทิกทินกร. (2543). ลักษณะและการใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ประเทิน มหาจันทร์. (2519). หลักการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2 ed.). ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ประนอม เดชชัย. (2536). เสริมสร้างทักษะการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2 ed.). เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ประไพ สุวรรณสารคุณ. (2553). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ปัทมา ไตรคุป. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยนำความรู้ทางคติชนมาเป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกับวิธีสอนตามคู่มือครู. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ปัทมา บันเทิงจิต. (2548). การศึกษาทักษะทางสังคมด้านการเล่นกับเพื่อนของเด็กออทิสติกโดยการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านของไทยประกอบการสื่อด้วยภาพ. (สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปิยนาท น่วมทอง. (2550). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ปิยวรรณ สังข์จันทร์เพชร. (2550). การพัฒนาชุดการสอนเสริมทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยไม่ตรง

- ตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและการสอน), มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- เปรมจิตต์ ขจรภัย ลาเช่น. (2536). วิธีสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏเพชรบุรี วิทยาลัยการณ.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2544). การเขียนเชิงสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร.
- พรพรรณ มากบุญ. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึก และอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรรณี ชูทัย. (2522). จิตวิทยาการเรียนการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 8 ed.). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วุฒิการพิมพ์.
- พวงเพชร พวงค์สิทธิ์. (2546). การศึกษาผลการสอนทักษะทางสังคมของเด็กออทิสติกที่ได้รับการสอน โดยวิธีเรื่องราวทางสังคม. (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ไพบุลย์ มุลดี. (2546). การพัฒนาแผนและแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน), มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ภาวนา ดาวเรือง. (2550). การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสะกดคำ ยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มณี บุญญาคิษฐ์. (2548). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยค ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบ ปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2537). เอกสารการสอนชุดวิชา 213211 สื่อการสอนระดับ ประถมศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. นนทบุรี: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- มานพ สอนศิริ และคณะ. (2555). ภาษาไทย หลักภาษาและการใช้ภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2547). วิธีการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต พระราชวังสนามจันทร์.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2557). วิธีวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 8 ed.). นครปฐม: ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอนคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต พระราชวังสนามจันทร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานามีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2 ed.). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2547). เทคนิคการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ. นครปฐม: โครงการส่งเสริมการผลิตตำราและเอกสารการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต พระราชวังสนามจันทร์.
- วัลยา อ่อนองโพธิ์. (2557). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิชัย เพชรเรือง. (2531). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พูดภาษาถิ่นระหว่างที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกซ่อมเสริมทั่วไปของโรงเรียนสุนทรวัฒนาสโป.เมือง จังหวัดชัยภูมิ. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วิเชียร เกษประทุม. (2545). แบบฝึกการอ่านออกเสียง ร-ล และคำควบกล้ำ. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- วิลาวณีย์ สุภีรักษ์. (2545). การพัฒนาแบบฝึกภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก.
- วิลาสลักษณ์ ชวัลลดี. (2542). ผลของรางวัลภายนอกและการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มี

แรงจูงใจภายในของนักเรียน. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

วิไลลักษณ์ อุดมทรัพย์. (2542). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง การสะกดคำศัพท์จากแบบเรียน *English is fun book* ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศิริพร จิรังศ์พานิช. (2553). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือผสมผสานระหว่างเทคนิค กลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) และเทคนิคกลุ่มเกมการแข่งขัน (TGT). (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.

สนิท ตั้งทวี. (2536). ความรู้และทักษะทางภาษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

สมบุญ ทินกร. (2535). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและความซื่อสัตย์ในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำด้วยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สมศักดิ์ ภู่วิภาดาวรรณ. (2544). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง (พิมพ์ครั้งที่ 3 ed.). เชียงใหม่: สำนักพิมพ์เดอะโนว์เลดจ์ เซนเตอร์.

สราวดี เฟิงศรีโคตร. (2539). การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สวางค์ ดำเนินสวัสดิ์และคณะ. (2546). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาคุณภาพวิชาการ(พ.ว.).

สารสิน เล็กเจริญ. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย), มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2537). เอกสารความรู้สำหรับครูภาษาไทย แบบ
มุ่งประสบการณ์ภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด
ต้นแบบการ เรียนรู้ทางด้านหลักทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: โครงการพัฒนาคุณภาพ
การเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์. (2559). แผนพัฒนาการศึกษา
แห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564). เข้าถึงเมื่อ 11 ธันวาคม 2559. เข้าถึงได้จาก
<http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=46495&Key=news20>.
- สุขุมล เกษมสุข. (2535). การสอนทักษะทางสังคมในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุจรีต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรรษ์. (2536). วิธีการสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชา จันทร์เอม. (2540). จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2543). หลักภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 8 ed.). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนีย์ แก้วของแก้ว. (2549). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของ
นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกการประสม
อักษร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ), มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุปราณี พฤติการณ์. (2549). การสอนเขียนอย่างไรให้สะกดถูก. ข่าวครูไทย, 3(1 (กันยายน-
พฤศจิกายน)), 4-6.
- สุพจน์ วิทลัสวสินุ. (2552). การพัฒนากิจกรรมเกมการศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะทางสังคม
ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุพล วังสินธุ์. (2543). การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ (Cooperative Learning). วิชาการ, 3
(2 (เมษายน)), 62-67.
- สุลัดดา ลอยฟ้า. (2536). เอกสารการสอนรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้. กรุงเทพฯ:

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). 19 วิธีจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ (พิมพ์ครั้งที่ 2 ed.). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.

เสนีย์ วิลาวรรณ. (2546). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยพื้นฐาน ชุดพัฒนาทักษะภาษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เล่ม 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.

ไสว พักขาว. (2544). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เอ็มพันธ์.

อดิศักดิ์ ทองบุญ. (2551). การใช้ภาษาไทยในปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อดุลย์ ภูปลื้ม. (2539). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดทำเป็นกลุ่มคำและแบบฝึกที่จัดทำคำละคำ. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อนก ศิลปะนิลมาลย์. (2540). สอนแปลก. สารพัฒนาหลักสูตร, 16(3 (เมษายน-มิถุนายน)), 16.

อรอุมา ตั้งพัฒนาสมบุญ. (2546). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อัจฉรา เจตบุตร. (2554). การพัฒนาบทเรียนสื่อประสม เรื่อง การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อัจฉรา ชิวพันธ์. (2532). หลักภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.

อัจฉรา ชิวพันธ์. (2546). ศิลปะการจัดการเรียนรู้ ภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: เป็นพับลิชชิง.

อัญชัญ อินคำ. (2536). การศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกซ่อมเสริมนักเรียนชาวเผ่าแม้วชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีปัญหาด้านการออกเสียงตัวสะกดไม่ชัดเจน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อุบลวรรณ ส่งเสริม. (2555). การศึกษาผลการเรียนรู้เรื่องการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้อง

กับความต้องการของท้องถิ่น ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชา พัฒนาหลักสูตรด้วยวิธีสอนแบบ
ร่วมมือเทคนิคทีมเกมแข่งขัน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. (สังกัดสาขาวิชา
หลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน), คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.

อุษณีย์ โปธิสุข. (2545). สร้างเด็กให้เป็นอัจฉริยะ เล่มที่ 5 : *E.Q.* ปัญหาหนักของมนุษย์ชาติ.
กรุงเทพฯ: มูลนิธิศตวรรษที่ 21 – สฤณีวงศ์.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แผนการจัดการเรียนรู้ ใบความรู้ ใบงาน แบบบันทึกคะแนน
และคำศัพท์ที่ใช้ในการแข่งขัน

- แผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก
- ใบความรู้ เรื่องการเขียนสะกดคำ
- ใบงาน
- แบบบันทึกคะแนน
- คำศัพท์ที่ใช้ในการแข่งขัน

แผนการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5

เรื่อง การเขียนสะกดคำ แม่ กม

เวลา 1 ชั่วโมง

ผู้สอน นายเฉลิม เพ็ญนาม

ภาคเรียนที่ 2/2559

1. สาระสำคัญ

แม่ กม เป็นมาตราตัวสะกดในภาษาไทย คือ คำทุกคำที่มี ม เป็นตัวสะกด ซึ่งเป็นมาตราตัวสะกดที่ตรงมาตรา การเรียนรู้ให้สามารถเขียนสะกดคำที่ใช้ ม เป็นตัวสะกดได้ถูกต้อง ช่วยให้การเขียนสื่อสารมีประสิทธิภาพ

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 2 การเขียน ท.2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ท.4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัดชั้นปี ท.2.1 ป.3/1 ท.4.1 ป.3/1

1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด
2. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 บอกตัวสะกดที่อยู่ใน แม่ กม ได้ถูกต้อง
- 3.2 เขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดอยู่ใน แม่ กม ได้ถูกต้อง
- 3.3 บอกความหมายของคำที่มีตัวสะกดอยู่ใน แม่ กม ได้ถูกต้อง
- 3.4 หาคำที่สะกดด้วยแม่ กม เติมในช่องว่างให้ได้ความที่สมบูรณ์ได้ถูกต้อง
- 3.5 เติมคำใน แม่กม ให้ตรงความหมาย ลงในช่องว่างได้ถูกต้อง

3.6 หากคำศัพท์ แม่กม ในปริศนาอักษรไขว้ได้ถูกต้อง

3.7 นำคำใน แม่ กม ไปแต่งประโยคได้ถูกต้อง

4. เนื้อหาสาระ

4.1 บอกความหมายของแม่ กม

4.2 คำที่มีตัวสะกดอยู่ใน แม่ กม

4.3 ความหมายของคำที่มีตัวสะกดอยู่ในแม่ กม

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่องการเขียนสะกดคำให้นักเรียนทราบ
2. นักเรียนดูแผนภูมิเพลง แม่ กม โดยครูคิดไว้บนกระดานดำ นักเรียนอ่านตามครูทีละวรรค ฟังเพลงจากแผ่นซีดี จากนั้นนักเรียนร้องตามและร้องเองพร้อมกันพร้อมทั้งปรบมือให้จังหวะ แสดงท่าทางประกอบตามความเหมาะสม
3. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญที่ได้จากเพลงและเนื้อเพลงว่ามีคำใดที่ใช้ มาตราตัวสะกดแม่ กม จากนั้นสนทนาเกี่ยวกับลักษณะของคำที่ใช้มาตราตัวสะกดแม่กม เพื่อโยงเข้าสู่เรื่อง การเขียนสะกดคำ แม่กม

ขั้นสอน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาถึงคำที่ใช้มาตราตัวสะกด แม่กม ที่นักเรียนมักเขียนผิด
2. ครูนำบัตรคำ คำว่า

ธรรม	อาศรม	สะสม	ภาคภูมิ	อารมณ
------	-------	------	---------	-------

 เลียบที่กระเป๋านั่งคำศัพท์ให้นักเรียนอ่านตามครู อ่านพร้อมกัน และสุ่มนักเรียนอ่านเป็นรายบุคคล
3. นักเรียนสังเกตตัวสะกดของคำทุกคำว่าสะกดด้วยตัวอะไรบ้าง ครูอธิบายเพิ่มเติมโดยใช้ใบความรู้ประกอบจากแบบฝึกเรื่องการเขียนสะกดคำ และนักเรียนบอกความหมายของคำที่สะกดด้วยมาตราแม่ กม ที่ครูเลียบไว้ที่กระเป๋านั่ง
4. นักเรียนช่วยกันสรุปตัวสะกดของมาตรา กม หรือ แม่กม
5. นักเรียนทำแบบฝึกชุดที่ 2 มาตราแม่ กม จำนวน 3 กิจกรรมเป็นรายบุคคล โดยคัดลายมือตัวบรรจง เพื่อที่จะได้นำความรู้ความเข้าใจในบทเรียนและจากแบบฝึกไปใช้ในการแข่งขัน

ขั้นจัดทีม

1. ครูจัดกลุ่มนักเรียนทั้งหมดเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ออกเป็น 12 กลุ่ม (แบ่งกลุ่มโดยจัดกลุ่ม A – D) โดยแต่ละกลุ่มจะมีนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน จากนั้นให้นักเรียนเลือกประธาน และเลขานุการกลุ่มในแต่ละกลุ่ม

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มประเมินความรู้ ความเข้าใจในใบความรู้ จากแบบฝึกเรื่องการเขียนสะกดมาตราแม่ กม โดยการตั้งคำถามทดสอบความรู้ของสมาชิกในกลุ่มของตนเอง เพื่อเตรียมเข้าสู่การแข่งขัน

ขั้นการแข่งขัน

1. ครูแนะนำวิธีการเล่นเกมการเขียนคำศัพท์ในแม่ กม โดยครูจะใช้คำศัพท์ในการแข่งขันคละกันคือมีทั้งคำศัพท์ยาก ปานกลาง และง่าย ซึ่งนักเรียนทุกคนในแต่ละกลุ่มต้องแข่งขันเขียนคำศัพท์ทุกคน

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มซึ่งส่งตัวแทนมาแข่งขันครั้งละ 1 คน คือ นักเรียนเก่งของแต่ละกลุ่มแข่งขันกัน นักเรียนปานกลางของแต่ละกลุ่มแข่งขันกัน และนักเรียนอ่อนของแต่ละกลุ่มแข่งขันกัน

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องเขียนคำศัพท์ตามที่ครูบอก จากนั้นตรวจให้คะแนนและให้นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกคะแนนของแต่ละคนและของกลุ่มทุกครั้ง

4. นำคะแนนของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนรวมของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนรวมสูงสุดจะได้รับรางวัล

ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำแม่ กม โดยให้นักเรียนร่วมกันสรุปดังนี้

1.1 ความหมายของแม่ กม

1.2 นักเรียนยกตัวอย่างคำศัพท์ที่สะกดคำแม่ กม พร้อมทั้งนำคำศัพท์นั้นมาแต่งประโยค

2. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปรวมคะแนนสะสมของแต่ละคนและของกลุ่ม ซึ่งการมอบรางวัลกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด จะประกาศผลเมื่อเรียนจบในบทเรียนสุดท้าย

6. สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

6.1 แผนภูมิเพลง แม่ กม

6.2 ซีดีเพลงแม่ กม และเครื่องเล่นแผ่นซีดี

6.3 บัตรคำศัพท์มาตราแม่ กม

6.4 กระเป๋านั่งคำศัพท์

- 6.5 ใบความรู้เรื่องการเขียนสะกดคำแม่ กม
- 6.6 แบบฝึกเรื่องการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกด
- 6.7 แบบบันทึกคะแนนกิจกรรมแบบฝึกมาตราตัวสะกดแม่กม
- 6.8 เกมการเขียนคำศัพท์
- 6.9 คำศัพท์จากเนื้อหาเรื่องการเขียนสะกดคำแม่ กม
- 6.10 แบบบันทึกคะแนนของแต่ละคนและของกลุ่ม
- 6.11 อุปกรณ์การเขียน คือ ดินสอ ยางลบ

7. การวัดและประเมินผล

วิธีวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการร่วมปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม เหนี่ยวการผ่านคือตั้งแต่ระดับ 2 ขึ้นไป
2. ตรวจสอบความถูกต้องของการเขียนคำศัพท์แม่ กม
3. ตรวจสอบคะแนนสะสมของแต่ละคนและของกลุ่ม
4. ตรวจสอบแบบฝึกหัดที่ 2 แม่ กม จำนวน 3 กิจกรรมในแบบฝึกเรื่องการเขียนสะกดคำ

เครื่องมือวัดและประเมินผล

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการร่วมปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
2. คำศัพท์จากเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ เรื่องการเขียนสะกดคำแม่ กม
3. แบบฝึกหัดที่ 2 แม่ กม จำนวน 3 กิจกรรม

8. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นายเฉลิม เพิ่มนาม)

9. รายละเอียดเนื้อหาสาระ

แม่กม หมายถึง คำที่ใช้ ม เป็นตัวสะกดเพียงตัวเดียว เช่น คัมสั้ม ป้อมขาม คั้มนม
มอมแมม กลมกล่อม เป็นต้น

1. เพลงแม่ กม

เพลงแม่ กม

คำร้อง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประคอง สุทธสาร

ทำนอง CLEMENTINE

นาม งาม ขาม ย่อม
น้อม พร้อม ล้อม ช่อม
คำเหล่านี้ ล้วนมี ตัว ม
ขอให้เราจงจำไว้ให้มั่น
มาตราไทย นั่นคือ แม่กม

2. บัตรคำศัพท์

ธรรม

อาศรม

สะสม

อารมณ์

ภาคภูมิ

ธรรม หมายถึง หลักคำสอนในศาสนา

อาศรม หมายถึง ที่อยู่อาศัยของนักพรต

สะสม หมายถึง สั่งสม รวบรวมให้เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ

อารมณ์ หมายถึง ความรู้สึกทางใจที่เปลี่ยนแปลงไปตามสิ่งเร้า

ภาคภูมิ หมายถึง มีสง่า, ฝั่งผาย, บริบูรณ์

ใบความรู้เรื่อง แม่กม

แม่กม

แม่กม หมายถึง พยางค์ที่มีเสียง ม เป็นเสียงท้ายพยางค์ เช่น
 ต้มส้ม ป้อมขาม คี๋นนม มอมแมม กลมกล่อม
 ความงาม ห้อมล้อม เสื่อมโทรม ยิ้มแย้ม ชมรม

แบบฝึกชุดมาตรา แม่กม

มาตรา แม่กม

มาตรา แม่กม หมายถึง พยางค์ที่มีเสียง ม เป็นเสียงท้ายพยางค์ เช่น
 ต้มส้ม ป้อมยาม คี๋มนม มอมแมม กลมกล่อม
 ความงาม ห้อมล้อม เสื่อมโทรม ยิ้มแย้ม ชมรม

กิจกรรมที่ 1

ให้นักเรียนหาคำที่สะกดด้วยมาตราแม่ กม เติมในช่องว่างให้ได้ความที่สมบูรณ์
 (10 คะแนน)

ตัวอย่าง ฉันชอบ....ดม....กลิ่นของดอกไม้เพราะหอมสดชื่น

1. ผู้ชายสูงใหญ่คนนี้มีท่าทางน่าเกรง.....
2. เมืองไทย มี ผลไม้.....สมบูรณ์
3. พ่ออ่านหนังสือ.....ทุกเช้า
4. พี่ช่วย.....เกษตรให้พืช
5. ดอกมะลิมีกลิ่น.....
6. ประเทศไทยสมัยก่อน เรียกว่าประเทศ.....
7. ม่านหน้าต่างสะบัดพลิ้วไปตามแรง.....
8. เกาะ คือ พื้นดินที่มีน้ำ.....รอบ
9. ทองหยิบ ทองหยอด เป็น.....หวาน
10. เงาะถุงนี้ หนัก 10

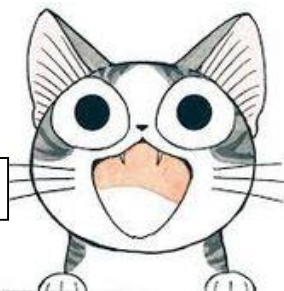

กิจกรรมที่ 2

ให้นักเรียนเติมคำในมาตรา แม่กม ให้ตรงความหมาย ลง
ในช่องว่างให้ถูกต้อง (10 คะแนน)

ตัวอย่าง เป็อนเประอะ สกปรก

ม	อ	ม	แ	ม	ม
---	---	---	---	---	---

1. ไม้ต้นขนาดใหญ่ชนิดฝักมีรสเปรี้ยว

--	--	--	--	--

2. ปลาน้ำเค็มปากคม เป็นปลาที่ดุร้าย กินคนและสัตว์

--	--	--	--

3. อวัยวะของปู

4. สิ่งที่นักมวยใช้สวมมือ

--	--	--

5. หัวเป็นกลีบ กลิ่นฉุน ใช้ปรุงอาหาร

--	--	--	--	--	--	--	--

6. แก้วใสสิ่งทีชำระดูให้กลับดีขึ้น

7. มีถิ่นฐานไม่เป็นเหลี่ยมไม้รี เช่น ลูกบอล

--	--	--

8. เรือนเล็ก ๆ ทำพออยู่ได้

--	--	--	--	--	--

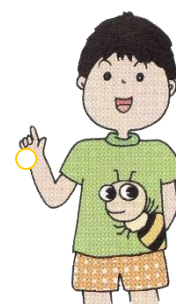
9. ของไม้แท้

--	--	--	--

10. ไข่มุกสุดกลั่น สุดเอากลิ่น

--	--

เพื่อน ๆ อ่านให้เข้าใจแล้ว
เขียนเติมคำให้ดี จะได้ทำถูก
ทุกข้อครับ

กิจกรรมที่ 3

ให้นักเรียนหาคำในมาตรา แม่กม ได้ทั้งแนวตั้งและแนวนอน จำนวน 10 คำ
และวงกลมล้อมรอบคำด้วยดินสอสี (10 คะแนน)

ง	อ	า	ร	ม	ณ์	ป	ช	ร	น	ว	ย
อ	พ	อ	ษ	ไ	น	บ	ม	บ	ล	พ	ง
ม	ศ	ส	ว	ค	ต	ล	ร	ค	บ	ง	บ
แ	ป	ม	อ	ม	แ	ม	ม	ว	โ	ฟ	ห
ง	ค	ศ	ช	ช	ห	ค	า	ค	ค	จ	ล
ม	จ	แ	ฝ	ถ	ล	ป	ล	อ	ม	ว	อ
ห	ข	ก	ง	ฤ	ม	ข	ใ	ห	ใ	ย	ม
ว	ช	ง	ล	ฎ	ง	พ	ณ	ฟ	ฟ	ง	ร
ย	พ	ส	ล	ท	บ	ถ	น	อ	ม	ฝ	ว
ศ	ภ	ม	ง	ฎ	ล	พ	ช	ะ	ล	อ	ม
ย	ก	ณ	อ	ธ	ง	ค	ข	น	ว	ใ	ล
น	ฟ	ท	น	า	ย	ค	ว	า	ม	ใ	ฝ

แนวตั้ง

แนวนอน

ตัวอย่างแหลม.....ตัวอย่างถนนอม.....

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....
- 6.....
- 7.....
- 8.....
- 9.....
- 10.....

เพื่อน ๆ หาคำในมาตรา แม่กม

ให้ครบทั้ง 10 คำ นะครับ

เกณฑ์การให้คะแนน

- ตอบถูกข้อละ 1 คะแนน
- ตอบผิดข้อละ 0 คะแนน

แบบบันทึกคะแนนกิจกรรมแบบฝึกมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบฝึกชุดที่ 2 แม่กม

เลข ที่	ชื่อ - สกุล	กิจกรรมที่			รวม	สรุปผล การประเมิน	
		1	2	3		ผ่าน	ไม่ ผ่าน
		10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	30 คะแนน		
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							
16							
17							
18							
19							
20							
21							
22							
23							
24							
25							
26							
27							

เลข ที่	ชื่อ - สกุล	กิจกรรมที่			รวม	สรุปผล การประเมิน	
		1	2	3		ผ่าน	ไม่ ผ่าน
		10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	30 คะแนน		
28							
29							
30							
31							
32							
33							
34							
35							
36							
37							
38							
39							
40							
41							
42							
43							
44							
45							
46							
47							
48							
รวม							
เฉลี่ย							
ร้อยละ							

ลงชื่อ

(นายเฉลิม เพิ่มนาม)

ผู้สอน

แบบบันทึกคะแนนการแข่งขันเขียนคำศัพท์

กลุ่มที่..... ชื่อกลุ่ม.....

ชื่อสมาชิก 1.....(ประธาน)
 2.....(เลขานุการ)
 3.....(สมาชิก)
 4.....(สมาชิก)

ตารางบันทึกคะแนนรายบุคคล

เรื่อง \ สมาชิก	1	2	3	4	คะแนนรวม รายบุคคล
1. มาตราแม่ กง					
2. มาตราแม่ กม					
3. มาตราแม่ เกย					
4. มาตราแม่ เกอว					
5. มาตราแม่ กน					
6. มาตราแม่ กก					
7. มาตราแม่ กค					
8. มาตราแม่ กข					

ตารางบันทึกคะแนนรายบุคคล

มาตรา แม่ กง	มาตรา แม่ กม	มาตรา แม่ เกษ	มาตรา แม่ เกอว	มาตรา แม่ กน	มาตรา แม่ กก	มาตรา แม่ กค	มาตรา แม่ กข	คะแนน รวมของ กลุ่ม
1.								
2.								
3.								
4.								

คำศัพท์ที่ใช้ในการแข่งขันเกมการเขียนคำศัพท์ (สำหรับครูผู้สอน)

มาตราตัวสะกด	ระดับยาก	ระดับปานกลาง	ระดับง่าย
1. มาตราแม่ กง	มะเส็ง	ก่องกลาง พิธีรีตอง	แมงดา
	สร้งน้ำ	ประลอง คด็องจอง	ตาราง
2. มาตราแม่ กม	อาศรม	อารมณั้ รื่นรมณั้	สะสม
	ภาคภูมิ	ธรรมเนียม ปฐม	พระนาม
3. มาตราแม่ เกย	กระจ็อยร็อย	สาหร่าย เนื้อทราย	เนย
	เสวย	ชีวลั้ย เปรียบเปรย	ทยอย
4. มาตราแม่ เกอว	ทาวนั้เฮ้าส์	ตันจิว ท้าวไท	ข้าวย่า
	ควาฤกษ์	เล็กคิ้ว หิวข้าว	ข้าวลือ
5. มาตราแม่ กน	กาพโรค	ค่านวน ประมาณ	จินดา
	เครื่องจักรกล	เขี้ยวชาญ กาญจนบุรี	ขอบคุน
6. มาตราแม่ กก	สุขสันต์	โชคชัย ยุคใหม่	พวกพ้อง
	สมัคร	บุคคล ก้อนเมฆ	ปากกา
7. มาตราแม่ กค	อัตโนมัตติ	ปราสาท บทบาท	รถไฟ
	วัฒนธรรม	ประเทศ ประกาศ	กระโดด
8. มาตราแม่ กบ	ประชาธิปไตย	ภาพยนตร์ เคารพ	ประดับ
	อัปลักษณ์	สัปดาห์ สापแข่ง	อาบน้้า

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนรู้

ก่อนเรียน-หลังเรียน โดยใช้ข้อสอบชุดเดียวกันแต่สลับข้อและตัวเลือก

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง การเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

1. ข้อสอบเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 40 ข้อ 40 คะแนน
2. ให้เลือกตอบคำตอบที่ถูกต้องจาก ก ข ค และ ง เพียงคำตอบเดียว แล้วกากบาท (X) ลงหน้าข้อที่ถูกต้อง
3. กากบาท (X) ลงหน้าข้อ ถ้ามากกว่า 1 คำตอบ ใน 1 ข้อ ถือว่าข้อนั้นไม่มีคะแนน ถ้ากาผิดหรือต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ หรือต้องการข้อเดิม ให้ทำเครื่องหมาย โดยกากบาท (X) ลงหน้าข้อคำตอบที่เลือกใหม่ให้ชัดเจน
4. ห้ามขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใดๆ นอกเหนือจากคำสั่งในข้อสอบ และห้ามนำข้อสอบ หรือกระดาษคำตอบออกนอกห้องสอบโดยเด็ดขาด
5. ผู้ไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนคำชี้แจง จะไม่ตรวจกระดาษคำตอบ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน-หลังเรียน
เรื่อง การเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกด
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 40 ข้อ

คำสั่ง เลือกทำเครื่องหมาย X เฉพาะข้อที่ถูกต้องลงในกระดาษคำตอบ

1. คำในข้อใดมีตัวสะกดมาตราเดียวกัน

ก. วัว คาว	ข. ยาม เสริม
ค. เหนื่อย เสียด	ง. เกตุ เสก
2. ข้อใดมีคำที่สะกดในมาตราแม่กดมากที่สุด

ก. บรรดาสัตว์ป่าเดินตามราชสีห์	ข. รัฐบาลประกาศนโยบาย
ค. เศรษฐีฝังทรัพย์สมบัติไว้ใต้ดิน	ง. พระคาบสจะทดสอบความมีสัจจะ
3. คำในข้อใดมีตัวสะกดในมาตราเดียวกัน

ก. โทรเลข ประสงค์	ข. อนาคต คำสาป
ค. เกี่ยวข้าว สาวลาว	ง. ปัญหา ปล่อยไก่
4. คำในข้อใดเติมตัวสะกด ดี แล้วจะได้คำที่มีความหมายทุกคำ

ก. สัญชา..... ญา.....มิตร	ข. ยาพิ..... ประกา.....
ค. สมบั..... บรรยากา.....	ง. ยธา..... พิบ้.....
5. คำในข้อใดเติมตัวสะกดตัวเดียวกัน

ก. ความ...ซ้าง	ค่านว.....	ข. คำศึ.....ที่ ละโม.....
ค. ถ้ำธา.....	อาหา.....	ง. เงินบา..... ประมา.....
6. คำในข้อใดมีตัวสะกดมาตราเดียวกันกับคำว่า “อาจิณ”

ก. ริษยา	ข. พระเนตร
ค. บริวาร	ง. คำนับ

7. คำในข้อใดอ่านออกเสียงตัวสะกดต่างจากพวก
ก. ก่ออิฐ	ข. ประารภ
ค. ปฏิเสธ	ค. รสชาติ
8. ข้อใดมีคำที่มีตัวสะกดมาตราแม่ เกย
ก. น้องทำพัลลมเสียว	ข. เสียงร้องของอีกา
ค. กระจายแห่เสื่อ	ง. เพื่อนฝูงหยอกเข้า
9. คำในข้อใดที่มีมาตราตัวสะกดเหมือนกันทั้ง 2 พยางค์
ก. ร้อนรน	ข. รวบรวม
ค. เรือร้าง	ง. โรคร้าย
10. คำในข้อใดที่มีมาตราตัวสะกดแตกต่างกัน
ก. แข็งแรง	ข. เกี่ยวข้าว
ค. ร่างกาย	ง. อนุญาต
11. คำว่า “เสียหาย” มีโครงสร้างพยางค์อยู่ในมาตราใดตามลำดับ
ก. แม่เกย , แม่เกย	ข. แม่ก กา , แม่เกย
ค. แม่ก กา , แม่ก กา	ง. แม่เกย , แม่ก กา
12. คำว่า “แตกต่าง” มีตัวสะกดอยู่ในมาตราตัวสะกดใดตามลำดับ
ก. แม่ก ก , แม่ก บ	ข. แม่ก ก , แม่ก ก
ค. แม่ก ก , แม่ก ก	ง. แม่ก ก , แม่ก ก
13. ข้อใดเป็นคำที่ไม่มีตัวสะกดทุกพยางค์
ก. เข้าแถว	ข. ฐิติ
ค. เรียงคิว	ง. รุ่งรัง
14. ข้อใดเป็นคำที่มีตัวสะกดในแม่กน และ แม่เกยตามลำดับ
ก. ถอยหลัง	ข. คุ้มเจ็ย
ค. คุ้มเคย	ง. โดยคว่น
15. ข้อใดเป็นคำที่มีตัวสะกดในแม่กม และ แม่กค ตามลำดับ
ก. คมชัด	ข. มองดู
ค. มคคำ	ง. เสริมดวง

16. ข้อใดเป็นคำที่ไม่มีตัวสะกดทั้งหมด
ก. งกัณ	ข. งอกงย
ค. งุ่นง่าน	ง. จั้วเจีย
17. ข้อใดมีมาตราตัวสะกดเหมือนคำว่า “หิ้งห้อย”
ก. หวงแหน	ข. เจิงชาย
ค. รวยรุ่ง	ง. หยด้อย
18. ข้อใดมีมาตราตัวสะกดเหมือนคำว่า “สอบสวน”
ก. สายฝน	ข. กินคิบ
ค. สับเปลี่ยน	ง. นอนหลับ
19. ตัวสะกดในข้อใดที่ไม่ได้อยู่ในมาตราเดียวกัน
ก. ข	ข. ค
ค. ฉ	ง. ฐ
20. ตัวสะกดในข้อใดที่ไม่ได้อยู่ในมาตราเดียวกัน
ก. ช	ข. พ
ค. ฒ	ง. ฑ
21. ตัวสะกดในข้อใดที่ไม่ได้อยู่ในมาตราเดียวกัน
ก. ภ	ข. พ
ค. ฟ	ง. ฝ
22. คำใดมีตัวสะกดอยู่ในมาตราเดียวกันกับคำว่า “นวล”
ก. เชิญ	ข. รส
ค. ดุจ	ง. พิศ
23. “มหรสพ” พยางค์ที่พิมพ์ตัวหนา มีตัวสะกดอยู่ในมาตราใด
ก. แม่กก	ข. แม่กด
ค. แม่กบ	ง. แม่กน
24. “อาวุธ” พยางค์ที่พิมพ์ตัวหนา มีตัวสะกดอยู่ในมาตราใด
ก. แม่กก	ข. แม่กด
ค. แม่กบ	ง. แม่กน

33. คำว่า “น้ำมันก๊าด.....” ควรเติมตัวสะกดในข้อใดจึงจะถูกต้อง
- ก. ซ ข. ด
ค. ต ง. ฝ
34. ข้อใดมีมาตราตัวสะกดเหมือนคำว่า “เครื่องเทศ”
- ก. ของขวัญ ข. เสพติด
ค. รังเกียจ ง. ทรงเครื่อง
35. ประโยค “คุณบุญมาไขกุญแจเดินเข้าบ้านโดยไม่รู้ว่ามิโจรแอบอยู่” มีคำที่สะกดด้วยแม่กกี่คำ
- ก. 4 คำ ข. 5 คำ
ค. 6 คำ ง. 7 คำ
36. ข้อใดมีมาตราตัวสะกดเหมือนคำว่า “สัญญาณ”
- ก. มงคล ข. นื่องเณร
ค. สวายนาน ง. สรรเสริญ
37. ข้อใดมีตัวสะกดต่างมาตราไปจากพวก
- ก. เปรียบเปรย ข. อาจารย์
ค. อาคาร ง. พนาสนท์
38. พยัญชนะ **ซ** **ช** **ฎ** **ฏ** **ฐ** **ฑ** และ **ฒ** เมื่อเป็นตัวสะกดอ่านเหมือนกับเสียงพยัญชนะในข้อใด
- ก. ก ข. บ
ค. ม ง. ด
39. คำในข้อใดที่มีมาตราตัวสะกดเหมือนกัน
- ก. ข้าวเหนียว ข. เทศบาล
ค. กิจการ ง. แยกคาย
40. คำในข้อใดที่มีมาตราตัวสะกดต่างกัน
- ก. บ้านเรือน ข. บัตรรถ
ค. สุตรคุณ ง. สกปรก

ภาคผนวก ค

แบบการประเมินทักษะทางสังคม

โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

แบบการประเมินทักษะทางสังคมโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก
ประเมินโดยครู

ชื่อกลุ่ม..... ชื่อนักเรียน ค.ช./ค.ญ.....

ข้อ	พฤติกรรมความร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม	ระดับการปฏิบัติ		
		มาก 3	ปาน กลาง 2	น้อย 1
ความร่วมมือในการทำงาน				
1	มีส่วนร่วมในการทำงานหรือกิจกรรมการเรียนรู้			
2	ช่วยเหลือแบ่งเบาภาระเมื่อเพื่อนสมาชิกทำงานหนัก			
3	ซักถามปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม			
4	ฟังและพยายามตอบคำถามของเพื่อนสมาชิก			
5	แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนสมาชิกภายในกลุ่มอย่างมีเหตุผล			
ความเป็นผู้นำและผู้ตาม				
6	อธิบายให้แก่เพื่อนสมาชิกในกลุ่มทุกคน			
7	สนับสนุนและเปิดโอกาสเพื่อนสมาชิกแสดงออก			
8	เป็นผู้นำด้านการอธิบายหรือการชี้แจง			
9	สนใจ และตั้งใจฟังผู้อื่นพูด			
10	แสดงออกด้วยการตั้งใจฟังโดยการพยักหน้า แสดงความสนใจต่อการพูดของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม			
ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม				
11	ส่งเสริมหรือกล่าวสนับสนุนความคิดเห็น ของเพื่อนสมาชิกที่เห็นด้วยอย่างสมเหตุสมผล			
12	พูดคุยกับเพื่อนสมาชิกทุกคนอย่างทั่วถึง			
13	ยิ้มแย้มเป็นกันเองกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม			
14	ให้กำลังใจสมาชิก สนใจเอาใจใส่ต่อเพื่อนสมาชิก			
15	ยอมรับผลงานของกลุ่มและตอบรับอย่างมีมารยาท			

ข้อ	พฤติกรรมความร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม	ระดับการปฏิบัติ		
		มาก 3	ปานกลาง 2	น้อย 1
การเป็นสมาชิกในกลุ่มมุ่งพัฒนาการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตย				
16	ยอมรับความคิดเห็นและการตัดสินใจของกลุ่ม			
17	วิพากษ์วิจารณ์ได้อย่างอิสระเสรี			
18	เคารพ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล			
19	ใช้การประนีประนอมในการแก้ปัญหากลุ่ม			
20	ถือเสียงข้างมากของกลุ่มอย่างมีเหตุผล			
คะแนน				
รวมคะแนน				

เกณฑ์การให้คะแนน มาก (ความถี่มากกว่า 2 ครั้ง/การปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม) 3 คะแนน
 ปานกลาง (ความถี่ 2 ครั้ง/การปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม) 2 คะแนน
 น้อย (ความถี่น้อยกว่า 2 ครั้ง/การปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม) 1 คะแนน

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคTGT ร่วมกับแบบฝึก

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

ร่วมกับแบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความในแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตารางที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน

ข้อ	ความคิดเห็นในแต่ละด้าน	ระดับความคิดเห็น		
		มาก 3 คะแนน	ปานกลาง 2 คะแนน	น้อย 1 คะแนน
ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้				
1	กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึก ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและร่วมอภิปรายกับเพื่อน			
2	กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึก ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติงานร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม			
3	กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึก ช่วยสร้างเสริมความเข้าใจเรื่องที่เรียนได้ดีขึ้น			
ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้				
4	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกับแบบฝึก ทำให้การเรียนภาษาไทย มีมีความสุขสนุกสนานและน่าสนใจ			
5	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกับแบบฝึก ทำให้นักเรียนรู้จักร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนในการเรียนรู้มากขึ้น			
6	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึก ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาไทยมากขึ้นและมีความเต็มใจร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีความสุข			
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
7	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึก ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นมากขึ้น			
8	การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึก ทำให้นักเรียนรู้จักวิธีการทำงานร่วมกับผู้อื่นและการทำงานเป็นกลุ่มมากขึ้น			
9	การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึก ทำให้นักเรียนรู้จักการยกย่องชมเชยและให้กำลังใจผู้อื่นมากขึ้น			
10	การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึก ทำให้นักเรียนได้ฝึกการตัดสินใจมีความสามารถในการสรุปประเด็นและสาระสำคัญในการเรียนรู้			
คะแนน				
รวมคะแนน		ได้.....		

เกณฑ์การให้คะแนน มาก 3 คะแนน ปานกลาง 2 คะแนน น้อย 1 คะแนน

ภาคผนวก จ

ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

- ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้
โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT
ร่วมกับแบบฝึก
- ผลการประเมินแบบฝึกการเขียนสะกดคำ
เรื่อง มาตราตัวสะกด
- ผลการประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการจัดการเรียนรู้ก่อนการจัดการเรียนรู้และ
หลังการจัดการเรียนรู้
- ผลการประเมินทักษะทางสังคมของนักเรียน
- ผลการประเมินแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

ตารางที่ 19 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เรื่อง การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		1	2	3	
	จุดประสงค์การเรียนรู้				
1.	มีความถูกต้องตามหลักเกณฑ์	+1	+1	+1	1
2.	มีความเหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	1
3.	มีความสอดคล้องกับเนื้อหา และสามารถสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์ได้	+1	+1	+1	1
	กิจกรรมการเรียนรู้				
	ขั้นนำ				
1.	มีความน่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2.	มีความเชื่อมโยงกับเรื่องที่จะสอน	+1	+1	+1	1
	ขั้นสอน / ขั้นจัดทีม / ขั้นการแข่งขัน				
1.	มีขั้นตอนเป็นไปตามลำดับขั้นของการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2.	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3.	เร้าความสนใจและช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม	+1	+1	+1	1
4.	ผู้เรียนได้รับความรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
5.	เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	1
	ขั้นสรุป				
1.	มีความชัดเจน ไม่สับสน	+1	+1	+1	1
2.	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	+1	+1	+1	1
	การวัดและประเมินผล				
1.	สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2.	สามารถวัดและประเมินผลได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้	+1	+1	+1	1
	ใบความรู้ / กิจกรรม				
1.	รูปแบบมีความน่าสนใจ	+1	+1	+1	1
2.	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3.	เนื้อหามีความเหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	1
	รวม				1.00

ตารางที่ 20 ผลการประเมินคุณภาพของชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำเรื่องมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
1. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้				
1.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
1.2 ภาษาชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1
2. ด้านเนื้อหา				
2.1 เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	0	0.67
2.2 มีความยากง่ายพอเหมาะ	+1	+1	0	0.67
2.3 น่าสนใจ นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	1
3. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
3.1 เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	0	0.67
3.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	0	0.67
3.3 มีความยากง่ายพอเหมาะ	+1	+1	0	0.67
3.4 น่าสนใจ ได้รับความสนใจของผู้เรียน	+1	+1	+1	1
3.5 กระตุ้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยความเต็มใจ	+1	+1	+1	1
3.6 ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	1
4. รูปแบบ				
4.1 น่าสนใจ สวยงาม	+1	+1	+1	1
4.2 ภาพประกอบเหมาะสม	+1	+1	+1	1
5. ด้านการใช้ภาษา				
5.1 ตัวอักษรชัดเจน สื่อความหมายได้ถูกต้อง เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1
5.2 ใช้ภาษาที่สุภาพเหมาะสม	+1	+1	+1	1
6. ด้านการประเมินผล				
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
6.2 ครอบคลุมเนื้อหา	+1	+1	+1	1
6.3 ประเมินผลตามสภาพจริง	+1	+1	+1	1
รวม				0.91

ตารางที่ 21 ผลการประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน-หลังเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ในมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
1	+1	+1	+1	1
2	+1	+1	+1	1
3	+1	+1	+1	1
4	+1	+1	+1	1
5	+1	+1	+1	1
6	+1	+1	+1	1
7	+1	+1	+1	1
8	+1	+1	+1	1
9	+1	+1	+1	1
10	+1	+1	+1	1
11	+1	+1	+1	1
12	+1	+1	+1	1
13	+1	+1	+1	1
14	+1	+1	+1	1
15	+1	+1	+1	1
16	+1	+1	+1	1
17	+1	+1	+1	1
18	+1	+1	+1	1
19	+1	+1	+1	1
20	+1	+1	+1	1

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
21	+1	+1	+1	1
22	+1	+1	+1	1
23	+1	+1	+1	1
24	+1	+1	+1	1
25	+1	+1	+1	1
26	+1	+1	+1	1
27	+1	+1	+1	1
28	+1	+1	+1	1
29	+1	+1	+1	1
30	+1	+1	+1	1
31	+1	+1	+1	1
32	+1	+1	+1	1
33	+1	+1	+1	1
34	+1	+1	+1	1
35	+1	+1	+1	1
36	+1	+1	+1	1
37	+1	+1	+1	1
38	+1	+1	+1	1
39	+1	+1	+1	1
40	+1	+1	+1	1

* ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

ตารางที่ 22 ผลการประเมินแบบประเมินทักษะทางสังคมโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ประเมิน โดยครู จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

ข้อที่	พฤติกรรมกรร่วมปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		1	2	3	
	ความร่วมมือในการทำงาน				
1.	มีส่วนร่วมในการทำงานหรือกิจกรรมการเรียน	+1	+1	+1	1
2.	ช่วยเหลือแบ่งเบาภาระเมื่อเพื่อนสมาชิกทำงานหนัก	+1	+1	+1	1
3.	ซักถามปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม	+1	+1	+1	1
4.	ฟังและพยายามตอบคำถามของเพื่อนสมาชิก	+1	+1	+1	1
5.	แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนสมาชิกภายในกลุ่มอย่างมีเหตุผล	+1	+1	+1	1
	ความเป็นผู้นำและผู้ตาม				
6.	อธิบายความรู้ให้แก่เพื่อนสมาชิกในกลุ่มทุกคน	+1	+1	+1	1
7.	สนับสนุนและเปิดโอกาสเพื่อนสมาชิกแสดงออก	+1	+1	+1	1
8.	ตอบปัญหาของเพื่อนสมาชิก	+1	+1	+1	1
9.	สนใจ และตั้งใจฟังผู้อื่นพูด	+1	+1	+1	1
10.	มีความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	1
	การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม				
11.	ส่งเสริมหรือกล่าวสนับสนุนความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกอย่างสมเหตุสมผล	+1	+1	+1	1
12.	พูดคุยกับเพื่อนสมาชิกทุกคนอย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	1
13.	ยิ้มแย้มเป็นกันเองกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม	+1	+1	+1	1
14.	ให้กำลังใจสมาชิก สนใจเอาใจใส่ต่อเพื่อนสมาชิก	+1	+1	+1	1
15.	ยอมรับผลงานของกลุ่มและตอบรับอย่างมีมารยาท	+1	+1	+1	1
	การเป็นสมาชิกในกลุ่มมุ่งพัฒนาการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตย				
16.	ยอมรับความคิดเห็นและการตัดสินใจของกลุ่ม	+1	+1	+1	1
17.	วิพากษ์วิจารณ์ได้อย่างอิสระเสรี	+1	+1	+1	1
18.	เคารพ และปฏิบัติตามกฎระเบียบของกลุ่ม	+1	+1	+1	1
19.	ใช้การประนีประนอมในการแก้ปัญหาของกลุ่ม	+1	+1	+1	1
20.	ถือเสียข้างมากของกลุ่มอย่างมีเหตุผล	+1	+1	+1	1
	รวม				1.00

ตารางที่ 23 ผลการประเมินแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

ที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		1	2	3	
	ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้				
1.	กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกที่ครูใช้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและร่วมอภิปรายกับเพื่อน	+1	+1	+1	1
2.	กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกที่ครูใช้ ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติงานร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม	+1	+1	+1	1
3.	กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ที่ครูใช้ ช่วยสร้างเสริมความเข้าใจเรื่องที่เรียน ได้ดีขึ้น	+1	+1	+1	1
	ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้				
4.	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกที่ครูใช้ ทำให้การเรียนภาษาไทย มีความสนุกสนานและน่าสนใจ	+1	+1	+1	1
5.	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกที่ครูใช้ ทำให้นักเรียนร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนในการเรียนรู้มากขึ้น	+1	+1	+1	1
6.	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกที่ครูใช้ ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาไทยมากขึ้นและมีความเต็มใจร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	+1	0	+1	0.67
	ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
7.	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกที่ครูใช้ ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นมากขึ้น	+1	+1	+1	1
8.	การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกที่ครูใช้ ทำให้นักเรียนรู้จักวิธีการทำงานร่วมกับผู้อื่นและการทำงานเป็นกลุ่มมากขึ้น	+1	+1	+1	1
9.	การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกที่ครูใช้ทำให้นักเรียนรู้จักการยกย่องชมเชยและให้กำลังใจผู้อื่นมากขึ้น	+1	+1	+1	1
10	การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกที่ครูใช้ทำให้นักเรียนได้ฝึกการตัดสินใจมีความสามารถในการสรุปประเด็นและสาระสำคัญในการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
	รวม				0.97

ภาคผนวก จ

คะแนนวัดผลการเรียนรู้ และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน
ของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แบบรายบุคคล จำนวน 9 คนและ 30 คน

ตารางที่ 24 คะแนนวัดผลการเรียนรู้ และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่ม
ตัวอย่าง แบบรายบุคคล จำนวน 9 คน

การหา ประสิทธิภาพแบบ กลุ่มเล็ก	จำนวน นักเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า ประสิทธิภาพ
กระบวนการ(E ₁)	9	280	253.00	5.44	90.36
กระบวนการ(E ₂)	9	40	34.33	1.94	85.83

ตารางที่ 25 คะแนนวัดผลการเรียนรู้ และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่ม
ตัวอย่าง แบบรายบุคคล จำนวน 30 คน

การหา ประสิทธิภาพแบบ กลุ่มเล็ก	จำนวน นักเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า ประสิทธิภาพ
กระบวนการ(E ₁)	30	280	256.44	5.11	91.46
กระบวนการ(E ₂)	30	40	35.22	1.85	86.58

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังทำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

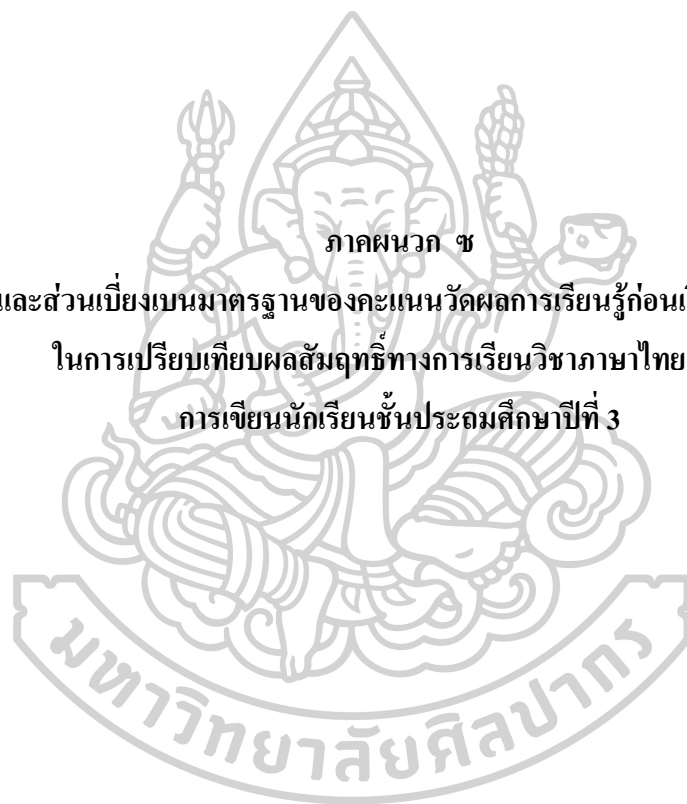
ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์หลังทำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ค่าความเชื่อมั่น
1	0.54	0.46	0.85
2	0.42	0.54	
3	0.54	0.46	
4	0.42	0.54	
5	0.46	0.62	
6	0.50	0.54	
7	0.62	0.62	
8	0.58	0.54	
9	0.54	0.62	
10	0.62	0.46	
11	0.66	0.54	
12	0.66	0.69	
13	0.54	0.46	
14	0.66	0.54	
15	0.73	0.39	
16	0.77	0.46	
17	0.54	0.31	
18	0.46	0.62	
19	0.46	0.31	
20	0.50	0.39	
21	0.54	0.31	
22	0.46	0.31	
23	0.73	0.39	

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังทำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ค่าความเชื่อมั่น
24	0.62	0.46	0.85
25	0.73	0.39	
26	0.62	0.62	
27	0.58	0.39	
28	0.62	0.46	
29	0.69	0.50	
30	0.42	0.39	
31	0.54	0.46	
32	0.62	0.46	
33	0.39	0.46	
34	0.54	0.31	
35	0.42	0.54	
36	0.42	0.54	
37	0.50	0.69	
38	0.50	0.39	
39	0.46	0.77	
40	0.50	0.39	

ภาคผนวก ข
ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนวัดผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน
ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง
การเขียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนวัดผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
คนที่	คะแนนเต็ม 40 คะแนน	คนที่	คะแนนเต็ม 40 คะแนน
	Pre - test		Post - test
1	21	1	37
2	19	2	35
3	18	3	34
4	18	4	36
5	17	5	33
6	25	6	38
7	17	7	36
8	20	8	37
9	29	9	38
10	25	10	38
11	22	11	35
12	23	12	33
13	21	13	33
14	18	14	32
15	18	15	35
16	18	16	33
17	18	17	34
18	17	18	34
19	19	19	35
20	18	20	33

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนวัดผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน
ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
คนที่	คะแนนเต็ม 40 คะแนน	คนที่	คะแนนเต็ม 40 คะแนน
	Pre - test		Post - test
21	20	21	34
22	21	22	33
23	24	23	37
24	23	24	36
25	20	25	32
26	20	26	34
27	21	27	38
28	24	28	36
29	23	29	37
30	22	30	36
31	20	31	35
32	26	32	36
33	25	33	37
34	27	34	38
35	21	35	36
36	22	36	35
37	26	37	38
38	20	38	33
39	19	39	32
40	18	40	34

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนวัดผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน
ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
คนที่	คะแนนเต็ม 40 คะแนน	คนที่	คะแนนเต็ม 40 คะแนน
	Pre - test		Post - test
41	23	41	36
42	20	42	34
43	23	43	34
44	24	44	36
45	17	45	31
46	17	46	32
47	17	47	33
48	17	48	33
X	20.88	X	34.90
S.D.	3.08	S.D.	1.95
ร้อยละ	52.19	ร้อยละ	87.24

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ

1. นายปริญญา ปั่นสุวรรณ

วุฒิการศึกษา : ศษ.ม. สาขาวิชาการสอนภาษาไทย จากมหาวิทยาลัยศิลปากร

ตำแหน่ง : อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

สถานที่ทำงาน : มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

2. นางสาวพินเพชร บูรณภิญโญ

วุฒิการศึกษา : ศษ.ม. สาขาวิชาการสอนภาษาไทย จากมหาวิทยาลัยศิลปากร

ตำแหน่ง : อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยศิลปากร

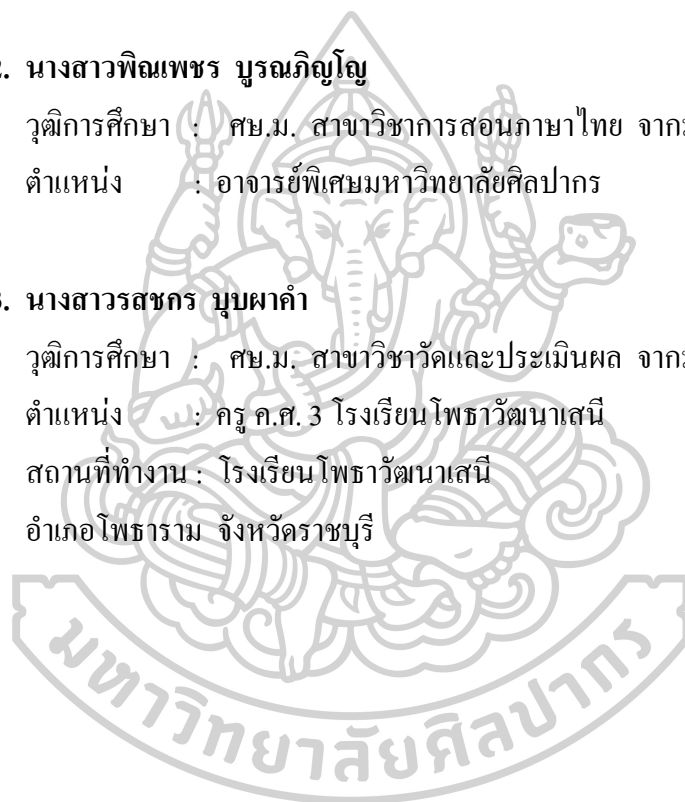
3. นางสาวรสขจร บุษผาคำ

วุฒิการศึกษา : ศษ.ม. สาขาวิชาวัดและประเมินผล จากมหาวิทยาลัยศิลปากร

ตำแหน่ง : ครู ค.ศ. 3 โรงเรียนโพธารัตนาเสนี

สถานที่ทำงาน : โรงเรียนโพธารัตนาเสนี

อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

ที่ ศธ 6806 (น.จ.) / ๒๕๐๑
๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

30 สิงหาคม 2560

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ปริญญา ปั่นสุวรรณ

ด้วย นายเฉลิม เพิ่มนาม รหัสประจำตัว 57255312 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชา การสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำ และทักษะทางสังคม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการ
จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับ แบบฝึก "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (นส) / 6310

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

30 สิงหาคม 2560

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์พิณเพชร บูรณภิญโญ

ด้วย นายเฉลิม เพิ่มนาม รหัสประจำตัว 57255312 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชา การสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำ และทักษะทางสังคม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค-TGT ร่วมกับ แบบฝึก "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (นส) / 6311

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

30 สิงหาคม 2560

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์สรสชกร บุบผาคำ

ด้วย นายเฉลิม เพิ่มนาม รหัสประจำตัว 57255312 นักศึกษาระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำ และทักษะทางสังคม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับ แบบฝึก "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ภาคผนวก ญ
หนังสือทดลองเครื่องมือวิจัย

ที่ ศธ 6806 (พจ) 6949

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

20 กันยายน 2560

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช)

ด้วย นายเฉลิม เพิ่มนาม รหัสประจำตัว 57255312 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชา การสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำ และทักษะทางสังคม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับ แบบฝึก " มีความประสงค์ จะขอตกลงเครื่องมือวิจัยกับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 ในโรงเรียนของท่าน ช่วงเดือนกันยายน 2560 เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (นศ) 6980

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

20 กันยายน 2560

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช)

ด้วย นายเฉลิม เพิ่มนาม รหัสประจำตัว 57255312 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชา การสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำ และทักษะทางสังคม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดย
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับ แบบฝึก " มีความประสงค์ จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจาก นักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 ในโรงเรียนของท่าน ช่วงเดือนกันยายน 2560 เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดแจ้ง นักเรียน ทราบ
เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่ นักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายเฉลิม เพิ่มนาม
วัน เดือน ปี เกิด	03 มกราคม 2522
สถานที่เกิด	ราชบุรี
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
ที่อยู่ปัจจุบัน	32 หมู่ 9 ตำบลคูบัว อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี 70000
ผลงานตีพิมพ์	-
รางวัลที่ได้รับ	-

